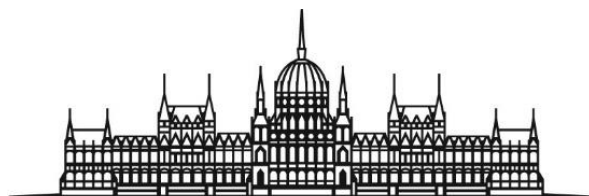

Országgyűlési Napló

dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: **Berki Sándor, Földi László**

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	22705
Napirend előtti felszólalások:	
Tordai Bence (Párbeszéd).....	22705
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	22706
Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	22708
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	22710
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	22711
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	22713
Kunhalmi Ágnes (MSZP).....	22715
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	22717
Barkóczi Balázs (DK).....	22719
Zsigó Róbert kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	22721
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	22723
Hidvéghi Balázs , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	22724
Németh Szilárd István (Fidesz)	22726
Steiner Attila energiaügyi minisztériumi államtitkár	22728
Jegyzői ismertetés:	
Földi László jegyző	22730
Kérdések	
Gréczy Zsolt (DK) - a belügyminiszternek - „Mikor kapja meg az újbudai gyermek egynapos sebészet az ígért állami támogatást?” címmel.....	22730
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	22731
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - az igazságügyi miniszternek - „Tényleg pereskednie kell több száz ezer devizásnak?” címmel	22732
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	22732
Dúró Dóra (Mi Hazánk) - a nemzetgazdasági miniszternek - „Miért nem támogatták a készpénz-felvétel díjmentes határának emeléséről szóló Mi Hazánk-javaslatot?” címmel	22733
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	22734
Tordai Bence (Párbeszéd) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Valóban segítette kormányközeli pénz is a magyargyűlölő román elnökjelölt, George Simion kampányát?” címmel	22735
Nacsá Lőrinc , a Miniszterelnökség államtitkára.....	22736
Csöbör Katalin (Fidesz) - a közigazgatási és területfejlesztési miniszternek - „Számíthat-e Miskolc újabb munkahelyteremtő beruházásokra?” címmel.....	22737
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár	22737
Dr. Seszták Miklós (KDNP) - az agrárminiszternek - „Mit tesz az Agrárminisztérium a vízmegtartás ösztönzése érdekében?” címmel.....	22738
Tállai András agrárminisztériumi államtitkár	22739
Barkóczi Balázs (DK) - az építési és közlekedési miniszternek - „Mikor lesz végre fontos Észak-Pest közlekedése?” címmel	22740
Ágh Péter építési és közlekedési minisztériumi államtitkár	22741
Ander Balázs (Jobbik) - a belügyminiszternek - „Meghallják-e a szociális ágazat majd százezer dolgozójának segélykiáltását?” címmel	22742
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	22742
Dúró Dóra (Mi Hazánk) - a nemzetgazdasági miniszternek - „Támogatják-e, hogy 40 év munka után a férfiak is nyugdíjba mehessenek?” címmel.....	22743
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	22744

Nagy Csaba (Fidesz) - a közigazgatási és területfejlesztési miniszternek - „Számíthatnak-e a Versenyképes Járások Programból való területfejlesztésre Nyugat-Baranya települései?” címmel	22745
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár	22746
Varju László (DK) - a kultúráért és innovációért felelős miniszternek - „Családok csődben?” címmel	22747
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	22748
Novák Előd (Mi Hazánk) - a miniszterelnöknek - „Miért nem támogatják mégsem a szivárványos zászlók középületekre tűzésének tilalmát?” címmel	22749
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	22750
Földi Judit (DK) - az agrárminiszternek - „Mikor kapnak kártalanítást a májusi fagykár által sújtott gazdálkodók?” címmel.....	22750
Tállai András agrárminisztériumi államtitkár	22751
Dr. Brenner Koloman (Jobbik) - a kultúráért és innovációért felelős miniszternek - „Mi lesz a Magyar Természettudományi Múzeum sorsa?” címmel	22752
Zsigó Róbert kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	22752
Novák Előd (Mi Hazánk) - az építési és közlekedési miniszternek - „Mikor kapja meg Pilis városa a megígért óvodafejlesztési támogatást?” címmel	22753
Ágh Péter építési és közlekedési minisztériumi államtitkár	22754
Varga Zoltán (DK) - a nemzetgazdasági miniszternek - „Kinek a biznisze?” címmel.....	22755
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	22756
Ander Balázs (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszternek - „Mi a helyzet a beígért 150 új gyárral?” címmel	22757
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	22758
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszternek - „Meddig várhat magára az ingyenes készpénzfelvétel összeghatárának érdemi emelése?” címmel	22758
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	22759

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszdó elutasításáról	22760
Gy. Németh Erzsébet (DK) - az energiaügyi miniszternek - „Miért?” címmel	22760
Steiner Attila energiaügyi minisztériumi államtitkár	22761
Viszonzválasz:	
Gy. Németh Erzsébet (DK)	22762
Steiner Attila energiaügyi minisztériumi államtitkár	22763
Bejelentés helyettes válaszdó elutasításáról	22764
Vajda Zoltán (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszternek - „Meddig húzza még a végjátékot?” címmel.....	22764
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	22765
Viszonzválasz:	
Vajda Zoltán (MSZP)	22765
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	22766
Bejelentés helyettes válaszdó elutasításáról	22766
Bejelentés helyettes válaszdó elutasításáról	22767
Bencze János (Jobbik) - a belügyminiszternek - „Mennyit ér a gyerek, ha vidéki?” címmel	22767
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	22768

Viszonzválasz:	
Bencze János (Jobbik)	22769
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	22769
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	22770
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	22770
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	22771
Novák Előd (Mi Hazánk) - a belügyminiszternek - „Miért a rendpártiakat üldözi a rendőrség?” címmel	22771
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	22772
Viszonzválasz:	
Novák Előd (Mi Hazánk)	22772
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	22772
Jámbor András Imre (Párbeszéd) - az igazságügyi miniszternek - „Mi folyik itt?” címmel	22773
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	22774
Viszonzválasz:	
Jámbor András Imre (Párbeszéd)	22775
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	22776
Menczer Tamás (Fidesz) - az európai uniós ügyekért felelős miniszternek - „Dobrev-Tisza-paktum Ukrajnáért” címmel	22776
Dr. Zsigmond Barna Pál , az Európai Unió Ügyek Minisztériumának államtitkára	22777
Viszonzválasz:	
Menczer Tamás (Fidesz)	22778
Dr. Zsigmond Barna Pál , az Európai Unió Ügyek Minisztériumának államtitkára	22778
Dr. Simicskó István (KDNP) - a közigazgatási és területfejlesztési miniszternek - „Mire számíthatunk még ezek után a fővárost csődbe juttató szivárványkoalíciótól?” címmel	22779
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár	22780
Viszonzválasz:	
Dr. Simicskó István (KDNP)	22781
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár	22781
Földi Judit (DK) - a kultúráért és innovációért felelős miniszternek - „Miért?” címmel	22782
Zsigó Róbert kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	22782
Viszonzválasz:	
Földi Judit (DK)	22783
Zsigó Róbert kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	22784
Dr. Brenner Koloman (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Mit gondol, erről, Miniszterelnök Úr?” címmel	22784
Dr. Orbán Balázs , a miniszterelnök politikai igazgatója	22785
Viszonzválasz:	
Dr. Brenner Koloman (Jobbik)	22786
Dr. Orbán Balázs , a miniszterelnök politikai igazgatója	22786
Kósa Lajos (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Milyen kockázatot jelentenek az ellenzék ukrán kapcsolatai?” címmel	22787
Dr. Panyi Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára	22788
Viszonzválasz:	
Kósa Lajos (Fidesz)	22789
Dr. Panyi Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára	22789
Napirend utáni felszólalások:	
Balassa Péter (független)	22790
Bencze János (Jobbik)	22792
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	22793
Berki Sándor (Párbeszéd)	22795

Bodó Sándor (Fidesz)	22797
Barkóczy Balázs (DK).....	22799
Varga Zoltán (DK)	22800
Kanász-Nagy Máté (független)	22802
Az ülés bezárása	22804

Az ülésen jelen voltak:

NACSA LŐRINC, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. PANYI MIKLÓS államtitkár, HIDVÉGHI BALÁZS, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, TÁLLAI ANDRÁS agrárminisztériumi államtitkár, RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, STEINER ATTILA energiaügyi minisztériumi államtitkár, ÁGH PÉTER építési és közlekedési minisztériumi államtitkár, DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, az európai uniós ügyek minisztériumának államtitkára, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnök politikai igazgatója.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
22. ülésnapja

2025. május 26-án, hétfőn

(11.00 óra - Elnök: Lezsák Sándor)

Jegyzők: Földi László és Berki Sándor)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó napot kívánok mindenkinek, aki lát és hall bennünket! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 22. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Berki Sándor jegyzők lesznek segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett „Aktuális ügyekről” címmel Tordai Bence, a Párbeszéd frakcióvezetője. Öné a szó, képviselő úr.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Renner Erika nevét már az egész ország ismeri. Nem azért, mert híres akart volna lenni, hanem amiatt, amit a lúgos orvos, Bene Krisztián, ez az elvetemült bűnöző elkövetett vele szemben; és azért, ahogy ő ebből felállt, ahogy kiállt az igazáért, ahogy megküzdött nemcsak ezzel a szörnyű traumával, hanem a magyar igazságszolgáltatási rendszerrel is, amely nem az áldozatot, hanem ha kellően fontos és jól bekötött elkövetőről van szó, akkor a bűnelkövetőt védi. Ezt nevezik másodlagos traumatizációnak, másodlagos viktimizációnak, és ez az, ami Renner Erika elmúlt több mint egy évtizedét meghatározta.

Rádásul, ha nem lett volna mindez elég, akkor Bene Krisztiánnak egy rajongója Renner Erika zaklatójává vált - mondjuk ki a nevét: Radnóti Lászlóról beszélünk -, aki nemrégiben a bíróságon megtámadta őt. Megtámadta az áldozatot a bíróságon egy újabb elkövető, valaki, aki folyamatosan, évek óta zaklatja; valaki, aki egy ügyész életveszélyesen megfenyegetett, és ezért börtönbe is került egy időre.

Az ilyen eseteket kellene elkerülni a jogalkotás eszközeivel, mert tűrhetetlen az, hogy az áldozatok nem számíthatnak a jogszabályok és a jogalkalmazók, a magyar igazságszolgáltatás védelmére az ilyen esetekben sem. Erre tettem volna kísérletet idén márciusban, amikor benyújtottam egy olyan törvénymódosító javaslatot, amely arról szólt, hogy a bíróságon az áldozat és a támadó ne találkozassanak; az legyen az alapértelmezés ilyen ügyekben, hogy külön-külön hallgatják meg őket, a bíróságok folyosóin se találkozassanak az áldozatok azokkal, akik korábban megtámadták őket. Találják ki, hogy mi lett ennek a törvénymódosító javaslatnak a sorsa? A fideszes többség az Igazságügyi Bizottságban néhány héttel ezelőtt megszavazta. És ezek után történt egy újabb ilyen eset magával Renner Erikával, hogy megtámadta a zaklatója a bíróságon, a tárgyalóteremben.

Miért kell megvárni minden egyes alkalommal, hogy az áldozatok újra áldozatok legyenek; hogy másodlagos, harmadlagos, sokadlagos viktimizáció zajljon le? Miért nem képes az állítólag családbarát, az áldozatvédelemnek egy teljes évet szentelő, a nőket állítólag megbecsülő, tisztelő és védelmező, nagyon férfias keresztény, konzervatív kormány támogatni egy olyan javaslatot, amely megelőzi a másodlagos viktimizációt? Talán Renner Erika most májusi esete sem történhetett volna meg, ha önök az Igazságügyi Bizottságban megszavazzák a törvénymódosító javaslatomat. Én értem, hogy azokat az ellenzéki indítványokat, amelyek az önök hatalmát vagy harácsolását fenyegetik, elutasítják, de mit vétett egy ilyen javaslat, ami a bántalmazott nők, általában a bántalmazott emberek érdekeit képviselte?

Ezért most újra benyújtottam ezt a javaslatot, illetve pontosabban felkértem közös benyújtásra Tuzson Bence igazságügyi minisztert, akinek az államtitkára itt ül velem szemben, és nagyon remélem, hogy arról fog beszámolni most nekünk *(Zsigó Róbert: Már megírtad a választ is?)*, hogy miniszter úr csatlakozik ehhez az indítványomhoz, hogy akkor legalább így átmelessen a fideszes többségén a bizottságnak és az Országgyűlésnek a nők másodlagos viktimizációját megakadályozó, megelőző javaslat.

Ez nem egy embernek a dolga, bár úgy tűnik, mintha Renner Erika egy személyben ért volna el minden apró előrelépést az áldozatvédelem területén az elmúlt években. Ne hagyják már az áldozatokra azt, hogy a jogalkotási munkát is ők végezzék el, amellet, hogy kiállnak önmagukért, és kiállnak minden más bántalmazott mellett ezen keresztül! Kapják már össze magukat! Államtitkár úr, álljon fel, mondja azt, hogy nagyon sajnálják, hogy nem támogatták az előző körben a javaslatot, és a minisztere vagy ön személyesen akár támogatni fogja a bíróságokon való ismételt áldozattá válást megelőző törvénymódosító javaslatomat.

Tényleg, adok önöknek egy esélyt, hogy komolyan gondolják-e azt, amit időnként mondanak *(Moraj a kormánypárti padsorokban. - Nacsá Lőrinc: „Villa” Bence!)*, vagy abból kell kiindulni, amit Orbán Viktor mondott, hogy ő nőügyekkel nem foglalkozik. Márpedig nőügyekkel is foglalkoznunk kell, az áldozatok, a bántalmazott nők érdekében. Kíváncsian várom válaszát. *(Kunhalmi Ágnes tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tordai Bence képviselő úr. A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mindenekelőtt szeretném önöket tájékoztatni, hogy Tuzson Bence igazságügyi miniszter úr eddig kétszer fogadta Renner Erikát és ügyvédjét, kétszer találkozott velük,

2024 januárjában és 2025 márciusában. Mind a két alkalommal olyan javaslatokat tett Renner Erika és az ügyvédje, amit megfogadott az igazságügyi miniszter, és a Ház elé terjesztette. A legutolsó találkozásuk óta benyújtásra került az Országgyűlésnek az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat. Ebben további áldozatvédő szabályok, a sértett jogait erősítő javaslatok vannak. *(Tordai Bence: Csak az nem az, amit én javasoltam!)* Tehát önt is arra kérem, képviselő úr, hogy fontolja meg ennek a törvényjavaslatnak a támogatását. Ez segít az áldozatok, a sértettek jogainak a kiterjesztésében. *(Nacsá Lőrinc Tordai Bence-hez: Meg fogod szavazni?)*

Ami a konkrét esetet illeti: megint abba a helyzetbe kerülünk, már nem először, hogy egy bírósági tudósítást számonkér a parlamentben, egy bírósági esetet számonkér. Mi nem tehetünk arról, hogy a bíróság hogyan kezeli az áldozatokat és a sértetteket. Nem vagyok erre jogosult, de azt gondolom, hogy a bíróságok nevében vissza kell hogy utasítsam, hogy ők ne képviselnék a sértetteket és az áldozatokat. A bíróságok azért vannak, az igazságszolgáltatás azért van, hogy az áldozatok, a sértettek megkapják a jogos elégtételt, és megkapják a büntetésüket azok, akik a sértetteket bántották, bántalmazták, vagy a sértettek jogai ellen vétettek. Tehát az igazságszolgáltatásra általánosítva illet mondani, illet állítani nem lehet, ez egyszerűen nem igazolható, amit ön állít.

Ebben az ügyben egyébként valóban előfordultak olyan esetek, amikor a jogi konfliktus miatt és a jogi eljárás miatt szükség volt akár az áldozat, akár az elkövető személyes részvételére. Ez természetesen a bíróság dolga, hogy ezt megoldja, hogy semmilyen konfliktus közöttük ne alakuljon ki. A bíróságon mindenféle biztonsági intézkedést meg tudnak tenni ennek érdekében. Én nem szeretnék beleszólni abba, hogy a bíróság megtette-e ezeket a biztonsági intézkedéseket. De biztosan ön is úgy gondolja, hogy ha az áldozat jelzi előre, hogy ő milyen konfliktusba kerülhet, milyen veszély fenyegeti őt, akkor erre a bíró figyelemmel kell hogy legyen egy tárgyalás során. *(Tordai Bence: Miért neki kell jelezni?)*

Tisztelt Képviselő Úr! Az, hogy az ön javaslatát nem támogatta a bizottság, nem ok arra, hogy azzal vádolja a kormánypártokat, hogy nem teszünk meg a sértettek védelme érdekében mindent. *(Tordai Bence: De!)* Nagyon is megteszünk! Az elmúlt években, onnantól kezdve egyébként, hogy 2012-ben ez a kormánytöbbség volt az, amely a büntető törvénykönyvbe a „hozzátartozók közötti erőszak” nevű bűncselekményt beiktatta, ez a kormánytöbbség tett erre javaslatot - egyébként az akkori ellenzéki képviselők nem támogatták -, és az addigi összes szigorítást, amit a hozzátartozók, a gyermekek joga érdekében vagy akár a nők érdekében Btk.-módosításokat javasolt a kormány, ezeket a kormánytöbbség mindig megszavazta, az ellenzék mindig elutasította.

(11.10)

Tehát az a kérésem, képviselő úr, hogy amikor az ön előtt lévő következő döntést meghozza, az igazságügyi törvények módosításáról szóló törvényt, akkor jusson eszébe, hogy abban egy áldozatsegítő, kifejezetten a sértettek érdekeit védő javaslat van.

Kérem, támogassa a kormánnyal együtt, szavazzon végre egyszer a kormánnyal együtt egy olyan javaslatról, amely a sértettek javait szolgálja, a sértettek jogait bővíti. *(Tordai Bence: Csak a másodlagos viktimizáció meghatározása nincs benne.)* Köszönöm szépen, elnök úr. *(Nacsá Lőrinc: Megszavazod? - Tordai Bence: Tegyétek bele, s akkor megszavazzuk. - Az elnök csenget. - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Répássy Róbert államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Apáti István, a Mi Hazánk képviselője: „Aktuális közügyek” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A devizaalapú hitellesek ügyében 2025. április 30-án hatalmas jelentőségű ítéletet hozott az Európai Bíróság, amely jogalkalmazási, jogalkotási és politikai kérdéssé is vált Magyarországon nagyon rövid idő alatt. Az Európai Bíróság végre odavágott egy nagyot a globális pénzügyi maffiának, amely Magyarországon is emberek millióit húzta le, károsította meg, vette el a pénzüket, illetőleg ingó és ingatlan vagyonukat egyaránt. Alá kell húzni, hogy a Mi Hazánk értelmezése szerint ez nem egy egyedi eset, hanem ez az általános, és rendkívül gyakran előforduló esetkör, ami ebben az ítéletben is megjelenik.

Teljesen világos a helyzet: minden devizaalapú hitel adósának csak annyit kell megfizetnie, amennyit felvett, sem alapkamattal vagy normál üzleti kamattal, sem késedelmi kamattal, sem költséggel nem lehet megterhelni, hiszen a tisztességtelen szerződési feltétel, az árfolyamkockázat egyoldalú, adósokra való hárítása miatt a szerződés semmis. Ha valaki tízmillió forintot vett fel svájci frank, japán jen vagy euró alapon, akkor tízmillió forintot kell visszafizetnie, ha már visszafizetett 15 milliót, akkor az 5 millió visszajár neki.

Csak az a helyzet, tisztelt államtitkár úr, hogy nagyon gyakran egy tízmilliós hitelre 30 milliót fizettek vissza, és még mindig 20 millióval akarják őket lehúzni. A Mi Hazánk Mozgalom szerint ez nem más, mint a törvényesített, legmagasabb szinten törvényesített uszorbabünözés. Ennek nemcsak a bankok húzták a hasznát, látták a törvénytelen, bűnözés útján megvalósult előnyeiket, hanem húzták a követeléskezelők és húzták a kormányközeli végrehajtó-maffia oszlopos tagjai is, akik a mai napig szabadlábban, százmillió autókkal hergelik a közvéleményt.

A Mi Hazánk szerint teljesen egyértelmű a kérdés: első, vagy ha úgy tetszik, nulladik lépésként egy azonnali és teljes körű végrehajtási tilalmat kell elrendelni, azonnal le kell állítani a közvetlen letiltásokat, le kell állítani az inkasszókat, az ingó és ingatlan végrehajtásokat. Ezzel sikerül némi időt nyerni, és aztán bizony a parlamentnek is lenne, a kormánytöbbségnek is lenne bőven dolga és feladata, hiszen azt el kell kerülni, hogy több tíz- vagy több százezer ember, vagy akár több millió ember külön-külön, egyenként forduljon bírósághoz. Államtitkár úr, meg kell teremteni annak a jogalkotásnak a feltételeit, hogy egyszerűsített formában kapják vissza az életüket, nemcsak a vagyonukat, hanem az életüket a magyar emberek tömegei.

És ha más nem, akkor a politikai túlélés ösztöne szólaljon meg önökben, a politikai vészcsengőt végre hallják meg. Ha feltétlenül ragaszkodnak ahhoz, hogy a következő évi választásokon megbukjanak, akkor ne csináljanak semmit, akkor álljanak a bankok, a követeléskezelők meg a végrehajtók oldalára, ez is egy megoldás. De lehet, hogy van egy sokkal jobb megoldás, amelyben az igazság irányába tesznek egy nagy lépést, hogy végre a magyar emberek mellé állnak e tekintetben, mert 2001-ben, az első Orbán-kormány vége felé önök vezették be, a balliberális kormányok csúcsra járatták, önök pedig 2010 után nagyon gyenge rész megoldásokat fabrikáltak, a problémát a mai napig nem oldották meg; nem véletlenül kell ebben az ügyben ma is itt felszólalnom.

Aztán van itt még néhány egyéb érdekes kérdés, hiszen azért nem lehet csak a bíróságokra, a Kúriára és a bíróságokra bízni ezt, hiszen az eredeti állapot helyreállítása nem olyan egyszerű minden esetben, mint ahogy elsőre hangzik, hiszen különösen ingatlanvagyon árverezése esetén az adott ingatlanvagyon - általában lakóingatlan - már lehet, hogy többször gazdát cserélt, és nem sérthetjük azoknak sem a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogait, akik nem a végrehajtó-maffiás kapcsolataik révén szerezték ezt meg, hanem azt sem tudták, hogy az annak idején egy árverési vétellel került ki a jogos tulajdonos birtokából és tulajdonából.

Nagyon gyakran pénzgyenértékben lehet elszámolni, államtitkár úr, de napi értéken, hogy azok, akiktől jogtalanul elvették az ingatlanjaikat, de már ki tudja, hányadik tulajdonosnál van az ő eredeti házuk, lakásuk, az ugyanolyan helyzetbe kerüljön, mintha fel sem vette volna a hitelt, magyarul, újra tudja kezdeni az életét azzal, hogy egy körülbelül ugyanolyan állapotú lakást vagy családi házat meg tudjon vásárolni. Rendkívül súlyosak a következmények.

Én elhiszem, hogy nagyon kellemetlen a bankár-maffiával szembemenni, hiszen itt 10 000 milliárdos nagyságrendű értékekről van szó, tisztelt hölgyeim és uraim. Nagyon nehéz, de viseljék a következményeit! Viseljék a következményeit azok, akik két és fél évtizeden, negyedszázadon keresztül lehúzták a magyar embereket és tönkretették a magyar társadalmat. Ha

élvezték az előnyeiket, ha szerették az esőt, akkor szeressék a sarat is, ha pedig börtön lesz a nóta vége, akkor megérdemlik, senki nem fog értük teljesíteni egy százas piszkeket, ebben teljesen biztos vagyok.

Úgyhogy az a kérdés, tisztelt államtitkár úr, hogy hajlandóak-e a Mi Hazánk követelésének megfelelően azonnali és teljes körű végrehajtási tilalmat elrendelni, és hajlandóak-e végre a lehúzott, becsapott, megalázott és megkárosított magyar emberek oldalára állni, vagy megvárják ezzel azt az időszakot, amikor a Mi Hazánk Mozgalom kormányt alakít, vagy legalábbis meghatározó politikai befolyást gyakorol Magyarországon. Várom a mellébeszélésektől mentes, érdemi válaszokat. *(Novák Előd tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Apáti István képviselő úr. A kormány részéről Répássy Róbert államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Először is szeretném a figyelmébe ajánlani, hogy május 6-án a Magyar Nemzeti Bank az alábbi nyilatkozatot tette, idézem: „A Magyar Nemzeti Bank tiszteletben tartja a hazai és nemzetközi bírósági ítéleteket és nem kommentálja azokat. Az Európai Unió Bíróságának C-630/23. számú ítélete egy konkrét ügyben született, a magyar Kúria előzetes döntéshozatal iránti kérelmére. A Kúria ennek figyelembevételével fogja meghozni ítéletét. A hazai bíróságok a kúriai döntés alapján alakíthatják majd ki megfelelő ítélkezési gyakorlatukat” - mondja a Magyar Nemzeti Bank.

Tisztelt Ház! A devizahitelek ügyében, ahogyan itt már a házban többször is hivatkoztam erre, a 2010-es évben, tehát amikor a mostani kormány politikailag hivatalba lépett, 2010 közepére a magyar háztartásokat már 10 600 milliárd forintnyi eladósodás jellemezte, amelynek körülbelül a 70 százalékát, 7300 milliárd forintot tettek ki a devizahitelek. Tehát 7300 milliárd forintos devizahitel-állomány volt, amikor 2010-ben hivatalba lépett az Orbán-kormány.

2010 után ezért a kormány mindent megtett azért, hogy a devizahitelek helyzetét javítsa, és segítséget nyújtott a kormány. A kormány kilakoltatási moratóriumot hirdetett, leállította a tömeges devizahitelezést, bevezette az árfolyamgátat, lehetővé tette a végtörlesztést, és létrehozta a Nemzeti Eszközkezelőt, amelyek így 36 ezer családnak, összesen mintegy 154 ezer embernek nyújtottak lehetőséget, hogy elkerüljék a kilakoltatást. A banki elszámoltatásoknak köszönhetően a törlesztőrészek átlagosan 25-30 százalékkal csökkentek.

Engedje meg, hogy a 2010-től a devizahitelek érdekében meghozott törvényekről beszámoljak önöknek, amelyeket mindegyik esetben a kormány kezdeményezett: 2010. augusztus 11-én hatályba lépett valamennyi, a lakás kiürítését elrendelő határozat végrehajtásának elhalasztása. Azután a 2011. évi

CXXI. törvénnyel a végtörlesztésről szóló jogszabályt nyújtotta be, illetve fogadta el a Ház, ez közel 170 ezer adósnek jelentett végtörlesztési lehetőséget, amely kedvezmény az adósoknak 370 milliárd forintnyi megtakarítást eredményezett. Egy adós átlagosan 2 millió 176 ezer forint kedvezményben részesült az alacsonyabb árfolyamnak köszönhetően.

A 2011-ben bevezetett árfolyamgát volt a következő lépés, a devizaalapú jelzáloghitelek törlesztő árfolyama öt évre rögzítésre került. Az árfolyamgátat választó ügyfelek elhalasztották a tartozásukat, és a kamatrész költségét 50-50 százalékban az ügyfelek, illetve a bankok vállalták. Az ebbe az árfolyamgátba belépők száma meghaladta a 170 ezret. Az árfolyamgátas ügyfelek több mint 50 milliárd forint kamat megfizetése alól mentesültek. A Kúria időközben meghozott egy jogegységi határozatot, és ezt követően egy jogegységi törvény, az árfolyamrés és az egyoldalú szerződésmódosítás rendezését célozta meg, így a jogalkotó mintegy 1,8 millió peres eljárást előzött meg, 1,8 millió peres eljárást sikerült ezzel elhárítani.

(11.20)

Majd utána a 2014. évben elfogadott úgynevezett elszámolási törvény törvénybe foglalta, hogy a pénzügyi intézmények 2016 áprilisáig nem jogosultak egyoldalú kamatemelésre, költségemelésre vagy díjemelésre; a kölcsönszerződést csak a törvényben szabályozott elszámolás fogyasztó részére való megküldését követő hatállyal mondhatják fel. Az elszámolási törvény alapján közel 185 milliárd forint értékű kifizetés történt. Még egyszer: 185 milliárd forint értékű kifizetés!

A 2014. évi forintosítási törvény célja az volt, hogy megszüntesse a lakossági jelzáloghitel-szerződésben az adósokat egyoldalúan terhelő árfolyamkockázatot. Ez az intézkedés, a forintosítási törvény hozzávetőlegesen 500 ezer családot érintett.

2015 szeptemberében bevezettük a magáncsőd-eljárást a Kereszténydemokrata Néppárt kezdeményezésére. A magáncsőd-eljárásban az adósságrendezési nyilvántartás szerint - egyébként a mai napig is - 9 ezer fő volt érintett. Mindezeket azért soroltam fel, mert jelenleg 6 ezer devizahiteles per van folyamatban, és remélem, ezek is megoldódnak. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Répássy Róbert államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője: „Mikor jöhet el az igazságtétel minden banki károsult számára?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormány szavai alapján nincs itt

semmi látnivaló, mintha minden rendben lenne a devizahiteles fronton, és mintha a kormánynak nem lenne semmi teendője. Akkor az a kérdésem: múlt hét pénteken Óbuda-Békásmegyeren miért jött el több száz ember a hívásunkra egy devizahiteles tüntetésre, és miért érzik úgy ezek az emberek, hogy átverték őket a palánkon? És kérdezem, államtitkár úr: a kormány miért kötött paktumot a bankokkal, és miért nem kötött szövetséget a károsultakkal? Hajlandó ön kijelenteni, hogy a kormány haladéktalanul felmondja az EBRD-paktumot, felmondja azt a paktumot, amelyben a bankoknak megígérték, hogy nincsen több teher, de az embereknek, a kifosztott embereknek nem ígértek semmit? Ha tényleg úgy van, ahogy mondja, hogy nincs itt semmi látnivaló, hogy történt Magyarországon 35 ezer elhelyezés nélküli kilakoltatás? Önök hogy gondolták azt, hogy a végrehajtókkal negyedéves kvótákban állapodnak meg, hogy hány embert lehet ki dobni az otthonából negyedévente, de a károsultak számára lényegében csak a piaci forintosítást tudták felmutatni a tisztességes árfolyamok helyett?

És az MNB-botránynak is ez az egyik előidézője, mert a Magyar Nemzeti Banknál ott van a devizahitelesek pénze, a devizahiteles-átváltásból keletkezett hatalmas profit, amit aztán kézen-közön kicsatornáztak az intézményből, de ez is visszajárna a devizahiteleseknek. Ebből lehetne egy devizahiteles kártérítési alapot felállítani, mert ne legyen kétség, ha tisztességes rendezés lesz, az mindenkire kell hogy vonatkozzon. Minden szerződés esetén, ha úgy tetszik, egy új könyvelést igényel, de gondolni kell azokra is, akiknek szétment a családja, megroppant az egészsége, külföldre kényszerültek, és azoknak a családtagjaira is gondolni kell, akik az életüket veszítették a devizahiteles borzalom miatt.

Összességében tehát önökön a világ szeme. Itt lenne a történelmi lehetőség, hogy a parlament olyan döntéseket hozzon, hogy végre segítsünk ezeknek az embereknek, és a holnapi nap tökéletes alkalmat biztosít erre. Mi ugyanis elsőként nyújtottuk be a kilakoltatások felfüggesztését és a végrehajtások megszüntetését célzó javaslatunkat. Önök erről holnap tudnak szavazni.

Elsőként és egyedülként nyújtottuk be a lex Marcingóst, tehát azt a javaslatot, amely az európai ügyet sikerre vitt ügyvéd csomagját tartalmazza. A politika ilyenkor lépjen egyet hátra, és engedje előre a szakembereket. Éppen ezért egy vizsgálóbizottságot is igyekszünk összehívni a kérdésben, ahol önökre és mindenkire számítunk. Nem én szeretném megmondani a biztos szakmai megoldást; 7 ellenzéki és 7 kormánypárti tag mellett legyen kötelező tag minden szakértő, minden olyan ügyvéd és a károsultak szervezetét vezető szakember, aki érdemben tud segíteni.

Azt szeretném tehát mondani önöknek, hogy a holnapi nap egy kulcsnap: három kérdésben is szavazhatnak a devizások javára. A történelmi mulasztásuk után a történelmi jóvátétel lehetősége itt kopogtat az ajtón.

És a fogyasztóvédelem területén nem csak itt van óriási baj: az MBH-ügyfelek között is van most már majdnem ezer ember, akiknek úgy vonták le a pénzüket a számláról, hogy nem is tudtak róla, nem indítottak ilyen tranzakciókat. Mi azt is követeljük, hogy ezek az emberek az utolsó forintig kapják vissza a jogtalanul elvett pénzüket. Aki tehát vétlen, az utolsó forintot is kapja vissza. Soron kívüli fogyasztóvédelmi vizsgálat induljon, mert azt látjuk, hogy az önök által kialakított klímában sorra indulnak a pénzügyi fogyasztóvédelmi botrányok és balhék. Kifosztják a magyar embereket; ez a kormány egyértelműen a bankok, a bankárok oldalára áll. Tehát arra szólítom fel önöket, hogy haladéktalanul bontsák fel a paktumot, amit a bankokkal kötöttek, és lássák meg a történelmi lehetőséget egy választás előtt egy évvel.

Önök eltoltak egy rendezést, százezreket hagytak az út szélén. Nem is mondom, hogy mit csináltak az út szélével, de a károsultaknak nem segítettek, az egész biztos. Piaci árfolyamú forintosítást és kilakoltatásokat tízezeit szabadítottak rájuk. Az ön által emlegetett családi csődvédelem 40 ezer ember megsegítését ígérte, és 500 vagy talán 900 lett belőle. Egészen elképesztően nem sikerült ez a rendezés önöknek, de itt a lehetőség: holnap Marczingós ügyvéd úrral együtt ott leszünk a parlament Igazságügyi Bizottságában, ott sorakoznak az általunk benyújtott napirendek, szavazzák meg őket, álljon fel egy vizsgálóbizottság.

Nem én szeretném a biztos megoldást megmondani, értsék meg végre! Engedjék a károsultakat az asztalhoz, engedjék oda a szakembereket, és akkor álljanak fel onnan, ha kész a megoldási csomag. A kormány nem játszhatja tovább, hogy nincs itt semmi látvány, mert ez nem igaz. Van a parlamentnek is feladata, de első körben a lex Marczingóst kellene keresztülengedni, hogy ha van egy sikeres lapjárás, egy sikeres modell, akkor a szerencsétlen, kisemmizett károsultak érdekében végre mozduljon meg az egész parlament. Én erre kapacitálom önöket, és várom megtisztelő válaszát, hogy hajlandó-e erre a kormány. *(Taps a Jobbik, valamint szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Z. Kárpát Dániel képviselő úr. A válaszádsra a kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Én nem tételezem fel önőről, hogy nem hallotta az előző válaszomat, amit Apáti képviselő úrnak válaszoltam, tehát nem szeretném elismételni, de a számokat mégiscsak megismétlem. *(Z. Kárpát Dániel: Éppen ezért...)*

Tehát az úgynevezett forintosítási törvény 500 ezer - 500 ezer! - hitelszerződést érintett, tehát a forintosítással 500 ezer devizahiteles menekült meg

attól, hogy a devizahitelezés csapdájában maradjon. *(Z. Kárpát Dániel: Elvették a pénzüket!)*

Nem vitatom, hogy még mindig vannak folyamatban devizahiteles perek a mi tudomásunk szerint, de ezt a bíróságtól is meg lehet kérdezni, körülbelül 6 ezer devizahiteles per van folyamatban. 500 ezer - 6 ezer! Tehát az nem igaz, hogy a kormány nem segített, képviselő úr! Százezreken segített a kormány; százezreken segített abban, hogy kiszabaduljanak a devizahitelezés csapdájából. Kérem, ezt vegye figyelembe.

Tehát mindenkinek megpróbálunk segíteni, de ne haragudjon, azt az állítását nem fogadom el, hogy a kormány paktumot kötött volna a bankokkal. A bankok egyébként részben vállalták az általuk okozott károk viselését, tehát részben vállalták, és részben a költségvetés is vállalt sajnos terheket ebben a kérdésben. Tehát nem igaz az, hogy ne segített volna a társadalom a devizahiteleseken.

Ami pedig megint csak azt az ominózus európai bírósági ítéletet illeti, nekünk is ez az álláspontunk, és a Magyar Nemzeti Banknak is ez az álláspontja, hogy itt a Kúriának kell egy döntést hoznia. Most nem akarok személyeskedni, de engem éppen Marczingós ügyvéd úr feljelentett, mert szerinte hivatali visszaélés volt a legutóbbi válaszom önnek. Szerinte egy parlamenti válasszal hivatali visszaélést követtem el, pusztán csak azzal, hogy ismertettem azt, hogy a Kúria döntésére várunk. Arra várunk, hogy a Kúria értelmezze ezt a bizonyos európai bírósági ítéletet, és utána a Kúria dönt abban a konkrét ügyben, amiben az előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezte. Ebben megvárja a Kúria döntését, majd utána lehet arról szó, hogy más devizahiteles perekre is kihat-e ez a döntés. Tehát ennek megvan a maga folyamata. Nem hiszem, hogy folyamatban lévő bírósági perekbe itt, a parlament ülésén tudnánk beavatkozni. Ez egy nagyon - hogy is mondjam csak - rossz ötlet, ezt tudom mondani. Rossz ötlet.

Tehát várjuk meg a Kúria döntését. A Kúria, ha úgy látja, hogy minden egyes ügyben alkalmazható ez a bizonyos európai bírósági ítélet, akkor az összes folyamatban lévő perre végig kihatással lesz majd ez a döntés.

Tisztelt Ház! Tehát kérem, emlékezzenek arra, amit mondtam: több mint 500 ezer családnak segített a kormány azért, hogy kiszabaduljon a devizahitelezés csapdájából. Ezeknek a törvényeknek a megalkotására az elmúlt években sor került.

(11.30)

A végrehajtási eljárások felfüggesztése, képviselő úr, ön is tudja, hogy a végrehajtó nem tudja azt, hogy milyen követelést kell neki végrehajtania, nem tudja, hogy az egy devizahitelezés vagy valamilyen magánkölcsonról van szó. A végrehajtóval nem közlik, a végrehajtónak nem kell ezt tudnia, mert a bíróság rendeli el a végrehajtást. Tehát a bíróság egy megítélt jogos

követelés esetén elrendeli a végrehajtást, ha az adós nem teljesített önként. Ezért képtelenség szétválasztani a devizahiteles és a nem devizahitelből adódó végrehajtásokat.

Mi van, ha mondjuk, leállítanánk egy önkényes lakásfoglalás miatti kiűritést? Ne állítsunk le ilyeneket! Tehát én azt gondolom, hogy a devizahiteleseknek, akik a bíróságon pereskednek, egyelőre a bíróság fog igazságot szolgáltatni, majd ezt követően, akinek el kell számolnia, az el fog számolni, mert azért ön is tudja, és talán utalt is erre, hogy az Európai Bíróság ítéletének a helyes értelmezése az, hogy el kell számolni, tehát a hitelező és az adós elszámol egymással. Csak azért ne felejtjük el, hogy mi volt az eredeti állapot! Az eredeti állapot az volt, hogy a banknak volt pénze, az adósnak meg nem volt lakása. Ugye, nem akarja ezt? Ugye nem akarja ezt, hogy az legyen a vége, hogy ne legyen az adósoknak lakásuk?

Tisztelt Ház! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Répássy Róbert államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kunhalmi Ágnes, az MSZP képviselő asszonya: „Aktuális kérdésekről” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A XVIII. kerület megválasztott képviselőjeként az elmúlt hónapokban több alkalommal is felszólaltam a Kapocs és a Kondor, két meghatározó XVIII. kerületi iskola ügyében. A pedagógusok, a szülők és a családok is idegesek, ezért mindkét esetben kérem a helyzet tisztázását és egyben az oktatási kormányzat támogatását a tankerülettel szemben.

Az egyik a Pestszentlőrincen, a Havanna lakótelepen működő, SNI-s gyerekekkel szép számban foglalkozó, integrációra kijelölt Kondor Béla Általános Iskola, melyet a tankerület meg akart szüntetni, de a szülői ellenállásra, a széles társadalmi összefogásra és a kerületiek sokezeres aláírására tekintettel ettől mégis elállt. Sajnos korai volt az öröme a családoknak, mert a tankerület nem tett le a Kondor ellehetetlenítéséről. Kitalálta, hogy akkor nem engedi új első osztály indítását, és ha nem indulhat első osztály, az lényegében az iskola lassú elszorvasztását, majd bezárását vonja maga után.

A tankerület vezetője arra játszik, hogy sehogyan se legyen elég gyerek új osztály indításához. Ennek ellenére összejönne az első osztály indításához szükséges létszám, de hogy mégse indulhasson új osztály, azt találta ki, hogy nem engedélyezi körzeten kívüli gyerekek felvételét a körzetesek mellé. Minden iskola vehet fel körzeten kívüli gyerekeket is a XVIII. kerületben, csak a Kondor nem. Még akkor sem, ha a testvéreik már oda járnak, ugyanis akkor meglenne a létszám. De még ennek ellenére is össze tudna jönni a

megfelelő létszám, államtitkár úr, de hogy ez se sikerüljön, az a hír járja, hogy Rábel Krisztina tankerületi vezető most már azon gondolkodik, hogy az évismétlést sem engedi meg azon szülőknek, akik úgy érzik, szükségük lenne gyermekeiknek ismétlésre. Ami egyszerűen nonszensz, és ha ez igaz, akkor világosan mutatja ez is, hogy a tankerület vezetője hadjáratot folytat a nagy múltú Kondor Béla Általános Iskola ellen, amely jövőre lenne 45 éves, és ha jól tudom, nagy ünnepségre is készülne az iskola, neves SNI-s szakemberekkel, e területtel foglalkozó pedagógusokkal. És persze, hogy a szokottnál kevesebben választották idén ezt az iskolát, ha előtte a bezárását hirdetik.

Őn is tudja, államtitkár úr, és a tankerület is, hogy a Kondor nem egy klasszikus versenyistálló. A gyerekek jelentős százalékban SNI-s és BTM-es gyerekek, az iskola integráltan működik, hiszen integrációra kijelölt hely. A pedagógusok a szakmában, az egész országban tudják, hogy egészen elképesztő erőfeszítések kellenek ahhoz, hogy a még integrálható SNI-s gyerekeket együtt lehessen nevelni a többiekkel.

Ma egy problémákkal küzdő gyermeknek elemi fontosságú, hogy tekintettel legyenek rá. Ezeket a gyerekeket, tanáraikat és iskolájukat segíteni kellene. Kérem, ne tegyék szét a kezüket arra hivatkozva, hogy nincs elég gyerek! Van, ha engedik! Engedjék új, sima, nem összevont első osztály indítását a Kondorban!

És talán arra is tudja államtitkár úr a választ, mert én nem tudom, hogy miért van az, és hogy fordulhat elő, hogy a tankerület vezető asszonya egyik iskolánál segíti, hogy meglegyen az új osztály, pedig ott is problémák vannak, akár körzeten kívüli gyerekek átirányításával is, de a Kondorban ezt egyszerűen nem engedélyezi.

A másik nagyszerű iskolánk a Pestszentimrén működő Kapocs Magyar-Angol Két Tannyelvű Általános Iskola, melyet egyszerűen imádnak a szülők. Kifestik, gondozzák, szépítik, ha kell, még a levegőtisztító gépet is megveszik. Szeretik a családok az angolt, miközben az általános képzés feltételei is biztosítottak. Nagyszerű a tanári gárda, mégis azzal szembesülnek hónapok óta, hogy szintén ez a tankerületi vezető hol az osztályterembe, hol a levegő minőségében köt bele, hol a nyílászárókba meg már az élő fába is, csak hogy két intézménybe szedhesse szét ezt a nagyszerű közösséget.

Államtitkár úr már adott biztató választ a Kapocsnak is, de a tankerület és annak vezetője ezt vagy nem hallja meg, vagy egyszerűen nem érdekli. Engem a Kapocs szülői közössége is arra kért, hogy tisztázzuk itt a parlamentben még a nyári szünet előtt, hogy egyben marad-e az iskolájuk, és úgy, ahogyan azt ők szeretnék, és kérték, mert Rábel Krisztinától semmi jóra nem számítanak már ők sem.

Államtitkár Úr! Pártállástól függetlenül tolmácsolom mindenki egyöntetű véleményét és kérését a tankerületben, hogy kell egy Kapocs és kell egy Kondor is

a XVIII. kerületnek. Hasson oda, segítsen megvédeni ezt a két XVIII. kerületi iskolát! Tehát egyrészt ne akadályozza a tankerület adminisztratív eszközökkel azt, hogy indulhasson sima, nem összevont elsős osztály a Kondorban, valamint hogy maradjon egyben az eredeti intézményében a Kapocs iskola. Bízunk önben, államtitkár úr, kérje meg a tankerület vezetőjét, hogy a hozzá tartozó iskolákat segítse és ne akadályozza a működésüket, főleg ne öncélúan! Köszönöm, elnök úr, a türelmét. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kunhalmi Ágnes képviselő asszony. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Minden család számára fontos, pláne így a tanév végéhez most már azért közeledve, hogy hogyan is zajlik majd a jövő tanév a gyereke iskolájában, pláne, akinek elsős a gyereke. Nekünk is van egy gyerekünk, aki jövőre kezdi az elsőt, tehát tudom, hogy ilyenkor az ember izgul, drukol, sejti, hogy azért jól fog alakulni a gyerekének a sorsa, de azért szeretné azt biztosra tudni, hogy jó iskolában, jó osztályfőnökkel, jó közösséggel tudja megkezdeni a következő évet, vagy folytatni az idei évfázó után, majd a júniusi évfázó után a következő évet.

Ezért fontos ezekkel komolyan foglalkozni, és fontos ezeket a kérdéseket tényleg részleteiben is tisztázni. Ezért jó alkalom arra, amit ön most itt felvetett, hogy ezen két iskola esetében is pontosan tisztázzuk, hogy miről van szó.

Először a Kapocs iskola kapcsán, ön is mondta, hogy egy magyar-angol két tannyelvű iskoláról beszélünk, ami azt jelenti, hogy nemcsak a környékről jönnek gyerekek, hanem távolabbról is hoznak gyerekeket, hiszen nagy vonzereje van egy ilyen iskolának, amelyik két tannyelvű. Nemcsak a környező utcából, a kerület környező részéből, akár más kerületből, távolabbról is hoznak oda gyereket. Éppen ezért itt a pedagógusok is többet adnak a gyerekeknek a szokásosnál a két tannyelvűség miatt, ahogy ön is mondta, a szülők is többel járulnak hozzá az iskola működéséhez, ezért erősebb is a közösség. Ezért fontos, hogy ezt a közösséget így meg tudjuk továbbiakban is őrizni.

Mivel népszerű az iskola, egyre több teremre van szükség az épületben, és a tankerület azt vizsgálta ebben az évben - amiből az egész turbulencia keletkezett, amit ön is mondott -, hogy azok a helyiségek, amelyeket oktatásra használnak és az alagsori részben vannak, azok megfelelnek-e azoknak az előírásoknak, amelyeket az iskolákkal szemben támasztunk. Hiszen fontos mindenkinek, hogy a gyereke egészséges körülmények között legyen az iskolában, egy alagsori helyiségnél ez meg duplán számít, ezért a jó gazda gondosságával a tankerület is megkérte a kormányhivatalt, annak a tisztiorvosi részét, hogy

vizsgálja meg, hogy a gyerekek egészsége nincs-e veszélyben ezekben a termekben. Ki is ment a hivatal, meg is vizsgálta a körülményeket. Ennek a jegyzőkönyve most már az interneten is olvasható, hiszen nagyon nagy érdeklődésre tartott számot a kérdés, ezért többen föl is tették az internetre. Ez egy március 19-ei helyszíni ellenőrzés volt, ami megállapította, hogy alkalmasak ezek az oktatásra, úgyhogy ebből az egyik csoportszobaként, a másik általános tanteremként is tud működni.

A szülők, ahogy ön is mondta, itt igyekeztek mesterséges szellőztetőrendszer kiépítéséhez is hozzájárulni, a tankerület is igyekezett mindent megtenni. Korábban kifestésre kerültek ezek a termek, és a helyszíni vizsgálat is azt mondta, hogy ezekben csoportszobaként lehet oktatást tovább folytatni.

A másik a Kondor iskola, amely esetében azt látjuk, hogy elég sok iskola van a környezetében, az egész kerületben tizenhatsz, de közvetlenül ott, azon a részen is két másik iskola is van, amelyik fogad gyerekeket.

(11.40)

Vannak iskolák, ahol növekszik az érdeklődés, növekszik a gyermeklétszám, van, ahol csökken. Ez a csökkenők közé tartozik, ez egy 900 férőhelyes iskola, amelyben 219 gyermek van mindösszesen, és a beíratkozási szám évről évre csökken. Mit kell itt figyelembe vennünk? Azt kell figyelembe vennünk, hogy a gyerekeknek mi az érdekük. Az az érdekük, hogy egy jó iskolában jó teljesítményt hozzanak ki belőlük, és utána jól el tudjanak helyezkedni majd a munkaerőpiacon is. Ezért figyel ezekre az iskolákra különösen a tankerület, ahol láthatóan csökkenő tendencia van, ahol a 900 fős kapacitáshoz képest a 219 elég kevés.

Itt viszont, ahogy ön is mondta, kilencen iratkoztak csak be elsősként, úgyhogy a köznevelési törvény 4. § 24. pontjára tekintettel összevont osztályként tud elindulni ez az osztály. A szülőknek megvolt a lehetőségük máshova is íratni a gyerekeiket, sokan ezt tették meg, volt azonban, aki ide íratta, éppen ezért, aki ide elsősként jelentkezett, tudja itt elsősként kezdeni a tanulmányait, de láthatóan nagyon kicsi a létszám, ezért kell összevont elsősként indítani. Bízunk benne, hogy minden szülő mérlegel, és úgy választja meg az iskolát, ahova a gyermekét íratja. Ezt tudom a két konkrét ügyben mondani. Szerintem ez a szülők számára megnyugtató, hiszen az oktatás folytatódik mindkét intézményben, akár elsős osztállyal is.

Az is fontos, hogy az elmúlt években tényleg példáulértékű vagy ritkaságszámba menő módon sikerült a pedagógusok bérét megemelni. Az elmúlt négy esztendőben 93 százalékkal, tehát közel duplájára tudtuk emelni a pedagógusok bérét. Ebben benne vannak költségvetési források, benne vannak európai uniós források egyaránt. Azért tudtuk hamarabb és nagyobb mértékben megemelni a pedagógusok bérét, mert az

uniós forrásainkat is erre használtuk fel, hogy bért emeljünk.

Ez azért nagyon lényeges kérdés, mert láttuk az elmúlt hetekben azokat a veszélyeztető tényezőket, hogy európai parlamenti képviselők azt követelték Brüsszeltől, hogy ne fizessen ki uniós forrásokat Magyarországnak, újabb intézkedéseket, újabb szankciókat követeltek. Ez mit jelent a hétköznapiok nyelvére lefordítva? Ebben az esztendőben fogjuk elérni a pedagógusbér-emelésnek is a negyedik mérföldkövét, ami azt jelenti, hogy 296 milliárd forint kifizetése válik aktuálissá. Akik ma Brüsszelben amellet beszélnék, hogy újabb intézkedések kellenek, újabb szankciók kellenek Magyarországgal szemben, pontosan ezeket a pedagógusoknak juttatott forrásokat veszélyeztetik például. Ezért hihetetlen felelőtlenség az, amit a magyar ellenzék Brüsszelben csinál.

Én azt kérem a magyar ellenzéki politikusoktól, hogy Brüsszelben ne beszéljenek ilyen felelőtlen módon, ne követeljék ezeknek a forrásoknak a visszatartását, mert közel 300 milliárd forint ebből a magyar pedagógusokat illeti. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Barkóczy Balázs, a DK képviselője: „Aktuális ügyek” címmel.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha meg akarjuk ragadni, hogy mit is jelent ma a jobboldali gondolkodás Magyarországon, akkor elég csak szétnéznünk egy kicsit. Miközben egymással birkózik, acsarkodik és háborúzik a jobboldal két legnagyobb pártja, vagyis a Fidesz és a TISZA, illetve a Fidesz farvizén a Mi Hazánk, addig a magyar emberek százazrei csak némán szenvednek. Lemondtak róluk a jobboldali pártok, mert számukra nem elég fontos szavazók, mert ők a napi túlélésért küzdenek, így nincs idejük és erejük zászlólengetésre, kommentháborúkra vagy éppen a határon túli szavazókhoz túrázni. Ők az elfeledett anyaországi magyarok, akikre már csak a baloldal figyel oda.

Ez az őszinte odafigyelés, ez a megalkuvást nem ismerő szolidaritás vezetett ahhoz, hogy Dobrev Klára, a DK európai parlamenti képviselője és Varga Ferenc képviselőtársunk is felemelte a szavát a babaváró hitel embertelen szabályai ellen. Ezek értelmében ugyanis azután is tartották a markukat a bankok a kamatos kamatért, ha a leendő édesanya meghalt a babaváró hitelért vállalt gyermek megszületése előtt. Az ezt lehetővé tevő jogszabály maga a jobboldali politikai embertelenség bizonyítéka. Ez a politika a bankok érdekeit védi az emberekkel szemben. Inkább süllyedjen nyomorba a gyászoló család, inkább vegyék el az otthonukat és minden vagyonukat, csak éppen a bank kapja meg a pénzt.

Ennek akart véget vetni Dobrev Klára és a Demokratikus Koalíció, és örömmel jelentem: legyőztük az Orbán-kormányt. Bár sokan szajkózzák manapság, hogy a parlamenti munka, a hagyományos politikusi érdekvérvényesítés már halott műfaj, íme az élő bizonyíték arra, hogy ezek az emberek nem mondanak igazat. Az Orbán-kormány ugyanis meghátrált a baloldal követelése előtt, és egy 600 millió forintos pénzügyi alap jön létre a nehéz élethelyzetbe került családok megsegítésére, ami lehetővé teszi a babaváró hitel tőketartozásának elengedését is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt a győzelmet nem zászlólengetéssel értük el, nem azzal értük el, hogy hangosabban énekeltük a Nélküled-et, vagy bohócos meg röhögős emojiakat raktunk Facebook-posztok alá, nem azzal, hogy gyűlöletre uszítottuk digitális honvédeinket a közösségi oldalakon *(Dr. Répássy Róbert: Azokat nem kellett már!)*, nem azzal, hogy gyurcsányoztunk és kollaboránsoztunk politikai riválisainkat, hanem azzal, hogy minket tényleg érdekelt ezeknek a szerencsétlen sorsú embereknek a sorsa. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Mi tényleg segíteni akarunk, mert ezért lettünk politikusok, és ezért vagyunk baloldaliak.

Ezt persze önök - a bekiabálásból is hallom -, jobboldali képviselőtársaim soha nem fogják megérteni, hiszen önöknek a hatalom, az önzés és a pénz a mindenük. Önök az erőszakban, a hangoskodásban és a másik eltiprásában hisznek nemcsak itt, a parlamentben, hanem kint az utcákon és a digitális térben is. Mi, baloldaliak azonban folytatjuk a munkát. Újabb és újabb családokkal, rászorulókkal, idős emberekkel fogjuk felvenni a kapcsolatot, akiket jogi segítséggel fogunk támogatni „Az érted perelek” akciónk keretében. Nemcsak a babaváró hitel károsultjait, de a devizahiteleseket, a közműtársaságokkal és behajtócégekkel küzdőket is támogatni fogjuk, és együtt vesszük fel a harcot a hatalmaskodó nagyvállalatokkal, bankokkal, biztosítókkal, követeléskezelőkkel, közműszolgáltatókkal, sőt magával az állammal szemben is.

Újabb és újabb törvényjavaslatokat, valamint írásbeli kérdéseket fogunk benyújtani, hogy a jobboldali kormány ne titkolhassa el az igazságot. Ahogy ígertem önöknek, nem fogunk leállni. Figyelni fogjuk önöket, és nem fogjuk hagyni, hogy embertelen rendelkezéseket csempésszenek jogszabálytervezetek közé, és mindent meg fogunk tenni a kormányváltás érdekében, mert a baloldali szavazók képviselője nélkül soha nem fog megbukni ez az embertelen jobboldali politika Magyarországon.

A 2026-os választásokon pedig a változást akaró jobboldaliak és a változást akaró baloldaliak fognak az Orbán-rendszer ellen szavazni, ahogy ez történt egyébként tegnap Barcsan az időközi önkormányzati választáson is. *(Nacsa Lőrinc: Azt hittük, civil!)* Úgyhogy a Demokratikus Koalíció tagjának *(Zsigó Róbert: Kiderül!)*, aki két jobboldali pártot győzött le

tegnap, igen, képviselőtársaim, két jobboldali pártot győzött le tegnap Barcsón, Remes Gábornak (*Dr. Répássy Róbert: Azt hittük, független!*) innen is sok szeretettel gratulálunk! Bravó, Gábor, nagyszerű győzelem! Mi pedig folytatni fogjuk a munkát. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a DK padsoraiban. - Dr. Répássy Róbert: Biztosan nem mondta meg a választóknak, hogy DK-s!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Barkóczi Balázs képviselő úr. A kormány nevében Zsigó Róbert államtitkár úrnak adom meg a szót.

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök Úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy a DK-s kongresszusra való beszédéből néhány fontos elemet kiemeljek. Egyrészt ön... (*Barkóczi Balázs: Még csiszold egy kicsit!*) Köszönöm szépen, igyekszem. Azt mondta itt, hogy önök - idézem - megalkuvást nem ismerő szolidaritásból tették azt, amit tettek.

Most szeretném emlékeztetni önt csak két részre, ami az önök idejében ezt erősítette. Az egyik 2006. október 23. Csak jelzem, hogy Gyurcsány Ferenc, aki a DK-ban volt (*Gréczy Zsolt közbeszól.*) és miniszterelnök volt, szemeket lövetett ki az '56-os forradalom 50. évfordulóján. (*Nagy zaj, közbeszólások a DK sorából.*) Tisztelt Képviselő Úr! Értem, hogy ez önnek nem tetszik, de attól még így volt. (*Folyamatos zaj. - Az elnök megkocogtatja poharát.*) Ez valószínűleg a megalkuvást nem ismerő szolidaritásba nem tartozik bele.

Ugyanúgy, ahogy az sem, hogy amikor Gyurcsány Ferenc és Bajnai Gordon kormányozta Magyarországot, merthogy itt családok segítségéről beszélünk, legalábbis míg a képviselő úr a beszédét mondta és nem a kongresszusi felszólalását, ezt mondta. Javaslom, hogy emlékezzen vissza: Gyurcsány Ferenc idejében... (*Barkóczi Balázs: Majd az özvegy édesapádnak is ezt fogod mondani?*) Parancsol? (*Barkóczi Balázs: Az özvegy édesapádnak is gyurcsányozni fogsz?*) Tehát, tisztelt képviselő úr (*Nacsa Lőrinc: Szégyellj magad!* - *Rétvári Bence: Ezt nem kellene!*), amikor önök kormányoztak, akkor megszüntették a hároméves gyest. Ezt nem mondanám talán a családok támogatásának. Ugyanúgy, ahogy egyébként...

ELNÖK: Képviselő urak, álljunk meg! (*Pár pillanatnyi szünetet tart. - Teljes csend az ülésteremben.*) Köszönjük szépen! Így tovább! (*Derűtség.*)

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Tehát, tisztelt képviselő úr, önök megszüntették a hároméves gyest, megszüntették az államilag támogatott otthonteremtést, amivel a fiatalok, a fiatal családok otthonhoz jutottak, megnyirbálták a gyermekek után járó adókedvezményt. Majd

most felállt a parlamentben és azt mondta, hogy önök egyébként a családok érdekében politizálnak. Az a helyzet, hogy a mondatát persze elfogadhatjuk, de a tapasztalatok nem ezt mutatják.

(11.50)

Tisztelt Képviselő Úr! Azt tudom önnek mondani, hogy önöknek nem sok közük van ahhoz, amit a Bankszövetség és a Magyar Biztosítók Szövetsége tett, ugyanis a kormány kezdeményezte ezt a tárgyalást velük, és ennek a tárgyalásnak a következtében történt meg az, hogy a Magyar Bankszövetséggel és a Magyar Biztosítók Szövetségével sikerült megállapodnunk annak érdekében, hogy valóban, ahogy ön is mondta, egy 600 millió forintos pénzügyi alap jött létre a nehéz élethelyzetű családok megsegítésére. Ez nem önök miatt van, mert nehéz élethelyzet korábban is volt (*Barkóczi Balázs közbeszól.*), és azokon kívül, amiket önök elmondtak a Facebook-posztjaikban - mert amint halottuk, önök nem posztolnak a Facebookon -, amellel elég sok olyan élethelyzet volt, amellyel foglalkozik a családbarát kormány.

A kormány a pénzügyi alap létrehozását olyan váratlan élethelyzetek kialakulására tekintettel kezdeményezte, mint valamelyik vagy mindkét szülő esetleges váratlan elhalálása vagy munkaképességük, keresőképességük elvesztése. A pénzügyi alap pedig méltányossági alapon a váratlan élethelyzetek bekövetkezése esetén teszi lehetővé a babaváró támogatások tőketartozásának elengedését.

Ebből is látszik, hogy az a kormányzás, amit 2010 óta folytatunk, amit a családok érdekében folytatunk, eredményes, és a magyar családok ebben a helyzetben is, ugyanúgy, mint más helyzetekben is, ránk számíthatnak, ellentétben önökkel.

A babaváró kölcsön a családtámogatási rendszerünknek egyébként fontos része, amelyet bevezetése óta - ez 2025. (*sic!*) május 13. - már 272 172-en vettek igénybe, az igénybe vett összeg összesen 2674 millió forint. Egy igénylőre ez majdnem 10 millió forintot jelent. Több intézkedést is tettünk egyébként a babaváró kölcsönt felvettek könnyítésére. Egyrészt 2024. január 1-jétől az igénybe vehető kölcsön összegét 11 millió forintra emeltük.

Mivel a kormány minden élethelyzetben a magyar családok mellett áll, ezért azt is bevezettük, hogy amilyen esetben az öt év alatt nem született meg a gyermek, ott ezt a gyermekvállalási határidőt kitoltuk öt esztendővel, éppen azért, hogy segítsük azokat a családokat, ahol valamilyen ok miatt nem született meg az a gyermek, akit vállaltak vagy terveztek.

Tisztelt Képviselő Úr! Azt tudom mondani önnek, csak a legutóbbi családtámogatási intézkedéseinket felsorolva, hogy két lépésben megduplázzuk a gyerekek után járó adókedvezményt idén, illetve a jövő januárban. Mi nem csökkentjük a családi adókedvezményt, ahogy önök tették 2010 előtt, hanem

növeljük, ugyanúgy, ahogy szja-mentesek lesznek a kétgyermekes, a háromgyermekes édesanyák, illetve a 30 év alatti édesanyák. *(Közbeszólás a DK sorai-ból. - Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Azt kérem önöktől, hogy most az ilyen beszédeken kívül, hogy ha tehetik, és majd egyszer úgy lesz, hogy támogathatják a magyar családokat a szavazatukkal, akkor is tegyék meg, ne csak szóban. Köszönöm szépen. *(Nacsá Lőrinc: Így van! - Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Zsigó Róbert válaszát. Nagy tisztelettel köszönöm Barkóczy Balázs és társai némasági türelmét.

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Vejkey Imre, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője: „Fontos a VOKS 2025 véleménynyilvánító szavazáson való részvétel” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Politikailag, gazdaságilag és biztonságilag is rendkívül összetett kérdés az, hogy Ukrajna csatlakozik-e az Európai Unióhoz vagy sem. Az aggályaink megalapozottak, hiszen sokkal több hátránya van a csatlakozásnak, mint előnye. A veszteségek és kockázatok is óriási nagyságúak lehetnek.

Az egyik legfőbb érv, ami Ukrajna Európai Unióhoz való csatlakozása ellen szól, gazdasági természetű. Ukrajna gazdasága jelenleg gyenge, instabil, és jelentős támogatásra szorulna az EU-tól, ami nagy terheket róna a már meglévő tagállamokra, melyek nincsenek túl jó bőrben.

Az élelmiszer-biztonsági kérdéseket is érdemes megemlíteni, hiszen kontroll nélkül jöhetnének génmódosított és tiltottan vegyszerezett élelmiszerek Magyarországra, illetve az Európai Unió többi tagállamába. A versenyhelyzet is torzulhatna, az olcsó ukrán munkaerő és mezőgazdasági termékek fokozott jelenléte súlyos problémát okozna a tagállamok gazdáinak és munkavállalóinak.

A másik, fontosabb érv, hogy Ukrajna jelenleg háborúban áll Oroszországgal. Egy háborús ország csatlakozása példátlan lenne az EU történetében és komoly biztonságpolitikai, jogi és pénzügyi kockázatot hordozna. Egy ilyen nagy és politikailag érzékeny ország csatlakozása pedig még nehézkesebbé tenné az amúgy is bémult uniós döntéshozatalt, mely így is lassú és bürokratikus.

Ukrajna európai uniós csatlakozásával a magyar családok is veszélybe kerülnének, a csatlakozás kivétel nélkül minden társadalmi csoportra rosszat hozna. Ukrajnával a háborút is felvennék az Európai Unióba. Aztán ne feledjük, ott van az etnikai és nyelvi megosztottság is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az ukrán uniós csatlakozást a kormány kizárólag nemzeti szempontból, a magyar nemzeti érdek szempontjából ezen a

szemüvegen keresztül nézi. Ezek olyan szempontok, melyeket mérlegelni kell a döntéshozatal során.

Ugyanakkor rendkívül szánalmas, ahogy a korrump és gátlástalan balliberális politikusok stratégiai lehetőségként, komoly anyagi haszonszerzés céljából úgy adnának gyorsítópályán teljes jogú tagságot Ukrajnának, hogy még vitát sem indítanak róla, az alapvető kérdéseket sem tisztázzák, de elvárják, hogy minden tagállam álljon be a sorba és támogassa a gyorsított bővítési terveket.

A magyar ellenzék pedig úgy táncol, ahogy Brüsszel fütyül. Gyalázatos, ahogy a TISZA Párt képviselői Magyarország ellen tevékenykednek és folyamatosan árulják el hazánk érdekeit. Gyalázatos ez a hozzáállás! Ilyen fontos kérdésekben nem lehet az emberek feje felett dönteni. Mivel Ukrajna EU-s tagsága elképesztő veszéllyel jár, ezért annak támogatásáról csak a magyar emberek dönthetnek. Ezért indítottuk el a Voks 2025 véleménynyilvánító szavazást, és ezért is tartjuk fontosnak, hogy minél többen részt vegyenek rajta. Bármennyire is próbálja az ellenzék akadályozni ezt a kezdeményezést, innen is üzenem nekik, hogy mára átlépte az egymilliót a leadott voksok száma. Ez fantasztikus eredmény, talán még a várakozásainkat is felülmúlja. Mindenesetre nekünk Magyarországot az első. Ne hagyjuk, hogy a fejünk felett döntsenek!

Kérek és buzdítok minden kedves magyar állampolgárt, aki még eddig nem tette, hogy 2025. június 20-áig küldje vissza a válaszborítékot. Tájékoztatom önöket, hogy máától a kormány lehetővé teszi, hogy online is le tudják adni szavazatukat. A voks2025.hu oldalon lehet megtalálni a szavazási felületet, ahol regisztrálni kell egy érvényes e-mail-címmel, a regisztrációt követően pedig egy egyedi hivatkozást kapnak az állampolgárok, erre kattintva tudják leadni szavazatukat. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Ne feledjék, minél többen vagyunk, minél többen mondjuk el a véleményünket, annál nagyobb erőt és felhatalmazást kap a kormány arra, hogy képviselje a magyar érdeket, hogy Ukrajna csatlakozhat-e az Unióhoz vagy nem. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vejkey Imre képviselő úr. A kormány nevében Hidvéghi Balázs államtitkár úr fog válaszolni.

HIDVÉGHI BALÁZS, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Képviselőtársaim! Valóban, az ukrán EU-csatlakozásról szóló vita jól megmutatja azt, hogy kinek mi a fontos a magyar politikában, ki hol áll és mit tekint elsődleges szempontnak.

Nem sokan maradtak itt a baloldali ellenzék képviselőiből, egyedül Ander Balázs tartja itt a frontot a

Jobbik nevében. *(Ander Balázs: Nem vagyok baloldali, kikérem magamnak!)* Nem baloldalként indult, de összeálltak Gyurcsány Ferencsel korábban, ezt őszinte sajnálattal tapasztaltuk. *(Közbeszólások. - Az elnök csenget.)* Mindenesetre a baloldal nincs bent a Házban, maradjunk akkor náluk, talán nem véletlenül.

(12.00)

Az elmúlt években sok olyan vita volt Brüsszellel - ha csak az elmúlt tíz évet nézzük -, ahol fontosság vált az, hogy ki miből indul ki. A Fidesz-KDNP, a nemzeti kormány mindig a magyar érdekből indult ki, nekünk ez a fontos, akkor is, ha ez vitákat szül a partnereinkkel.

A baloldali ellenzék pedig folyamatosan egy külső elvárásnak akart megfelelni, ők a brüsszeli szócső szerepét töltötték be, és a kinti elvárásokat tolmácsolták a magyar közéletben és a magyar emberek felé. Talán nem véletlenül párologott el a politikai támogatás mögülik, talán nem véletlenül hiányoznak itt ma a parlamenti padsorokból is, hiszen álláspontunk szerint hosszú távon soha nem kifizetődő az, ha külföldi érdeket akar kiszolgálni egy magyar politikai erő, még akkor is, ha vannak erre egyébként történelmi példák és történelmi előzmények.

Az elmúlt tíz évben ilyen nagy vitatéma volt a migráció megítélése, az illegális bevándorlás kérdése, ilyen volt és maradt a genderpropaganda, az LMBQ-ideológia erőltetése Brüsszelből és legutóbb pedig a háborúpárti politika vagy egyáltalán a háború kapcsán kialakított európai álláspont kialakítása. Mi folyamatosan a béke pártján állunk ebben a vitában, és ezt képviseljük továbbra is.

A legújabb ilyen nagy vitatéma valóban az az elszármazott, felelőtlen ukrán EU-csatlakozás, amit gyakorlatilag Brüsszel jelentett be mindenféle vita vagy eszmecsere nélkül. Sem politikai szinten, sem az emberek tágabb bevonásával nem zajlik erről eszmecsere, nem zajlik erről beszélgetés, pedig olyan kérdésről van szó, amit igenis meg kell vitatni. Hiszen ennek a csatlakozásnak ugyanúgy rosszak az alapjai, ugyanúgy egy elszármazott, ideológiailag erőltetett törekvéstről van szó, ahogy egyébként a háborúpárti brüsszeli politika is, most már látható több mint három évvel a háborús konfliktus kirobbanása után, egy felelőtlen, zsákutcába vivő, rossz politikai irány volt.

Az ukrán csatlakozásról minimum pénzügyi szempontból kellene beszélni, hiszen óriási pénzügyi terhet róna ez az egész Európai Unióra. Minimum kéne beszélni a biztonsági szempontokról, a geopolitikai szempontokról, de a belső közbiztonság szempontjáról is. Minimum kellene beszélni például az agrártámogatások kérdéséről, az egész európai közös agrárpolitikáról, amelynek a végét jelentené egy ilyen elszármazott és felelőtlen csatlakozás és így tovább, a munkakereseti, a nyugdíjrendszerért érintő, az egészségbiztonságunkat érintő kérdések egész sora merül fel,

ezekről párbeszédet kellene folytatni az emberekkel, vitát kellene folytatni az európaiakkal. Ezt nem teszi meg Brüsszel, ehelyett zsaroló hangnemben erőltet és jelent be dolgokat.

Magyarország a kivétel, a magyar kormány továbbra is nemzeti szempontból indul ki. Nekünk a magyar érdek az első, nem egy brüsszeli érdek, nem egy vélt vagy valós kijevi érdek, nem egy külső elvárás, hanem a magyar érdek, ez pedig azt mondja, hogy erre az elszármazott, felelőtlen csatlakozásra mondjunk nemet. Mi megteremtjük a lehetőséget arra, hogy a magyar emberek véleményét mondhassanak erről, erről szól a Voks 2025 szavazás, és még június 20-ig tart az az időszak, ameddig le lehet adni a szavazatokat. De már most is örömmel jelentem, hogy 1,2 millió szavazatot meghaladó számú, papíralapú visszaküldött szavazat érkezett. Köszönet mindenkinek, aki már szavazott, aki fontosnak érezte azt, hogy véleményét mondjon ebben a kérdésben.

Ugyanakkor az is tény, hogy komoly erők akarják megakadályozni, hogy ez a szavazás szabadon lefolyjék, hogy mindenki véleményét tudjon mondani. Nagyon sok olyan panasz érkezett a kormányhoz, több mint 17 ezer csak az elmúlt egy hétben, amely ellopott vagy eltűnt szavazólapokról szól, ezért döntöttünk úgy, hogy a mai nap reggelétől megnyitjuk az online szavazás lehetőségét is azok számára, akikhez nem jutott el a nyomtatott szavazólap. Ezt tehát mátol megtehetik, ugyanúgy június 20-a a határidő.

Arra kérünk mindenkit, hogy mondjon véleményt, döntsünk közösen, és akkor olyan erős és stabil álláspontot tudunk kialakítani kormányzatilag, nemzeti szempontból, aminek aztán alapja lehet, amiből kinőhet egy erőteljes kormányzati fellépés egy olyan kérdésben, ahol komoly vita vár ránk a brüsszeli elittel szemben. Nekünk Magyarország az első, mondjunk nemet erre az elszármazott ukrán csatlakozásra, és vegyünk részt minél többen a Voks 2025-ben. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hidvéghi Balázs államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Németh Szilárd, a Fidesz képviselője: „Aktuális ügyeink” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hallgatva itt államtitkár úr szavait, én egy nagyon fontos területéről beszélnék az ukrán csatlakozással kapcsolatban, ez pedig az, hogy Magyarország az energiaellátási, energiabiztonsági és energiamegfizethetőségi szempontjai szerint mérlegeli ezt a helyzetet. Ugyanis a magyar családok fűtésszámlája négyszeresére, az áram pedig kétszeresére nőne, ha Brüsszel ránk kényszeríti az ukrán energiafenyegetést. Eszerint a terv szerint teljesen és végérvényesen tiltanak meg az

oroszföldgáz és kőolaj behozatalát az Unióba. Kiszámoltuk, hogy Magyarországnak minden évben - mai áron - 842 milliárd forinttal többet kellene fizetnie az Oroszország helyett máshonnan megvásárolt energiáért, és ez az összeg pontosan megegyezik azzal, amit a rezsicsökkentés révén minden magyar család közt szétoszt a kormány.

Az uniós tagállamok többsége az energiapolitikájukkal nem a saját családjaikat és nem a saját vállalkozásaikat akarják segíteni, helyzetbe hozni, hanem az oroszoknak akarnak kárt okozni, az oroszoknak akarnak ártani, és úgy gondolják, hogy ezen keresztül támogatják Ukrajnát. Magyarország ellenkező álláspontot képvisel: nekünk a magyar emberek az elsők, a magyar családok, a dolgozók, a nyugdíjasok, és az ő érdekeiket kell mindenféleképpen középpontba helyezni az ország energiapolitikájának megvalósításakor. Ennek érdekében mi azt mondjuk, hogy folytassunk harcot azokkal a brüsszelitákkal, azzal az állásponttal szemben, amelyik meg akarja szüntetni az orosz energia, energiahordozók behozatalát, és gyakorlatilag Magyarországot is ebbe a helyzetbe szeretnék hozni.

Tisztelt Országgyűlés! Az egész energiatermelést szorgalmazó politika mögött az ukránok vannak, ezért is beszélünk mi ukrán energiateheréről. Az ukránok gyakorlatilag egy malomban őrlnek a brüsszeliekkel, és ők is ugyanazt állítják, illetve ők kényszerítik úgymond Brüsszelt arra, hogy hozza meg ezeket a döntéseket, mert akkor az oroszokat biztos, hogy le fogják győzni ebben az áldatlan háborúban. Olyanokat követelnek gyakorlatilag ezzel, ez jól látható volt az európai körutamon is, ami az energiaárak emelkedését fogja magával hozni, ha egyáltalán lesz milyen energiaárat megemlíteni.

Energiabiztonsági szempontból itt nemcsak az árról beszélünk, hanem egyáltalán arról, hogy van-e az országban elegendő gáz vagy kőolaj. Gyakorlatilag mindent a magyarokkal szeretnék megfizettetni, a magyar családokkal is és az európai családokkal is. Arról szól a fáma, hogy óriási költséget hoz magával - ahogy államtitkár úr is mondta meg az előttem felszólaló Vejkey Imre képviselőtársam -, óriási összegbe kerül az ukrán európai uniós csatlakozás, és ennek a költségeit nekünk kellene kifizetni. De nemcsak ezeket a költségeket - Ukrajna háborúban áll -, hanem a háború meglévő költségeit is, oda kellene bepréselni az összes európai uniós pénzt.

És mint ahogy az előbb mondtam, a rezsicsökkentés fenntartásának nemcsak egy elképzelés, egy szép gondolat, egy családokat középpontba helyező energiapolitika teremti meg a feltételeit, hanem nagyon kemény pénzbe kerül. Most, az idei költségvetésben 880 milliárd forint van beállítva, a jövő évben pedig szintén 800 milliárd fölötti összeg szerepel arra, hogy fenn tudjuk tartani az úgynevezett hatósági árat.

Tehát itt fölmerül a kérdés, hogy akkor most hogy is van ez. Az egész ukrán csatlakozást, az ukránoknak a kéréseit, amivel ők az oroszokat szeretnék

térde kényszeríteni, akkor a magyar családok fizessék meg? Tehát legyen megint az a korszak, itt az a szép DK-s korszak, amiről itt beszéltünk, hogy 15-ször kell majd emelni a háztartási gáz és a villany árát? Emlékszünk még erre. Talán még arra is, hogy Bajnai utolsó intézkedése miniszterelnökként az volt, hogy megszüntette a gázártámogatást 2010. április 1-jével, mert olyan szerződést kötöttek a Világbankkal, amiben ők ezt kifogásolták.

No, én azt javaslom mindenkinek, hogy ezt ne engedjük, ne hagyjuk, vegyünk részt a Voks 2025 véleménynyilvánító szavazáson, és támogassuk a kormányt abban a törekvésében, hogy jelenleg ilyen feltételek mellett mondjunk nemet Ukrajna európai uniós tagságára. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Németh Szilárd képviselő úr. A kormány nevében a válaszára kérem Steiner Attila államtitkár urat.

STEINER ATTILA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az elmúlt hetekben és napokban, én azt gondolom, hogy ismét világossá vált, hogy Brüsszel - most legutóbb Kijev javaslatára - egy újabb energiaszankciós csomagon dolgozik, amely, ha végrehajtásra kerülne, akkor alapvetően nem Oroszországot, hanem az egyik uniós tagállamot, Magyarországot büntetné a leginkább, és a magyar családok lennének ennek az elszenvedői.

(12.10)

Ukrajna már régóta nagyon sok uniós egyeztetésen erőlteti és szajkózza azt, hogy vezessük ki mihamarabb az orosz energiahordozókat, és úgy tűnik, hogy most az új Bizottságnál ezek a kérések befogadó fülekre találtak. Mindezt annak ellenére, hogy amúgy ezzel párhuzamosan béketeremtési folyamatok zajlanak, és Brüsszel még akkor is kivezetné az orosz energiahordozókat, hogyha esetleg itt egy-két hónapon belül béke lenne, függetlenül attól, hogy ezt semmilyen más kontinens és semmilyen más ország nem teszi. Ezt egyedül az Európai Unió javasolja.

Mit jelentene ez Magyarország számára? Ahogy képviselő úr is elmondta, ez egy azonnali költségemelkedést jelentene: a fűtésszámlánk várhatólag négyeszeresére, az áramszámlánk pedig kétszeresére növekedne. Úgyhogy én feltenném a kérdést, hogy mit is jelent ez akkor valójában. Alapvetően igazából ez egy leplezetlen retorzió, retorziós intézkedés Magyarország ellen, ugyanis Magyarország a leginkább érintett ezen javaslat kapcsán. Magyarország tekintetében mindez évente több mint 800 milliárd forinttal emelné meg a költségeinket. Ez azt jelentené, hogy nem orosz energiából, hanem sokkal drágább nyugati forrásokból kellene fedeznünk a szükségleteinket.

Egy teljesen új eleme a javaslatnak a nukleáris energia területére vonatkozó szankciók is, amelyek ennél sokkal súlyosabbak: teljesen ellehetetlenítenék Magyarországon a nukleárisenergia-termelést. Tudjuk, hogy a Paksi Atomerőmű az, amely az ország villanytermelésének több mint 45 százalékát adja. Mindezek fényében a kormány álláspontja teljesen egyértelmű: továbbra sem hagyjuk cserben a magyar családokat és vállalkozásokat, és megvédjük a rezsicsökkentést, megvédjük a magyar energiaellátás biztonságát, és nem hátrálunk meg a brüsszeli nyomás elől, ugyanis ez a nemzeti érdekünk, ez a szuverén jogunk.

Nemzeti érdekünk ez, ugyanis a kormány a rezsicsökkentésnek köszönhetően hosszú ideje Európa legalacsonyabb energiaárait garantálja a magyar családok számára. Tíz hazai felhasználóból a gáz esetében kilenc, a villamos energia esetében pedig nyolc háztartásra igaz, hogy a fogyasztásuk teljes egészében a sávhatár alatt marad, így teljes mértékben tudnak a rezsivédelemből részesedni. Mindezek fényében nem csoda, hogy az emberek 99 százaléka támogatja a rezsicsökkentés fenntartását a brüsszeli támadásokkal szemben.

Ennek ellenére az Európai Bizottság politikai és ideológiai alapon akarja elvágni az energetikai együttműködést az EU és Oroszország között. Teszi ezt annak ellenére, hogy a javaslat amúgy szakmai oldalról is több sebből vérzik. Először is, egyáltalán nem veszi figyelembe a fizikai és földrajzi realitásokat. Nem veszi figyelembe azt, hogy Magyarország egy tengerparti kijáráttal nem rendelkező ország, csak a szomszédainkon keresztül tudunk energiahordozókat importálni. Természetesen nem készült semmilyen hatástanulmány sem, illetve az, hogy radikálisan emelkednének a rezsiköltségek Magyarországon, teljes mértékben szembemegy azokkal az uniós szlogenekkel, hogy figyeljünk oda Európa versenyképességére, és figyeljünk oda az Európai Unió energiabiztonságára. Hát, pont ezek a javaslatok szembemennek ezekkel az alapelvekkel, úgyhogy ez nem lehet más, mint egy ideológiai alapú javaslat.

Én azt gondolom, nagyon fontos mindezek tekintetében, és teljes méltósággal támogatjuk a képviselő úrnak azon javaslatát is, hogy naprakész információkat tudjunk adni az embereknek a brüsszeli és kijevei tervekről és ezek hatásairól az energiaárakra. Az Ukrajna támogatását szolgáló uniós politika ugyanis drasztikusan megrágátná a gázt és a villamos energiát Magyarországon, és praktikusán meg kellene szüntetni a rezsicsökkentést. Így minden fogyasztónak jogában áll tudni, hogy mennyit fizetne a rezsicsökkentett árak nélkül, mennyit fizetne, ha a brüsszeli és kijevei javaslatok megvalósulnának.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormány részéről megígérhetjük, támogatattuk eddig is a rezsicsökkentést, és a jövőben is támogatni fogjuk, és ki fogunk állni a magyar családok védelme érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Steiner Attila államtitkár úr. **Jegyzői bejelentés** következik.

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a további napirenden kívüli felszólalásra jelentkezett képviselők névsora a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! 12 óra 15 perckor elkezdjük a **kérdések** tárgyalását.

Gréczy Zsolt képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Mikor kapja meg az újbudai gyermek egynapos sebészet az ígért állami támogatást?”** címmel. Gréczy Zsolt képviselő urat illeti a szó.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Újbuda élen jár olyan feladatok ellátásában, amelyek alapvetően állami, kormányzati feladatok lennének. A dr. László Imre polgármester által vezetett XI. kerületben az önkormányzat saját pénzéből ad például a kerületi rendőrségnek, saját forrásból ad a Szent Kristóf Szakrendelő működtetésére, létrehozott egy diabéteszközpontot, ahová a Budapesten túlról is érkeznek cukorbetegek.

Korábban dr. László Imre levelet írt Orbán Viktor miniszterelnöknek. A levél tartalma szerint 2024 júniusában átadták az „Egészséges Budapest” program keretében a még 2017 tavaszán kormányrendeletben jóváhagyott újbudai gyermekegészségügyi és egynapos sebészeti központot. Korábban a munkálatok egy időre leálltak, de aztán újra felgyorsultak, így a Szent Kristóf Szakrendelőhöz tartozó felújított épületben 8 gyermekházi orvosi praxis és 22 szakrendelés fogadja a kis betegeket korszerű körülmények között. A levél hozzáteszi, hogy sajnálatos, hogy a korábbi kormánydöntések csak részben intézkedtek a többletkapacitások közfinanszírozásáról, ezért ezt utólag kellett kérelmezni, és a megkapott engedélyek nem terjedtek ki számos szakterületre, ezért az egynapos ellátásokat sem tudták az új egészségügyi intézményben elkezdni.

Az elakadt egyeztetések miatt dr. László Imre levélben kérte az egészségügyért is felelős Pintér Sándor belügyminisztert, hogy a többletkapacitási igény mielőbbi elfogadása megtörténjen. Nagyon fontos lenne, hogy ez a terület is elinduljon, mert nemcsak a XI. kerületben, hanem az agglomerációban is fontos lenne, hogy az egynapos sebészeti ellátások elinduljanak. Közben olyan hír is érkezett, hogy a kapacitás befogadásáról már született döntés, de arról kérdezem miniszterhelyettes urat, mikor jelenik meg ez esetleg a Közlönyben. Mikor indulhat meg Újbudán az egynapos sebészeti ellátás? Várom válaszáat. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gréczy Zsolt képviselő úr. A válaszára megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön lett a Demokratikus Koalíció országgyűlési képviselő-jelöltje abban a körzetben, ami részben a XI. kerületet is lefedi, így az érdeklődése erre a rendelőre is fordul. De engedje meg, hogy az ön kijelölése előtti időszakból is egy-két dolgot azért elmondjak!

Azért jött létre ez a nagyon korszerű, tényleg minden elvárásnak megfelelő, a mai kor elvárásainak is teljesen megfelelő új tömb, mert a kormány egy 4 milliárd forintos támogatást adott ennek a létrehozatalára, egyrészt az épület felújítására és korszerűsítésére - ez egy bő másfél milliárd forint -, valamint másrészt az egynapos sebészet kialakítására is 2 milliárd forintos támogatást biztosított a kormány. Valamint még pályázati forrásból tudtunk mellé humán erőforrás-fejlesztésre is 50 millió forintot biztosítani, illetőleg az Egészségfejlesztési Iroda kialakítására is 150 millió forintot.

Tehát ezek a milliárdok érkeztek a kerületbe azért, hogy korszerű egészségügyi ellátás legyen. Bár László Imre, akire ön hivatkozik, párttársa, egy óriási molinón hirdeti, hogy a kormány nem segíti a járóbeteg-ellátást, egy 4 milliárd forintos segítséget nyújtott ahhoz, hogy minél korszerűbb legyen a kerületi ellátás. Ennyi a valóság és a molinók közötti különbség.

A Többlétkapacitás-befogadási Bizottság az, amelyik minden ilyesfajta kérelmet vizsgál. Ennek vannak formai és tartalmi szempontjai. Ezután történhet meg, az előzetes vizsgálat után a döntés. Ide a rendelő a kérelmét benyújtotta, de nem sikerült elsőre az összes mellékletet ehhez benyújtani. Én értem, hogy polgármester úr próbálja menteni ezt a hibát, és mindenkinek írogat politikai tartalmú leveleket. Azt kellett volna megtenni, hogy az eredeti kérelmet, amit a NEAK felé benyújtanak, és amit utána pedig a szakmai kollégium illetékes tagozatai vizsgálnak, azt kellett volna pontosan benyújtani, és akkor nem szenvedett volna késedelmet az egész ügy. Ez lett volna az érdeke minden kerületinek, főleg a kerületi gyerekeknek.

(12.20)

Tudják, mi 4 milliárd forintot adtunk ahhoz, hogy ez a gyermekegészségügyi központ létrejöjjön. Önök voltak azok, akik a Budai Gyermekkorházat is bezárták. Úgyhogy bízunk benne, hogy a tavaszi ülésen megtárgyalásra kerül. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* A Közlönyben nem fog megjelenni, mert ez egy szakmai bizottságnak a döntése, és utána pedig a NEAK fog szerződés-kiegészítést kötni a rendelővel. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A következő kérdezni

kívánó képviselő asszony nincsen jelen. Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: **„Tényleg pereskednie kell több száz ezer devizásnak?”** címmel. Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igazságot a devizahiteleseknek! Fizesse nek a bankok! Mivel nagyon sok szakmai rész kérdést tárgyalunk meg a nap folyamán erről, a mostani kérdésemet egyetlen témakörre szeretném leszorítani.

Örülök, hogy a kormányban azért némi elmozdulás mutatkozott, hiszen Gulyás Gergely is közölte a kérdésre válaszolva, hogy ha a tájékoztatás elégtelen volta miatt valaki tényleg egy olyan méltatlan helyzetbe került, mint amilyenbe került, akkor visszajár az érintett tőkeösszege felüli minden egyéb pénz, és aztán Nagy Márton is közölte, hogy - idézem - újranyithatnak ezek a perek. Ebből arra lehet következtetni, hogy a kormány, mivel többször elmondta, hogy a Kúriára vár a kérdésben, mégiscsak a Kúria utáni dimenzióban talán arra számít, hogy az érintett károsultak egyénileg kell hogy az igényérvényesítést elkezdjék. Ugyanakkor gondoljuk végig, hogy mit jelent ez a gyakorlatban!

Adott egy devizahiteles, akit 15 évig kivéreztek, elvitték a pénzt, méltatlan helyzetekbe került, akár már a szerződés felmondása is szóba került, vagy nem bírta a terheket. S most, amikor elkövetkezhet a fordulat - és itt még mindig feltételes módot használunk, hiszen nem látjuk, hogy a kormányban van-e hajlandóság a változtatásra -, akkor azt mondják ezeknek az embereknek, hogy még évekig, még százazrekért, milliókért pereskedjenek, szerezzenek erre valahonnan keretet. Rettentően méltatlannak érzem ezt, és az emberi méltósághoz nem áll annyira közel ez a megközelítés. Tehát mindenképpen arra kapacitálnám a kormányt, hogy segítsen nekünk megelőzni a tömeges pereket egy közös parlamenti megoldással: üljön össze a törvényhozás, szavazzák meg a lex Marczingóst, jöjjön létre vizsgálóbizottság.

De mielőtt az erről folyó vitát folytatnánk, szeretném megkérdezni egyszer és egyértelműen: valóban arra készül a kormány, hogy több százezer devizahitelesnek tömeges perekbe kell bocsátkoznia saját költségen? Megtisztelő válaszukat előre is várom. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Napirend előtt már volt módunk eszmét cserélni ebben a témában, de a számok nem csálnak, nem hazudnak. Több százezer devizahiteles ügy nincs már folyamatban. Ahogy

mondtam, tudomásunk szerint körülbelül 6 ezer devizahiteles per van folyamatban.

Igen, több százezer olyan devizahitel felvevő devizahitel-adós volt, aki vagy átváltotta például forintra a hitelét, vagy már törlesztette, vagy a végtörlesztés szabályai szerint törlesztette például a hitelt, vagy lejárt a futamideje a hitelnek. Tehát, képviselő úr, én senkinek nem tanácsolom, aki már lezárta a kölcsönszerződését, hogy újból felnyissa ezt, vagy ha igen, ha fel akarja nyitni, akkor nyilvánvalóan neki kell megfogalmaznia, hogy milyen igénye van ebben az ügyben. Tehát azt nem tudjuk elkerülni, hogy valaki, aki a bankkal már lezárta a szerződéses kapcsolatát, és még úgy gondolja, hogy valami jár neki vissza, vagy valamilyen elszámolási problémája van, neki személyesen kell valóban ezt közölnie a pénzintézettel, szerintem nem sok reménnyel. Tehát aki már lezárta a kölcsönszerződését, az nem tud utána a bankhoz fordulni, hogy de most jutott eszembe, hogy nekem még jár valami.

Tisztelt Képviselő Úr! Ezért elsősorban azokra koncentráljunk, akiknek még folyamatban van a jogvitája, és akiknek folyamatban van a jogvitája, azoknak általában a bírósági szakaszban van a jogvitájuk, ezért mindenképpen szükséges, hogy a bíróság döntését megvárjuk azért, hogy tudjuk, hogy vajon milyen irányba fognak változni, ha változik itt az ítélkezési gyakorlat. Ha változik az ítélkezési gyakorlat, akkor a folyamatban lévő ügyekben ezt mindenképpen érvényesíteni fogja a Kúria, aki a jogegységért felel ebben az országban. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Répássy Róbert államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra alelnök asszony, a Mi Hazánk képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszter úrnak: **„Miért nem támogatták a készpénzfelvétel díjmentes határának emeléséről szóló Mi Hazánk-javaslatot?”** címmel. Dúró Dóra alelnök asszonyt, képviselő asszonyt illeti a szó.

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A 2014-ben bevezetett, havonta két alkalommal, legfeljebb 150 ezer forintig történő ingyenes készpénzfelvételi lehetőség mára elvesztette eredeti értékének jelentős részét. Az elmúlt tíz évben tapasztalt infláció következtében az összeg reálértéke csaknem a felére csökkent, így sokak számára már nem teszi lehetővé teljes jövedelmük költségmentes felvételét, miközben az állam a gyakorlatban továbbra is elvárja, hogy a bérek és egyéb juttatások bankszámlára érkezzenek. Mindezt tetézi, hogy a Magyar Nemzeti Bank adatai szerint az Európai Unió tagállamai közül a magyar lakosság költi arányosan a legtöbbet banki szolgáltatásokra.

Fontos előrelépés, hogy a kormány végül elfogadta az Alaptörvény módosítására irányuló kezdeményezésünket, amely a készpénzes fizetést alapvető

szabadságjogként ismeri el, azonban az EU-rekordnak számító magyar inflációs mutatók miatt egyre indokoltabb a díjmentes készpénzfelvétel keretének emelése is. A Mi Hazánk Mozgalom ezért olyan törvénymódosítási javaslatot nyújtott be, amely eltörölné a havi két alkalomhoz kötött korlátozást, valamint teljes készpénzfelvételdíj- és költségmentességet biztosítana 500 ezer forintig a bankjegykiadó automaták esetében, míg a bolti készpénzfelvételnél 100 ezer forintos határt állapítana meg. A készpénzfelvétel díj- és költségmentességéről szóló törvényjavaslatunkat már egy hónappal ezelőtt előterjesztettük a Gazdasági Bizottság ülésén, ám a kormánypárti frakciók leszavazták már a tárgysorozatba vételét is.

Mindezek alapján kérdezem államtitkár urat, miért szavazták le ezt a javaslatot. Mikor fogják végre támogatni, hogy a készpénzfelvétel költségeit eltöröljük, illetve érdemben mérsékeljük? Várom érdemi válaszát. *(Novák Előd tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dúró Dóra alelnök asszony, képviselő asszony. Válaszadásra a kormány nevében megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Igen tisztelt Képviselő Asszony! A Magyar Nemzeti Bank pénzforgalmi statisztikái szerint 2020 negyedik negyedétől, vagyis lassan már öt éve a bankkártyával történő fizetések értéke meghaladja az ATM-ből történő készpénzfelvétel értékét. 2024 negyedik negyedében a bankkártyás belföldi vásárlások értéke a 2020. évhez viszonyítottnak megduplázódott, azaz 4371 milliárd forintra növekedett, míg az ATM-ből történő készpénzfelvétel értéke 2355 milliárd forint volt, amely érték az elmúlt évek viszonylatában kisebb ingadozással stagnál.

Mindezek mellett 2020-ban még csak 435 milliárd forint értékben, 2024 negyedik negyedében már összesen 975 milliárd forint értékben került készpénz befizetési számlára ATM segítségével, így az ATM-eknél megjelenő készpénzforgalom 29 százaléka már nem fizetési számlákról történő készpénzfelvétel, hanem az elmúlt évek során jelentősen megnövekedett készpénzbefizetés volt. Ezen adatok önmagukban a költségmentes készpénzfelvétel összehatárának emelését nem alapozzák meg.

Az ingyenes készpénzfelvétel lehetősége külön kezelendő attól, hogy magával az ATM-ből történő készpénzfelvétel lehetőségével minél több helyen lehessen élni. A megfelelő ATM-infrastruktúra megvalósítását követően mérlegelendő az, hogy az ingyenes készpénzfelvételi limit módosításra kerüljön.

Ami pedig a banki költségeket illeti, szükségesnek tartom jelezni, hogy a kormány által kezdeményezett egyeztetések eredményeként a meghatározó bankok elfogadták, hogy 2025-ben a lakossági pénzforgalmi

szolgáltatások terén ne történjenek díjemelések, illetve a már megtörtént emeléseket kompenzálják azzal, hogy egyedileg meghatározott ütemezéssel, illetve módon vállalták az idén már megtett díjemelések visszavonását vagy kompenzálását. Köszönöm figyelmét, elnök úr türelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(12.30)

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket, folytatjuk munkánkat. Most egy perc... *(Dr. Gurmai Zita: Hamarabb kezdődött, és nem kaptunk értesítést. - Nacsa Lőrinc: Sok ellenzéki képviselő nem jön napirend előtt.)*

Tordai Bence képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Államtitkár Úr! Határokon innen és túl, minden jóérzésű magyar embert megbotránkoztatott Orbán Viktor tihanyi beszéde. Az erdélyi magyarok hátfeszítésként élték meg azt, hogy a magyargyűlölő, úzvölgyi magyar sírokat meggyalázó, szélsőjobboldali oroszbérenc jelölt mellett állt ki a Fidesz miniszterelnök-jelöltje *(sic!)* a második forduló előtt a román elnökválasztási kampányban. Látható, hogy nincsenek már morális gátak, nincsenek már közpolitikai álláspontok, nincsenek valódi meggyőződések, kizárólag a hatalmi érdek van: ki az, aki Orbán Viktort megvédheti az Európai Unió Tanácsában?

De e mellett a szegységteljes kampánytevékenység mellett, hogy szavakban és arcképével is, ugye, szórólappal támogatta Orbán Viktor George Simiont, ezenkívül független hírportálok arról cikkeznek, hogy kormányközeli támogatás, anyagi kampánytámogatás érkezhetett a magyargyűlölő elnökjelölthöz Romániába.

Láttuk, hogy ez nem lenne példa nélküli. Orbán Viktor, aki állítólag olyan kényes az országunk szuverenitására, gond nélkül sérti meg más országok szuverenitását, magyar közpénzekből avatkoznak be más országok választási kampányaiba, szélsőjobboldali jelölteket finanszíroznak a magyar adófizetők zsebéből.

Államtitkár úr, válaszoljon! Most is ez történt-e? A szélsőjobb, oroszbérenc, magyargyűlölő román elnökjelöltet segítették-e kormányzati vagy kormányközeli, NER-es pénzekből? Egyértelmű választ és bizonyítékokat várunk, mert ez, ami megtörtént, példátlan a magyar nemzet történetében! Kíváncsian várom a választ. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Ház! Nacsa Lőrinc államtitkár úrnak adok válasza lehetőséget. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön a külföldi befolyást hozta ide, az Országgyűlés elé. Ugye, önnek van még tartozása a magyar választópolgárok felé, mert önök nem számoltak el azokkal a dollármilliókkal, amelyek az önök kampányába érkeztek 2022-ben. *(Tordai Bence: Ne beszélj mellé! Orbán is ezt csinálta?!)*

Őn is Márki-Zay Péter listájának jelöltje volt. Ön, ahogy a DK-sok, ahogy az ön főpolgármester-jelöltje is, külföldről kapott támogatást a kampányhoz, átvették a magyarok millióit, a választópolgárokat, és azt mondták nekik, hogy önök értük kampányolnak, miközben külföldi pénzből kampányoltak.

Tisztelt Képviselő Úr! Úgyhogy ön még tartozik egy vallomással a magyar választópolgárok felé *(Tordai Bence: Nem tartozom vallomással.)*, hogy miért külföldi pénzből kampányoltak, ahogy a DK-sok, ahogy Karácsony Gergely és ahogy az összes többi, összbaloldali ellenzék.

Azt is érdeklődéssel figyelem, tisztelt képviselő úr, hogy az elmúlt hetekben minden felszólalásával hogyan próbál a TISZA Párt felé nyitni és itt hagyni a süllyedő hajójukat *(Tordai Bence közbeszól.)*, és hogy próbál mindig Magyar Péter kegyeit keresve olyan szövegeket mondani a parlamentben, ami rá is jellemző: a magyart magyar ellen fordító szövegeket. Önöknek ez teljesen jól áll; Szabó Timea még azt is kifogásolta pár évvel ezelőtt, hogy mi a csíkszeredai kórházba maszkot küldünk, segíteni székely testvéreinket. Szégyen az, hogy önök mindig támadják a külhoni magyarokat. *(Tordai Bence: A magyargyűlölő jelöltet ki támogatta?)*

Ami pedig az erdélyi választásokat illeti, tisztelt képviselő úr! Mi nem avatkozunk bele más államok belügyeibe, és mi tiszteletben tartjuk azt, akit a romániai állampolgárok, köztük az erdélyi magyarok választanak. Mi gratulálunk Nicușor Dan megválasztott romániai elnöknek, aki éppen a mai napon teszi le hivatali esküjét, és készen állunk, hogy vele a román-magyar kapcsolatokat fejlesszük, leginkább az erdélyi magyarok érdekében, hiszen nekünk a nemzetpolitikában a nemzet az első. *(Tordai Bence: Legalább tagadd le! Legyen merszed letagadni!)* Az erdélyi magyarok ügye az első Romániában, és aztán természetesen kiegyensúlyozott román-magyar kapcsolatokra törekszünk. *(Tordai Bence: Nem mered letagadni! Nem mered letagadni sem!)* Nem szólunk bele a romániai választásba, nem támogattunk jelölteket! Ez így volt eddig is, és így lesz ezután is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Csöbör Katalin képviselő asszony, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a közigazgatási és területfejlesztési miniszternek: „**Számíthat-e Miskolc**

újabb munkahelyteremtő beruházásokra?” címmel. Parancsoljon, képviselő asszony! Öné a szó.

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Miskolc és környéke Európa egyik legrégebben lakott területe. Szeretett városunkat még Nagy Lajos király emelte városi rangra. Nekünk az otthonunk ez a város.

Büszkeséggel gondolunk a Palotaszállóra, a Zenepalotára, a Postapalotára, arra, hogy miénk az ország első kőszínháza és Közép-Európa legnagyobb ikonosztáza. Nálunk található az Avasi kilátó, belvárosunk a legjobb fajta pincék százait rejt. Nálunk kerül megrendezésre a nemzetközi filmfesztiválok között is előkelő helyet elfoglaló CineFest. A barangolás és a kocsonyafesztivál pedig évről évre egyre nagyobb tömegeket vonz.

Az elmúlt évtized eredményei ugyancsak büszkeséggel töltenek el bennünket, hiszen elkészült az Y-híd, a Szeleta Park, megújult az Avasi kilátó és környéke, és hosszan folytathatnánk a sort a különböző infrastrukturális beruházásokról.

Ez év januárjában ismét fontos döntések születtek a miskolci fejlesztésekről, melyek közül több már a megvalósítás küszöbén áll. Megújulnak az Avas legfontosabb közlekedési útvonalai, új főtere lesz a városnak. A Szirma-Martinkertváros közötti szakasz újraaszfaltozása is rövid időn belül elkezdődhet. Hamarosan kezdődik a tervezése annak a libegőnek, amely a belvárost összeköti majd az Avas tetejével. Zajlik a Barlangfürdő helyreállítása és továbbfejlesztése; és hálásak vagyunk, hogy mindenben segítségünkre volt Magyarország Kormánya.

Bízunk benne, hogy a kormány támogatásával további jelentős fejlesztések is elindulhatnak, hiszen szeretnénk még megvalósítani egy kardiovaszkuláris centrumot, továbbá van egy újraaszfaltozási programunk is.

Tisztelt Államtitkár Úr! A jóváhagyás már megvan ezekhez. A kérdés az, hogy mikor valósulhatnak meg ezek. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Engedje meg, hogy megragadjam az alkalmat, hogy megkérdezzem: a 100-ról immár 150-re növelt új gyár programban milyen szerepet szánnak Miskolcnak, és számíthatunk-e arra, hogy újabb munkahelyteremtő beruházások valósulhatnak meg nálunk? Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza Latorcai Csaba miniszterhelyettes úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A kérdésének végével kezdeném. A „150 gyár” programmal a kormány célja, hogy újabb áttörést érjen el a gazdaságban és megvédje a munkahelyeket. Célunk változatlan: minden magyarnak, aki

dolgozni akar, legyen munkája a jövőben is. Ennek kiváló alapjaként tekintünk arra a 10 beruházásra, amely a „150 gyár” program keretében Miskolcon, illetve Borsod-Abaúj-Zemplén vármegyében fog megvalósulni.

Az is tény, hogy a hazai és európai uniós forrásoknak köszönhetően már megvalósult Miskolc megyei jogú város foglalkoztatási paktumja több mint 3 milliárd forintból, valamint több mint 200 projekt támogatta a vállalkozások fejlesztését 24,6 milliárd forint vissza nem térítendő támogatással. Ötmilliárd forint járult hozzá a város turisztikai fejlesztéséhez, és további ötmilliárd forint a foglalkoztatáshoz és a felnőttképzéshez.

Tisztelt Képviselő Asszony! A kormány célja, hogy a fejlesztéspolitikával olyan beruházásokat támogassunk, amelyek reflektálnak a magyar vállalkozások, települések, a magyar családok igényeire. A munkahelyteremtés és a vállalkozások támogatása mellett kiemelt célunk, hogy valamennyi magyar polgár az életminősége javulását tapasztalhassa a fejlesztések eredményeképpen.

Az új uniós költségvetésben a TOP Plusz eredményeként már közel tízmilliárd forint értékű leszerződött támogatásról beszélhetünk Miskolcon, melyek többek között közösségi és sportfoglalkozásokkal járulnak hozzá a helyiek igényeihez, a bölcsődei fejlesztésekkel pedig támogatjuk a miskolci szülőket, a miskolci családokat.

Örömmel számolhatok be arról is, hogy a TOP Plusz pénzek, jöllehet az Európai Bizottság, a baloldal mesterkedései eredményeképp nem adja, ami jog szerint járna, a kormány a hozzáférhető keret fölött azonban jóval előfinanszírozza a programot, így a TOP Plusz keret több mint 90 százaléka már meg lett hirdetve, és el is érhető a települések számára. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönjük képviselő asszonynak eddigi és jövőbeni támogatását. Számítunk rá továbbra is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Seszták Miklós képviselő úr, a KDNP képviselője, kérdést kíván feltenni az agrárminiszternek: **„Mit tesz az Agrárminisztérium a vízmegtartás ösztönzése érdekében?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

DR. SESZTÁK MIKLÓS (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Európában a déli, mediterrán országok mellett a Kárpát-medence, így Magyarország is ki van szolgáltatva az éghajlatváltozás szélsőséges hatásainak.

(12.40)

A különböző klímamodellek alapján 2050-re 1,5-2 Celsius-fokkal tovább emelkedik az átlaghőmérséklet,

rádásul megváltozik a csapadék éven belüli eloszlása és intenzitása is. Egyre gyakoribbá válnak a súlyos vízhiányos periódusok, mind a szélsőséges, mind a közepes mértékű aszályos időszakok. Emlékezzünk csak 2022 rendkívül száraz nyarára vagy arra, hogy mialatt tavaly ősszel a Dunán az évtized árveze vonult le, a Tisza-völgyében rekordközel volt a vízhiány.

A vízkészletekkel való felelős gazdálkodás ezért minden korábbinál nagyobb jelentőséggel bír, és új korszakot nyit a magyar vízügy történetében. Kulcsszereplő e téren a kormány által 2024 decemberében felállított Vízgazdálkodási Tárcaközi Bizottság, melynek feladata a szükséges jogszabályi feltételek megteremtésével és konkrét intézkedésekkel segíteni az eddiginél is hatékonyabb vízviszataratást. Mivel a vizek visszataratásához nem elég az állami létesítmények tározási kapacitása, az ahhoz szükséges műszaki feltételeket a gazdák kezelésében lévő vízműveknél is meg kell teremteni. Mindezek szellemében hirdette meg az Energiaügyi Minisztérium a „Vizet a tájba” programot, melynek keretében a tárca az Agrárminisztériummal közösen egy többéves rekonstrukciós programot kíván indítani több száz kilométernyi csatorna megújítása érdekében, ami több millió köbméterrel növelheti a gazdák számára hozzáférhető tárolókapacitást.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem államtitkár urat: mit tesz a kormány a vízmegtartás ösztönzése érdekében? Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kérdésre Tállai András államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A klímaváltozás napjaink egyik legégetőbb globális kihívása, amely mindannyiunk életére és számos gazdasági ágazatra hatással van, különösen az agráriumra. Hazánkban a csapadék eloszlása mára térben és időben is jelentősen megváltozott, a tartósan vízhiányos állapot hossza éven túl is elnyúlhat.

Az aszály által okozott gazdasági károk kockázatának kezelése érdekében haladéktalanul lépniünk kell a vízgazdálkodás eddigi gyakorlatának megváltoztatása irányába. Ezért jött létre a Vízgazdálkodási Tárcaközi Bizottság, amelyben az elvégzett munka is bizonyítja az Agrárminisztérium elkötelezettségét a fenntartható mezőgazdasági vízhasználattal kapcsolatos hosszú távú intézkedések és a szemléletformálás mellett. Ugyanakkor annak érdekében, hogy az agrárium idén összességében sikeres évet zárhasson és az aszályveszélyhelyzet kezelésével, Magyarország önelátó képességének biztosításával a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek ára elviselhető szinten tartható legyen, most azonnali kormányzati intézkedésekre

van szükség. Ezért hozta létre az Aszályvédelmi Operatív Törzset.

Az Aszályvédelmi Operatív Törzs elnöke az Agrárminisztérium mezőgazdaságért felelős államtitkára lesz, akinek kiemelt feladata a vizeink megtartására irányuló kormányzati erőfeszítések eredményességét elősegítő gazdák képviselőivel való egyeztetések és olyan jogszabályváltozások és egyéb döntések előkészítése, ami előkészíti a közös agrárpolitika támogatási eszközével a vízmegtartó képességeink javítását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Barkóczy Balázs képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszternek: **„Mikor lesz végre fontos Észak-Pest közlekedése?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár úr! Bár tudom, hogy a fideszes oligarchák és országgyűlési képviselők a legritkább esetben veszik igénybe a közösségi közlekedést, leginkább csak akkor, ha egy-egy Facebook-poszthoz vagy TikTok-videóhoz kell fényképezni őket *(Rétvári Bence: Az a Karácsony!)*, de választókerületben, Rákospalotán, Pestújhelyen, Újpalotán és Újpesten a közösségi közlekedés elégtelensége még mindig napi szintű probléma.

A 69-es és 14-es villamos vonalán az alacsony padlós járművek aránya továbbra sem megfelelő, bár ígéretet kaptunk pár éve arra, hogy ez nemsokára meg fog változni. A Rákospalota-Újpest vasútállomás éppen a szemünk előtt rohad szét, állapota siralmas, szűk, nem akadálymentesített peronok, hiányzó perontetők, lelakott környezet jellemzik ezt az állomást. Bár 2022-ben koncepciótervek készültek a felújítására, azóta sem történt érdemi előrelépés, a tervek mindössze tervek maradtak. A 3-as metró meghosszabbítása Káposztásmegyerig évek, évtizedek óta napirenden van, azonban a projekt megvalósítása folyamatosan csúszik. A tervezett, majd' öt kilométer hosszú vonalhosszabbítás célja az újpesti és a káposztásmegyeri lakótelep, Rákospalota-kertváros, az Újpesti kerületközpont és a belváros közötti közvetlen kapcsolat kialakítása lenne.

Mit tesznek önök azért, hogy mindez megvalósuljon, és az itt lakók ne legyenek kegyvesztettjei a kormány közlekedéspolitikájának? Hiszen aki itt él vagy rendszeresen jár ebben a városrészben, az látja, hogy Észak-Pest lakói továbbra is méltatlan körülmények között kénytelenek közlekedni, ez pedig a kormány közömbösségét mutatja a térség iránt, pedig a közösségi közlekedés - mi, baloldaliak, ebben hiszünk - nem kiváltság, hanem alapvető jog. Kérdezem ezért államtitkár urat: a további ígéretéseken túl mit tesznek azért, hogy mindez megváltozzon? Várom válaszát. Köszönöm. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Ágh Péter államtitkár úr fogja megadni.

ÁGH PÉTER építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Tudjuk, hogy most nagyon kínos önöknek a budapesti tömegközlekedés kérdése, amikor az önök főpolgármesterének a cégvezetői botrányt botrányra halmoznak.

Felvilágosítom a képviselő urat, hogy rossz helyre intézi a kérdését. *(Barkóczy Balázs: Nem! Nem!)* Ezekről az ügyekről ugyanis az önök által is támogatott Karácsony Gergelyt lenne helyénvaló megkérdeznie. A 3-as metró kapcsán is mindig felettébb érdekes pont önöktől hallani ezeket a kritikákat úgy, hogy közben jól tudjuk: az említett metró felújításáért nem tettek semmit, amikor lehetőségük volt rá.

Fontos emlékeztetni, hogy a BKV-nál 2010-re 78 milliárd forint működési adósságot halmoztak fel, amit 2015-ben a kormány átvállalt. Ennyit a felelősség kérdéséről. A metró felújításához továbbá a kormány több mint 200 milliárd forintot biztosított annak érdekében, hogy a budapestiek megújult metrókkal utazhassanak. Ennyit pedig arról, hogy ki az, aki csak beszél a budapestiek támogatásáról, és ki az, aki cselekszik. Mert önök ezekről a dolgokról csak beszélnek, ígérgetnek, aztán amikor tenni is kellene valamit, mutogatnak a kormányra. Ezt az álszentséget pedig csak fokozza, hogy miközben itt számonkérjük rajtunk a fejlesztések elmaradását, Brüsszelben minduntalan azon dolgoznak *(Barkóczy Balázs közbeszól.)*, hogy ne kapjuk meg azokat a nekünk járó forrásokat, amelyekből ezek a fejlesztések megvalósulhatnak. Beismerték ezt már önök is, az újabb Weber-projekt pedig már egyenesen büszke rá.

Mindezek ráadásaként pedig a legújabb hír, hogy sikerült csődbe vinniük az ország leggazdagabb önkormányzatát. A Kúria jogerősen kimondta, hogy a főváros költségvetése törvénytelen *(Barkóczy Balázs közbeszól.)*, nem terveztek be 51 milliárd forintnyi, törvény által előírt kiadást. Szokásuk szerint természetesen itt is a kormányra mutogatnak. Önök tehát cserbenhagyták a fővárost, holott 2019-ben 200 milliárdos tartalékkal kapták meg a Városháza kulcsait. Eközben a kormány cselekszik, most éppen villamosokat fizet ki, felújítja a H5-ös évet, 50 milliárd forintból fejleszti a közlekedést. A közelmúltban hozott döntés alapján 51 darab villamos beszerzésének támogatása történik meg, amely jótékonyan hathat egész Budapest közlekedésére. Hiába akadályozzák tehát Brüsszelben a fejlesztéseket *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hiába tartják vissza politikai alapon a pénzeket, mi nem hagyjuk cserben Budapestet. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ander Balázs képviselő

úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Meghallják-e a szociális ágazat majd százezer dolgozójának segélykiáltását?”** címmel. Ander Balázs képviselő úré a szó. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A gazdaság van az emberért, és nem fordítva, szólna az alaptétel minden normálisan működő országban, de ott, ahol gyakorlatilag a módszerváltás óta egy neoliberális, újfeudális, szociopata versenyképességi paradigma érvényesül, amely szerint a versenyképességét az országnak az alacsony fizetések és a munkavállalói kiszolgáltatottság jelentik, sokkal nagyobb figyelmet kellene fordítania a mindenkorai kormányzatnak a humántőke-képző rendszerek egyik legfontosabbikára, a szociális szférára. Mert higgyék el, kormánypárti képviselőtársaim, a legjobb befektetés, a legbiztosabban megtérülő befektetés, ha önök a magyar emberekbe ruháznak.

Csakhogyné mit tapasztalunk? Azt, hogy önök 15 éve vannak hatalmon, de a szociális terület munkavállalóinak a jövedelmi viszonyai még mindig gyalázatosan alacsonyak. A legfiatalabbakat gondozó, a legidősebb honfitársainkat ápoló és a legelesettebbeket segítő szociális szakembereknek csak a máról holnapra való nyomorúságos vegetálást is alig biztosító bérezés maradt.

(12.50)

A permanens kormányzati mulasztás brutálisan érezteti a hatását a szociális szféra területén. Az itteni több mint 90 ezer dolgozó joggal érzi magát elárulva, becsapva és megalázva. Nem véletlenül volt kénytelen elismerni Pintér Sándor nem oly régen, hogy a gyermekvédelem területén is nagy az emberhiány, és hozzátehetjük: nemcsak ott, hanem az idősellátásban, és sajnos lehetne még sorolni ezeket az emberhiánnyal, szakemberhiánnyal küszködő területeket.

Tekintettel tehát a szociális dolgozók szociális válsághelyzetére, a Jobbik úgy gondolja, hogy ideje lenne egy érdemi bérfejlesztésnek, be is nyújtottuk a költségvetési módosító javaslatunkat. Tisztelettel érdeklődöm, hogy a kormány meghallja-e végre a segítő hivatásban dolgozók segítségkérését. Várom a választ. *(Szórványos taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence miniszterhelyettes urat kérem. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mindenki egyetért azzal, hogy a szociális területen dolgozók bére minél magasabb legyen, hiszen valóban azoknak segítenek, akiknek már nem sikerül önmagukat fenntartani valamilyen

okból kifolyólag. Éppen ezért ez egy nagyon nemes hivatás, és minden morális és anyagi elismerést is megérdemel.

Csak az a kérdés merült fel bennem, miközben önt hallgattam, hogy ha ennyire fontosnak tartja, hogy a szociális szférában dolgozók béremelése fontos kérdés legyen és az elismerésük évről évre emelkedjen, akkor mégis mi a csudának azokkal fogott össze ön, hogy bekerülhessen ide a parlamentbe, azoknak a logója szerepelt az ön neve mellett a választási szavazólapokon, akik a rendszerváltás utáni történelemben egyedülként csökkentették a szociális dolgozók bérét. Tehát ön azt mondja, hogy minél nagyobb emelkedés kell - egyetértek -, majd összefog azokkal, akik csökkentették a szociális bért. Ez egy olyan ellentmondás, tisztelt képviselő úr (*Ander Balázs: Nem igaz!*), ami a hitelességét kezdi ki a felszólalásának.

Amikor elkezdtük a kormányzásunkat, akkor 325 milliárd forint volt az az évi költségvetési törvényben szociális célokra, most pedig, a most tárgyalt költségvetési törvényben már 1621 milliárd forint szerepel; tehát a 325 milliárdot megnöveltük 1296 milliárddal, és így lett 1621 milliárd forint, amit szociális célra fordítunk. (*Ander Balázs: Én a béreket kérdeztem!*) Ezzel párhuzamosan tudott nőni a bér is. Jobb lett volna, ha még nagyobb mértékben nő, de azért így sem elhanyagolható, hogy az átlagos 137 ezer forintos összegről 510 ezer forint fölé emelkedett, tehát több mint három és félszeresére emelkedett ez a bér is. (*Közbeszólás az ellenzéki padsorokból: Na, ez az, ami nem igaz!*) Azon dolgozunk, hogy ez tovább emelkedjen.

Itt a parlamentben szerintem ön is jelen volt, amikor miniszterelnök úr elmondta, hogy a jövő évben egy áttöréssel szociálisbér-emelésre készül a kormányzat, pontosan azért, hogy az itt dolgozóknak is olyan léptékben emelkedjen a bére, ahogy először emelkedett az egészségügyi dolgozóknak 2-2,5 millió forintos orvosi bérré, aztán emelkedett a pedagógusoknak 840 ezer forintos átlagos bérré, és most a jövő évi költségvetésben törekszünk arra, hogy a szociális területen a korábbi béremeléseket egy újabb nagyarányú béremelés tudja követni. (*Varga Zoltán: Ez hazugság! - Közbeszólás az ellenzéki padsorokból: Hol van ez benne?*) Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Dúró Dóra képviselő asszony, az Országgyűlés alelnöke, a Mi Hazánk képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Támogatják-e, hogy 40 év munka után a férfiak is nyugdíjba mehessenek?”** címmel. Parancsoljon, alelnök asszony, öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A Mi Hazánk Mozgalom kezdeményezi, hogy 40 év munkaviszony

után a férfiak számára is választható legyen a nyugdíjba vonulás lehetősége. Ezt a javaslatot nemcsak méltányossági és társadalmi, hanem elsősorban egészségügyi szempontok indokolják.

Az OECD jelentése szerint a férfiak nyugdíjban eltöltött éveinek számát tekintve Magyarország az utolsó előtti helyen áll az uniós tagállamok között. A magyar férfiak várható élettartama öt évvel, az egészségben eltöltött éveinek száma pedig kilenc évvel elmarad az uniós átlagtól. 61,5 év az egészségben várható élettartamuk, miközben 65 éves korukig kötelező dolgozniuk, így sokan már nem érik meg vagy csak rossz egészségi állapotban érik el a nyugdíjas éveket. Kopp Mária kutatásai szerint a magyar férfiak mindössze 64 százalékos eséllyel érik meg a nyugdíjkorhatárt, az alacsonyan iskolázottak körében ez az arány csupán 50 százalék.

Számos magyar férfi dolgozik évtizedeken keresztül megterhelő fizikai munkakörökben, legyen szó építőiparról, mezőgazdaságról, bányászatról vagy más hasonló területről, ahol a folyamatos fizikai igénybevétel súlyos egészségkárosodáshoz vezethet. Nem szabad megfeledkezni azokról sem, akik az egészségügyben, rendvédelemben vagy a szociális szférában szolgálnak, hiszen az őket érő mindennapos pszichés terhelés éppoly megterhelő hosszú távon, mint a fizikai munka. Nemzetközi példák is bizonyítják, hogy a nyugdíjas férfiak aktív társadalmi szerepvállalása, akár önkéntesség, akár családpolitikai programok révén hozzájárulhat a generációk közötti kapcsolatok erősítéséhez, a férfiak mentális és fizikai egészségének javulásához.

Mindezek alapján kérdezem államtitkár urat, támogatja-e a kormány, hogy a 40 év munkaviszonyt teljesítő férfiak is megkapják a nyugdíjba vonulás lehetőségét. Várom érdemi válaszát. (*Novák Előd tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszony. A válasza Fónagy János miniszterhelyettes urat kérem. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Alelnök Asszony! Tisztelt Ház! Az Alaptörvénnyel összhangban a magyar társadalombiztosítási nyugdíjrendszerben az öregségi nyugdíj a nyugdíjkorhatár, azaz a 65. életév betöltésétől állapítható meg. Az egyetlen kivétel, elismerve a kettős, munkaerőpiaci és gyermeknevelésben betöltött szerepvállalást, a nők számára biztosított. A „Nők 40” program keretében 2024 végéig 412 ezer nő mehetett nyugdíjba 40 év jogosultsági idő után.

Javaslat, hogy a kedvezmény a férfiakra is vonatkozzon, egy általános nyugdíjkorhatár-csökkenést jelentene: a 40 év jogosultsági idő megszerzésével gyakorlatilag mindenki nyugdíjba vonulhatna. Ezzel a nők számára biztosított, elsősorban családpolitikai kedvezmény kiürülne.

Tisztelt Képviselő Asszony! 2010-ben a Nyugdíj-biztosítási Alap jelentős hiánnyal küzdött. A lezajlott reformlépéseknek és profiltisztításnak köszönhetően ezt a folyamatot sikerült megfordítani, a Nyugdíjbiztosítási Alap egyensúlyát biztosítani. A korhatár előtti öregségi nyugdíj általánossá tétele - a munkaerőpiacra gyakorolt hatása mellett - a járulékbévételek csökkenése, a nyugdíjkiadások növekedése miatt a nyugdíjbiztosítási rendszer fenntarthatóságára is kedvezőtlen hatással lenne. Erre tekintettel javaslata jelenleg nem támogatható.

A kormány elkötelezett az idősök tisztelete mellett, teljesíti a 2010-ben nyugdíjasoknak tett ígérteit, rendkívüli időkben is megőrzi a nyugdíjak reálértékét, biztosítja az inflációkövető nyugdíjemelést és garantálja a visszaépített 13. havi nyugdíj kifizetését. Köszönöm a figyelmét. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Nagy Csaba képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a közigazgatási és területfejlesztési miniszternek: **„Számíthatnak-e a Versenyképes Járások Programból való területfejlesztésre Nyugat-Baranya települései?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Nyugat-Baranya országgyűlési képviselőjeként kiemelten fontosnak tartom a vidék fejlesztését. Választókerületemhez 174 település tartozik, ezek többsége kisváros vagy falu, amelyeknek nagy szükségük van a fejlődésre és a felzárkózásra.

Fontos elmondani, hogy a kormány kiemelten támogatja ezen kistépüléseket, a felzárkózásukat, gondolva itt akár a „Magyar falu” programra vagy az újonnan meghirdetett „Versenyképes Járások” programra. Ez utóbbi a Területfejlesztési Alap terhére indult, és célja a vidéki Magyarország életlehetőségeinek, népességmegtartó erejének növelése, a városok és a falvak kiegyensúlyozott fejlődésének biztosítása, valamint a térségi együttműködések ösztönzése.

Választókerületem településeit a Szigetvári, a Szentlőrinci, a Sellyei, a Siklósi, a Pécsi, a Komlói és a Hegyháti járás érinti. Nagy örömmre szolgál, hogy mind a hét járásban a lehető legnagyobb konszenzus mellett született döntés a járási fejlesztési fórumok részéről a benyújtott projektjavaslatok tekintetében. Az elmúlt években több olyan fejlesztés is megvalósult térségünkben, amely kiemelt jelentőséggel bír. Ezek közül szeretném kiemelni a Szigetvári Tankerületi Központ-hoz tartozó négy oktatási intézmény villamos hálózatának megújítását.

Szintén fontos előrelépést hozott választókerületemben a Terület- és Településfejlesztési Operatív Program Plusz, melynek keretében 104 fejlesztési cél 17 267 540 253 forint értékben valósulhatott meg,

többek között Szentlőrinc, Sásd, Siklós, Szigetvár, Sellye vagy Harkány városában.

Ezúton is szeretném megköszönni a térségben élők nevében a kormány eddigi támogatását. Ugyanakkor hangsúlyozni szeretném, hogy a térség hosszú távú fejlődése, az itt élők helyben maradása és boldogulása érdekében további fejlesztésekre van szükség, amelyhez a „Versenyképes Járások” program komoly segítséget jelenthet.

(13.00)

Tisztelt Államtitkár Úr! Az elhangzottakkal kapcsolatban kérdezem: számíthatnak-e a „Versenyképes Járások” program meghirdetésére, a programból való területfejlesztésre választókerületem települései az elkövetkező költségvetési évben? Előre is köszönöm megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Latorcai Csaba miniszterhelyettes úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A „Versenyképes Járások” program elindításával a kormány célja a vidéki Magyarország élhetőségének és népességmegtartó erejének támogatása, a városok és a falvak kiegyensúlyozott fejlődésének biztosítása, valamint a települések közötti térségi együttműködések ösztönzése.

Képviselő úr választókerülete hazánk természeti és kulturális örökségben gazdag területe, Szigetvár Zrínyi Miklós városaként pedig komoly történelmi múltra tekint vissza, és a térség közlekedési, közszolgáltatási központja is. A nagyobb központoktól távol esve nem tudott azonban olyan ütemben fejlődni, mint a régiós centrumok és környezetük, ezért van kiemelt jelentősége a további fejlesztéseknek. A kormány elkötelezett a nehezebb helyzetű térségek támogatása mellett is, amelyre szintén jó példa az idei évtől induló „Versenyképes Járások” program, amely a gyengébb adóerő-képességű területeknek a többi térséggel egyenrangú forrásokat biztosít a térségi fejlesztésekre, együttműködésre ösztönözve a szereplőket. Örömmel látjuk, hogy ez az együttműködés Nyugat-Baranya minden járásában, így a szigetváriban, a sellyeiben, a siklósiiban és a szentlőrinciben is megvalósult.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormány fejlesztéspolitikájának kiemelt célkitűzése, hogy olyan projekteket támogasson, amelyek reflektálnak a magyar vállalkozások, magyar települések és a magyar családok igényeire. Az ön által említett beruházások és fejlesztések ezt a célkitűzést tökéletesen teljesítik. Az iskolák fejlesztésével, útfelújítással, illetve a közterületek és a

sportlétesítmények fejlesztésével a kormány mind-mind a térségben élők jogos igényeire ad pozitív választ. Engedje meg, hogy én is említsek néhány fejlesztést választókörizetéből: csak a TOP Plusz keretében összesen mintegy 630 millió forint értékben újulnak meg a belváros fő közlekedési útvonalai és közösségi terei Sellyén. Megújul továbbá Siklóson a termálfürdő, ezzel élénkül a turizmus is.

Ezúton szeretném biztosítani képviselő urat, hogy a kormány a jövőben is mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy ezekben a nehéz időkben is folytatódjon Szigetvár térsége és egész Nyugat-Baranya fejlődése. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Rétvári Bence: Éljen! - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Varju László képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a kultúráért és innovációért felelős miniszternek: **„Családok csődben?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter urat bízta meg, akinek a felkérésére Rétvári Bence miniszterhelyettes úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon, ön a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Szeretettel köszönöm én is a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagy gyermekét egyedül nevelő, otthon ápoló édesanya, választókerületem egyik szavazópolgára keresett meg azzal fogadóórán, hogy inkontinens lánya eddig ingyen kapott pelenkát, most viszont hirtelen fizetniük kell érte. Ez számukra nemcsak anyagi, hanem lelki teher is. Ez a döntés méltánytalan, nemcsak méltánytalan, hanem méltóságsértő is, akkor is, ha fogyatékkal élő, akkor is, ha idős, akkor is, ha krónikus betegről beszélünk.

Korábbi írásbeli kérdésem arra irányult, hogy miért döntöttek úgy, hogy a vizeletfelszívó segédeszközt, vagyis a gyógyászati célú pelenkát a jövőben 40 százalékkal drágábban lehet csak megvásárolni. A válasz megdöbbenett, mert egy dolog kiderült belőle világosan, hogy önök lényegében elismerték: árat emeltek. Döbbenetes, hogy még rájuk sem figyelnek, azokra, akik a legkiszolgáltatottabb helyzetben vannak. Államtitkár úr, én bízom benne, hogy önnek soha nem lesz szüksége arra, hogy az állam gondoskodása segítsen önnek egy ilyen helyzetben.

Ezért a döbbeneten túl továbbra is kérdezem: hány családot érint ez az intézkedés? Milyen mértékben nőtt a kiadásuk? Vizsgálják-e annak lehetőségét, hogy legalább méltányossági alapon tudjanak döntést hozni? De ezekre a kérdésekre én nem kaptam választ, ezért kérdezem újra: mikor hajlandók módosítani ezt a rendeletet, és mikor kapják vissza a rászorulókat azt a támogatást, amit egy méltányos, emberséges társadalomnak kötelessége biztosítani? Nevükben

tiltakozom, és a legkiszolgáltatottabbak rovására eldöntött áremelésük ellen újra és újra szólni fogok. Várom választát, államtitkár úr. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azért ne feledjük el, hogy ki az, aki felszólal ebben az ügyben, annak a baloldalnak a képviselője, annak a kormánynak az államtitkára, amelyik vizitdíjat és kórházi napidíjat vezetett be. *(Gy. Németh Erzsébet: A kérdésre válaszoljon, államtitkár úr, a kérdésre!)* Tehát lehet szép szónoklatokat mondani arról, hogy mindenki minden ellátáshoz jusson hozzá ingyenesen - és majd mindjárt elmondom, hogy törekszünk arra, hogy a gyógyászati segédeszközöket mindenki támogatással vagy adott esetben ingyenesen kapja meg -, csak ne feledjük, hogy ez attól hangzik el, aki nemcsak hogy a gyógyszeres vagy a gyógyászati segédeszközök esetében hozott veszélyes lépéseket *(Varga Zoltán: Ez szánalmas, komolyan!)*, hanem már az orvoshoz jutásért is pénzt kértek volna a betegektől. Nem azért, hogy elmenjenek a patikába, hanem hogy orvos ránézzen a betegre, ezért önök pénzt kértek volna a magyar betegektől! *(Közbeszólások a DK soraiból.)*

Mi viszont növeltük az egészségügyi forrásokat. Amikor önöktől átvettük a kormányzást, 1198 milliárd forint volt egészségügyre. 1198! A most vitatott költségvetésben 3919 szerepel; 2700 milliárd forintnál is többet biztosítottunk. Ezt azért mondom el, hogy a gyógyászati segédeszközökre is legyen megfelelő forrás, legyen megfelelő fedezet. *(Varju László: Az jó lesz!)*

Nekünk az a fontos, és itt rátérnék a kérdésének a lényegére, hogy mindenki, aki ilyen gyógyászati segédeszközt vásárol, akár pelenkáról beszélünk, akár másról, állami támogatással tudja ezt megtenni; hogy mindenkinek az a gyógyászati segédeszköz, termék, árucikk, amit hazavisz, abban ott legyen az állami támogatás, mert ennek a fedezete most már a költségvetésben biztosított. Ezért azokban az esetekben, amikor már valamihez nem jutottak hozzá a betegek, mert valamilyen okból kifolyólag *(Gy. Németh Erzsébet: Milyen okból?)* az adott gyógyászati segédeszköz-üzlet azt már nem forgalmazta, mert azt mondta, hogy neki ebből olyan mértékű vesztesége van, minden egyes termékből, ezért mi azt mondtuk, szükséges, hogy a betegekhez eljusson, másrésztől fontos, hogy minden beteg vásárlásakor ott legyen az állami támogatás.

Ezért azokban az esetekben, amikor a forgalmasban részt vevő szereplők által alkalmazott árak meghaladták a közfinanszírozás alapján elfogadott árakat, lehet az áreltérés lehetőségét használni. De ez nem jelent semmifajta áremelkedést, tisztelt képviselő úr, ez azt jelenti, hogy minden beteg kapja meg

azt az állami támogatást, ami minden betegnek jár, és mellette a termékhez is jusson hozzá. Köszönöm szépen. *(Moraj a DK soraiban. - Varga Zoltán: Ez nagyon vad volt! - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Novák Előd képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Miért nem támogatják mégsem a szivárványos zászlók középületekre tűzésének tilalmát?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint a feladat- és hatáskörrel rendelkező Tuzson Bence igazságügyi miniszter urat bízta meg. A miniszter úr Répássy Róbert miniszterhelyettes urat kérte fel a válaszra. Novák Előd képviselő úré a szó. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Az önök köpönyegforgatásait már nem is lehet érteni. Amerika egyik államában nemrég vezették be a szivárványos zászlók középületekre helyezésének tilalmát, Debrecenben viszont néhány hete a polgármesteri hivatal épületére a rendőrség segítségével tűzte ki a Momentum az LMBTQP-jelképet.

A szivárványos zászlók középületekre tűzésének tilalmát célzó törvényjavaslatomat a korábbi években ugyanúgy leszavazták, mint az úgynevezett Pride betiltását szorgalmazó indítványomat, de az Országgyűlés 2025. március 18-ai ülésnapján napirend előtti felszólalásomra válaszul éppen ön, miniszterhelyettes úr, végre támogathatónak minősítette e javaslatomat. Idézem önt a jegyzőkönyvből: „...a nemi önazonosság védelme is bekerül végre az Alaptörvénybe. Bár ez eddig is egyértelműnek tűnt sokunk számára, de úgy látszik, jobb, ha ezt az Alaptörvényben rögzítjük. Ebből persze bizonyos döntések és bizonyos hozzáállás következik, akár az is, amit ön mondott, hogy a hivatalos épületekre csak olyan zászlókat lehet kitűzni, amelyek az adott intézménynek vagy az adott hivatalnak a hivatalos zászlói.” A jegyzőkönyv megjegyzi: „Novák Előd tapsol.” „Szerencsére ez nem az Alaptörvény szintje, hanem egy másik törvényben rendezendő dolog, de úgy gondolom, hogy ennek is van létjogosultsága” - mondta tehát ön, miniszterhelyettes úr.

Tehát egy másik törvényben rendezendő dolog, ezt mondta a kormány képviselőjeként. Ezért ismét benyújtottam a szivárványos zászló középületekre helyezésének tilalmát célzó törvényjavaslatomat, amit korábban, ugye, leszavaztak. És most az illetékes Igazságügyi Bizottság viszont végre támogatott, április 15-én tárgysorozatba vették.

(13.10)

Azonban többszöri kérésem ellenére sem voltak hajlandók plenáris ülésre venni a kormánypártok, pedig már mindjárt itt van ez a júniusi Pride-őrület is.

Ha nem szabunk gátat az LMBTQP-propagandának, akkor már nemcsak a polgármesteri hivatalokra, hanem az iskolákra, óvodákra is felvonhatják majd a szivárványos zászlót. Miért hátrált meg a Fidesz? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letelését.)*

Kérem ezért a Magyarország címerének és zászlajának használatáról szóló törvény módosítását célzó, tárgysorozatba vett javaslatomat a következő plenáris ülés napirendjére tűzni. Számíthatok-e ennek támogatására a kormány részéről? Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, a válaszra Répássy Róbert miniszterhelyettes úr következik. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Az Országgyűlés határozati házszabályának 15. § (4) bekezdése szerint: „Legkésőbb az ülés megnyitását megelőzően egy órával a kormány, a képviselőcsoport vezetője vagy öt független képviselő indoklással ellátott írásbeli javaslatot nyújthat be a házelnök napirendi javaslatának módosítására.” Azt mondja a (6a) bekezdés: „Az Országgyűlés nem határoz a napirendi javaslat kiegészítésére tett javaslatról, ha a tárgysorozatban nem lévő indítvány napirendre vételére irányul.” De az ön javaslatát, ahogy ön is ismertette, az Igazságügyi Bizottság tárgysorozatba vette, tehát ön, hogy úgy mondjam, a célegyenesbe érkezett.

Kérem, javasolja az Országgyűlésnek, hogy vegyék napirendre a javaslatát. Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. *(Novák Előd: Megtettem. Megtettem már egy hónapja is. - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Földi Judit képviselő asszony, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni az agrárminiszternek: **„Mikor kapnak kártalanítást a májusi fagykár által sújtott gazdálkodók?”** Parancsoljon, képviselő asszony, ön é a szó.

FÖLDI JUDIT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hetek rendkívüli tavaszi fagyhullámai drámai károkat okoztak Szatmár-Bereg térségében. A helyi gyümölcsstermesztők, különösen a szilva-, az alma- és a meggyültetvények gazdái sok esetben a teljes éves bevételüket elvesztették. Ezek a családi gazdaságok nemcsak a piacra termelnek, hanem a térség gazdasági és társadalmi szövetének tartóoszlopai. Szeretném ugyanakkor felhívni a figyelmet arra is, hogy a jelenlegi kárenyhítési rendszer bizony súlyosan akadozik. Tudomásunk szerint van olyan gazda, aki a 2021-es fagykárok után sem kapta

meg a jogos támogatását. Ez elfogadhatatlan, különösen a klímaváltozás korszakában, amikor a károk egyre gyakoribbak és súlyosabbak.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kérdésem tehát kettős: először is számíthatnak-e ezek a gazdák rendkívüli gyorsított támogatási programra, tervez-e a kormány célzott segítséget nekik, amely nemcsak az azonnali károkat enyhíti, hanem a hosszú távú ellenálló képességet is növeli? Másodszor: támogatná-e, hogy a jövőben a kárenyhítési kifizetések kiszámítható módon, a termőföld területe alapján történjenek? És végül egy nagyon fontos szempont, hogy az Európai Unió jóváhagyta a veszélyhelyzeti agrártámogatást, amelyből a hírek szerint a magyar gazdák kimaradtak. Kérdezem államtitkár urat, hogy ennek mi az oka.

Itt bizony súlyos a helyzet. A legnagyobb szatmári termelők közül már van, aki a gazdasága felszámolását kezdi meg. A gazdák nem türelmetlenek, kétségbe vannak esve. Most van itt az ideje egy átláthatóbb, gyorsabb és igazságosabb kárenyhítési rendszer kialakításának.

Tisztelt Államtitkár Úr! A gazdák várják a választ. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Tehát egy állítása és két kérdése van. Az állítása az, hogy súlyos késedelem tapasztalható a kárenyhítési kockázatkezelési rendszer kifizetéseinél. Mi erről nem tudunk. Mi úgy tudjuk, hogy minden jogos igény kifizetésre került. Amennyiben mégis előfordul ilyen, azt kérem, hogy az Agrárminisztérium felé forduljon, ki fogjuk vizsgálni, és amennyiben jogos a kifizetés, természetesen meg fogja kapni az adott gazdálkodó.

Az ez évi, sajnos valóban súlyos károk következményeiről május 31-ig kell benyújtani a kárigényt, így még pontosan azt nem tudjuk, hogy ebben az évben mennyi kár keletkezett, de azt tudjuk mondani, hogy ez a bizonyos mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer működik az Európai Unióban egyedülálló módon, és a források rendelkezésre állnak a károk kifizetésére, az igények teljesítésére.

Ami azt a kérdését illeti, hogy a hozamcsökkenés okozta árbevétel helyetti kárenyhítési kifizetési rendszert alakítsuk át, amely termőföldalapú legyen, ezt nem tudom megígérni, hiszen ez a rendszer így működik immár 2012 óta, és ezt az abban résztvevők is így tartják igazságosnak.

Ami pedig a másik kérdését illeti, hogy van-e valamilyen új program, amely a fagyvédelmi károk okozta esetleges beruházásokat támogatja, itt nyitott kapukat döngözt, hiszen április 28-án zárult le a „Kertészet, ültetvénytelepítés és növénytermesztés támogatása”

című felhívásunk, amelyre 528-an jelentkeztek 45 millió forint értékben, és a fagykár okozta eszközök pótlását vagy újak beszerzését támogatja ez a pályázati lehetőség. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Brenner Koloman képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a kultúráért és innovációért felelős miniszternek: **„Milyen lesz a Magyar Természettudományi Múzeum sorsa?”** címmel. Brenner Koloman képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Természettudományi Múzeum sorsa nem pusztán egy intézmény sorsáról szól, hanem kulturális és tudományos örökségünk megbecsüléséről, hiszen ez a múzeum több mint kétszáz éve szervesen hozzátartozik Budapest tudományos és szellemi arculatához, ahhoz a nemzeti hagyományhoz, amelyet Széchenyi, Eötvös és Pulszky épített fel. Nem véletlen a múzeum helye sem, hiszen itt, a fővárosban koncentrálódik az az akadémiai, egyetemi és kutatói közeg, amely biztosítja a természetes szakmai környezetet, a nemzetközi együttműködések és természetesen az utánpótlás nevelését is.

Félreértés ne essék, a Jobbik kiemelten támogatandónak tartja az országos múzeumi hálózat fejlesztését. Ezért is nyújtottam be egyébként a Jobbik frakciójának nevében a múzeumi és levéltári dolgozók azonnali béremelésére vonatkozó javaslatunkat, de azt, amikor a jelenlegi fideszes kormány egyeztetés nélkül, érdemi egyeztetés nélkül egy tollvonással ennek a múzeumnak a vidékre költöztetéséről döntött annak idején, akkor azt nem tartottuk támogathatónak, hiszen azóta is bekövetkezett az, amit mi mondtunk, hogy szakemberek hagyják el a múzeumot, és a gyűjtemény sorsa bizonytalanná vált. Ráadásul minden szakértői vélemény szerint - én személyesen is vettem részt ilyen egyeztetésen - a gyűjtemény nagyon értékes darabjait veszély fenyegeti egy ilyen hosszú utaztatás során.

Ezért kérdezem államtitkár urat, hogy mi most a Magyar Természettudományi Múzeum sorsa, hiszen különböző hírek hangoztak el az utóbbi időszakban is erről a kérdéssel, és várnám megnyugtató választ, hogy ugye, marad a múzeum Budapesten. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A választ Zsigó Róbert miniszterhelyettes úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, öné a szó.

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A Magyar Természettudományi Múzeum a Magyar Nemzeti Múzeum Közgyűjteményi Központ kiemelt

tagintézménye. Az MNMKK hálózati rendszere, tagintézményei lehetőséget teremtenek arra, hogy a kulturális értékekhez és a hiteles tudáshoz ne csak a fővárosban, hanem az egész országban hozzáférhesse nek az emberek.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön az írásban leadott kérdésében tudományellenesnek és Budapest nemzeti tekintélyét veszélyeztetőnek mondta ezt a lépést. Ön tehát tudománytalannak és elfogadhatatlannak tartja ezt, mi pedig azt, ha valaki így viszonyul a vidéki városokhoz, illetve az ott élő emberekhez. Hangsúlyozom tehát, hogy a Magyar Természettudományi Múzeum debreceni elhelyezésével az a kormányzat célja, hogy a kulturális értékekhez ne csak a fővárosban, hanem az egész országban hozzáférhessenek a magyar emberek, továbbá a Magyar Nemzeti Múzeum Közgűjteményi Központ vidéki megjelenése is erősödjön.

(13.20)

A debreceni intézmény kialakításánál elsődleges szempont, hogy a Debreceni Egyetem kutatásaihoz illeszkedő gyűjteményi anyag, valamint a debreceni kutatásokhoz kapcsolódó tudományos jellegű kiállítások befogadására, a helyi igények kiszolgálására alkalmas épület, egy közösségi színtér jöjjön létre.

Tisztelt Képviselő Úr! A meghirdetett tervpályázaton nyertes pályamű pedig garancia arra, hogy a múzeummal Debrecen - és ezzel együtt egész Magyarország - szerepe is tovább erősödjön a régió kulturális és gazdasági térképén. Önnel ellentétben mi hisszük és valljuk, hogy a múzeum Európa egyik legmodernebb, innovatív és környezettudatos épülete, amely világ színvonalú kiállítások, a jelen és a jövő kor követelményeinek, múzeumlátogatási trendjeinek helyszíne is lehet. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Novák Előd képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője, kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszternek: **„Mikor kapja meg Pilis városa a megígért óvodafejlesztési támogatást?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! 2022-ben a kormány leállította azokat a beruházásokat, ahol még nem volt alapkötetel, ahogyan sajnos Pilisen is leállításra került a 7 csoportszobás óvodaépítés is. De Lázár János építési és beruházási miniszter akkor ígéretet tett, hogy a pilisi óvoda építetési beruházása várhatóan 2025-ben megindulhat.

Pilis város önkormányzata 2020-ban kapott egy új, 7 csoportszobás óvoda létrehozására - először tervezési célra - 75 millió forint támogatást, de ez kidobott

pénz lehet, ugyanis bár az építési engedély 2021-ben a tervek után véglegessé is vált, de a kivitelezéshez szükséges támogatást már nem kapták meg, és a Pest vármegyei kormányhivatal szerint a 2025 augusztusában lejáró építési engedély nem hosszabbítható meg.

A településen a legégetőbb probléma az óvodai férőhelyek száma. Pilisen 2025 őszén 45 fővel nő az óvodás gyermekek létszáma - hiszen egy amúgy élhető, egyre inkább pozitív légkörű településről beszélünk -, és ennek következtében már a tornatermet is csoportszobának kell átalakítani.

2024 decemberében fordult László Attila újonnan megválasztott polgármester az Építési és Közlekedési Minisztériumhoz, és kérelme azóta csak az irattologatás tárgyát képezi, mivel jelenleg már a negyedik minisztériumot járja be a kérelmük, bármilyen érdemi válasz nélkül. Írásbeli kérdésemre is csak annyit válaszolt Ágh Péter államtitkár úr, hogy mivel a nemzetközi helyzet - úgymond - fokozódik, idézem: „Több beruházás is leállításra került. Mindazonáltal tájékoztatom, hogy a költségvetési helyzet enyhülésével a kormány át fogja tekinteni ezen beruházások helyzetét.” De ez mikor várható, államtitkár úr?

Pilis városában nem tűr halasztást az új óvoda megépítése, amelyre a forrást az 5 évvel ezelőtt elindított kormányprogram biztosíthatja. Pilis városa nem kér többet, mint amit megígérték számára, amivel terveztek, hiszen Pest vármegye legkisebb egy főre jutó adóerő-képességével rendelkező városa önerőből nem lesz képes egy ekkora beruházásra. Számíthatnak-e a projekt befejezéséhez szükséges állami támogatásra a pilisiek az építési engedély hatályának lejártá előtt? Várom érdemi válaszát, bízva felelős és segítő együttműködésükben. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Ágh Péter államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

ÁGH PÉTER építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Abban a kérdésben nincs vita közöttünk, hogy a köznevelési intézmények, óvodák, iskolák fejlesztése egy ország szempontjából igen jelentős kérdés. Éppen ezért a kormánynak kiemelten fontos az oktatási-nevelési egységek támogatása.

Tájékoztatom, hogy Magyarország többet költ oktatásra, mint az uniós átlag. Az elmúlt 5 évben több mint 5680 óvodai és iskolai fejlesztés indult el, illetve valósult meg; 2010-hez képest pedig több mint 20 ezerrel nőtt az óvodai férőhelyek száma.

Ami pedig a bölcsődei férőhelyeket illeti, az elmúlt két évben több mint 8500 új bölcsődei ellátást biztosító férőhelyet teremtettünk, ezzel országosan meghaladja a 69 ezret a férőhelyek száma, tehát kétszer annyi, azaz 36 ezerrel több van ma, mint 2010-ben volt. A mögöttünk álló években több mint 320 milliárd forintot fordítottunk óvodafejlesztésre.

Ezek tehát mind azt bizonyítják, hogy a nemzeti kormány elkötelezett a gyermeknevelés feltételeinek javítása mellett, ahogy az ön által említett pilisi óvoda fejlesztése mellett is, ezért is támogattuk korábban annak tervezését.

Sajnálatos módon azonban, mint azzal ön is tisztában van, a költségvetésre az utóbbi időben nehéz terheket ró a szomszédunkban zajló háború miatt kialakult elhibázott szankciós politika, valamint az, hogy Brüsszel jogtalanul visszatartja hazánktól azokat a forrásokat, amelyek jogosan megilletnének bennünket, ezzel megakadályozva számos fontos fejlesztés megvalósulását.

Külön felháborító, hogy az ellenzéki pártok most már nemcsak bevallják, hogy ebben részt vesznek, de még büszkék is rá. Mindezek ellenére a kormány a jövőben is céljának tekinti a gyermekekkel foglalkozó intézmények fejlesztését. És így van ezzel természetesen az Építési és Közlekedési Minisztérium is, de azok a minisztériumok is, amelyek szakterületként ezeket a területeket felügyelik. Ennek alapján a május 17-én adott írásbeli válaszomat fenntartom. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Varga Zoltán képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Kinek a biznisze?**” címmel. Varga Zoltán képviselő úré a szó. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nos, a debreceni CATL kínai akkumulátorgyár bejelentette, hogy ez év végén megkezdik a termelést a gyár első ütemében, és azzal a lendülettel elkezdik a gyár második ütemének építését, ami már önmagában is felháborító.

Ami viszont igazán vérlázító, hogy bár az önök kormánya, de maga a gyár menedzsmentje is azt ígérte, hogy a gyárban főként helyi, debreceni, de mindeképpen magyar munkaerőt kívánnak foglalkoztatni, a gyár mostani közleményéből kiderült, hogy szó sincs erről, sőt a legvadabb félelmeink igazolódnak majd, hiszen az induló gyártáshoz már alapból 500 Fülöp-szigeteki vendégmunkást kívánnak alkalmazni. Tehát 500 Fülöp-szigeteki vendégmunkást! És a gyár nem kertel, nem is szépítgeti a dolgot, szerinte a Fülöp-szigeteki vendégmunkások már bizonyítottak számukra a megbízhatóságukkal és az alkalmazkodóképességükkel. Hát, ezt el is hiszem! A kiszolgáltatott, megfélemlített ázsiai dolgozók biztosan nem fognak reklamálni sem a rossz munkakörülmények, sem a túlmunka, sem az embertelen szállás miatt, és az alacsony bérek miatt sem. A mindenit neki! A mindenit neki, de nem erről volt szó, nagyon nem! Arról beszélt eddig akár a kormány, akár a kínai befektető, hogy felmérésük szerint lesz elegendő magyar munkaerő, akiket majd jól meg kívánnak fizetni és

normális munka- és életkörülményeket fognak számukra biztosítani.

Mára bizony kiderült, hogy mindez csak hazugság volt, mint minden más az akkugyárak körül: hazugság, hogy magyar munkaerőt kerestek, hiszen már egy éve olvasható az ázsiai portálokon az ajánlat a CATL állásaira, míg például Debrecenben a debreceni lapokban én elvétve sem találkoztam hasonló hirdetésekkel. Nyilván a kormány és a kínai partnerek közös érdeke, hogy méltatlan körülmények között, kiszolgáltatott vendégmunkással termeljen éhbérért a CATL.

Ezért felteszem a kérdést: ki az, aki a Fülöp-szigeteki vendégmunkásokat behozza? Melyik cég, milyen feltételekkel, milyen bérezéssel, milyen munka- és lakhatási körülményekkel? Várom válaszukat. Köszönöm. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: A válaszra megadom a szót Fónagy János miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Elnök úr! Tisztelt Ház! A vendégmunkástörvény egyértelműen deklarálja, hogy külföldi csak akkor végezhet Magyarországon munkát, ha annak elvégzésére magyar munkavállaló nem vállalkozik. *(Varga Zoltán: Na, ez a baj...)*

Az engedélyezési eljárás részét képezi a munkaerőpiaci vizsgálat, melynek keretében az illetékes kormányhivatal felméri, hogy az adott szálláshely betölthető-e magyar munkaerővel. Amennyiben magyar munkaerő rendelkezésre áll, külföldi foglalkoztatására nem kerülhet sor.

Ezt az eljárásrendet a vállalatok nem tudják megkerülni, vagyis a potenciálisan elérhető magyar munkaerő helyett nem tudnak célzottan külföldieket alkalmazni. Vendégmunkások csak a gazdaság által diktált legszükségesebb mértékben és legszükségesebb ideig tartózkodhatnak Magyarországon.

A kormány továbbra is abban érdekelt, hogy olyan nagyberuházások valósuljanak meg, amelyek munkahelyeket teremtenek. Felhívom a figyelmét arra, hogy az észak-alföldi régióban emelkedik a hazai foglalkoztatottság és tovább csökken a munkanélküliség *(Varga Zoltán: Látszik...)*, Hajdú-Bihar vármegyében pedig a foglalkoztatottak mindössze 2,3 százaléka érkezett harmadik országból, ami az országos átlagnál alacsonyabb szint.

A Fülöp-szigeti állampolgárok vonatkozásában sem szakhatósági eljárás, sem könnyített közvetítési eljárás keretében nem érkezett kérelem a kormányhivatalhoz. *(Varga Zoltán: Ki hozza be őket?)* A vállalat tájékoztatása szerint a CATL kiemelt célja, hogy a munkahelyek többsége hosszú távon magyar munkavállalókkal kerüljön betöltésre *(Varga Zoltán: Ja! Látjuk...)*, így a cég elsősorban Debrecen vonzáskörzetéből toborozza a munkaerőt, ami összhangban van a kormány álláspontjával.

(13.30)

Foglalkoztatáspolitikai eredményeink egyértelműek, a Gyurcsány-korszakhoz képest egymillióval dolgoznak többen, átlagosan már több mint háromszor magasabb fizetésért, melyhez a hazai és uniós forrásokból megvalósított célzott munkaerőpiaci programok is hozzájárultak. Kérem, hogy véleményének kiformálásánál ezeket figyelembe venni méltóztassék! Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Mi a helyzet a beígért 150 új gyárral?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Rengeteg, önhibáján kívül válságban vergődő településnek volt és lesz is szomorúan keserves a költségvetése. Nem úgy, mondjuk, Mészáros Lőrincnek, aki az elmúlt tíz évben megkétszázszorozta a vagyonát, és csak az elmúlt esztendőben a vagyongyarapodása mintegy 430 milliárd forintnyi összegré rúgott.

Az arányok szemléletes érzékeltetése végett hadd számoljak arról be, hogy a „Versenyképes Járások” programra 65 milliárd forintot szánnak, a jövő évi büdzsében pedig 25 milliárdot irányoztak elő a „Magyar falu” programra. Ez összesen 90 milliárd forint, szemben 430 milliárddal. De ne irigykedjünk, hiszen, mondjuk, akkor a luxizni szerető NER-elitnek valóban most már kinéz akkor egy új luxusjacht a valóban csófadtt és csak 40 milliárdos Rose d'Or helyett, de talán majd a korán kelő és keményen dolgozó magyar munkavállalók is jutnak valamihez. Nagy Márton nemzetgazdasági miniszter ugyanis április 30-án bejelentette, hogy nemsokára közzéteszik azt a listát, hogy hol épül fel majd a kormány által beígért 150 új gyár.

Nem csoda, ha az olyan forráshiánytól fuldokló és halmozottan hátrányos helyzetűvé nyomorított térségek megörültek a hír hallatán, ilyen egyébként Dél-Somogy is, és reménykednek benne, hogy lesz annyi bölcsesség majd a döntéshozókban, hogy nem Debrecenbe meg nem Győrbe irányítják ezeket az új gyárakat, hanem az ilyen válságrégiókba, ahonnet menekülnek az emberek, ahonnet 50 meg 60 kilométerekre járnak ingázni; feltéve csak akkor egyébként, ha nem valami rákkeltő szennyeződést kibocsátó fürmedvényt telepítenek a nyakukba, ahol majd migráns-munkások dolgoznak. Szóval, érdeklődöm, hogy is áll ez a „150 új gyár” program, és milyen módon kívánják elérni azt, hogy az országon belül meglévő szakadékok a szerencsésebb sorsú régiók és az ilyen halmozottan hátrányos perifériák között valahogyan mégiscsak

csökkenjenek. Várom a választ. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Fónagy János miniszterhelyettes úr fog válaszolni önnek. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr, öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Érzelemorientált felszólítására válaszom első mondataként: egy negyvenéves, háromszemélyes túrakenum van, amelyet csónak-építő asztalosként magam tartok karban.

Ami pedig az ország gazdaságát illeti: Magyarországnak rövid távon fogyasztásvezérelt, hosszú távon beruházásvezérelt növekedésre kell törekednie, miközben fenn kell tartanunk a költségvetési stabilitást. A kormány a lehető legmagasabb gazdasági növekedésért küzd, a belső kereslet erős, a külső kereslet gyenge, és a következő negyedévekben továbbra is a fogyasztás marad a GDP-növekedés fő hajtóereje, a beruházások pedig várhatóan 2025 végétől erősödnek.

A beruházások ösztönzésére a kormány több programot is elindított, a Demján Sándor-program keretében a Széchenyi-kártya már 3 százalékos kamattal elérhető. Az 1+1 program első ütemében 183 vállalkozást támogatnak, míg a 100 milliárd forintos Demján Sándor-tőkeprogram a kis- és középvállalkozások versenyképességét fejleszti. A „150 új gyár” program keretében több mint 10 000 milliárd forint beruházást érint, és minden vármegyében legalább egy új gyár épülhet. A projektek 55 százaléka magyar vállalatához tartozhat, s kiemelt figyelmet kap az élelmiszeripar, amely a program gyárainak közel harmadát teszi ki.

Kiemelt cél a kevésbé fejlett régiók beruházásának ösztönzése is. A kormány két gazdaságfejlesztési pillérétől, a Demján Sándor-programtól és a „150 új gyár” programtól azt várja, hogy a beruházási ráta növekedjen, s visszatérjen a korábbi 25 százalékos szintre. Köszönöm kérdését és figyelmét. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Meddig várat magára az ingyenes készpénzfelvétel összeghatárának érdemi emelése?”** címmel. Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az ingyenes készpénzfelvétel összeghatárának összegét, ezt a 150 ezer forintot akkoriban, bevezetésekor nagyjából a nettó átlagbérhez mérték. Tehát az volt a jogalkotó célja, hogy az ember legalább a statisztika szerinti átlagbérét felvehesse ingyenesen,

kézpénz formájában. A kicsit furcsán elbábozott statisztika egyszer végre a magyar munkavállalók javára válik, hiszen nyilván a statisztika szerinti átlagösszeg magasabb, mint a valós.

A helyzet az, hogy régóta elavult ez az összeghatár. Nagyon sokat beszélünk arról, hogy ezt emelni kellene, és a Gazdasági Bizottság által vezetett Fogyasztóvédelmi Albizottságában arra tettem javaslatot, hogy 250 ezer forintra emelkedjen ez az összeghatár.

Nagyon hálás voltam érte, hogy mind ellenzéki, mind kormánypárti képviselőtársaim megszavazták ezt a javaslatot. Tehát van egy albizottsági 100 százalékos döntésünk arról, hogy ez közös szándék. Nyilván ezzel mi a Gazdasági Bizottságot tudjuk felszólítani vagy felkérni arra, hogy cselekedjen, de azóta újabb hónapok teltek el, mi az inflációs folyamatok alapján azt látjuk indokoltnak, hogy 300 ezer forintra emelkedjen legalább az ingyenes készpénzfelvétel összeghatára. Én azt az ellenzéki javaslatot is támogattam, ami ennél magasabb összegre tett javaslatot, de az a helyzet, hogy ez lenne a minimum, amiben meg tudnánk állapodni.

A kérdés az, hogy mi a kérdés, hiszen megszavazta az albizottság ezt a javaslatot, elvileg egyetért benne kormány és ellenzék - akkor mire várunk még? Ugye, nem a bankokra? Ugye, nem a Bankszövetségre? Tehát arra kapacitálom a kormányt, hogy ha van egy ilyen döntésünk, a kormánypártiak szándéka is ez, akkor valósítsa meg.

Tehát kérdezem én, hogy mikor fog emelkedni az ingyenes készpénzfelvétel összeghatára, mikor lesz valóság abból, amit, úgy gondolom, hogy pártállástól függetlenül, a logika és az emberi méltányosság alapján mindenki kell hogy támogasson ebben a házban. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Miniszter úr távolléte miatt a választ Fónagy János miniszterhelyettes úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Az emeléssel kapcsolatos történések eddig úgy történtek, ahogy ön ezt a kérdésében megfogalmazta. Egy albizottság állást foglalt, és várunk a Gazdasági Bizottság döntésére. Ehhez a döntéshez azonban a következőket kell figyelembe venni.

A Magyar Nemzeti Bank pénzforgalmi statisztikái szerint 2020 negyedik negyedétől, vagyis lassan már öt éve a bankkártyával történő fizetések értéke meghaladja az ATM-ből történő készpénzfelvétel értékét. 2024 negyedik negyedében a bankkártyás belföldi vásárlások értéke 2020-hoz viszonyítottan megduplázódott, azaz 4371 milliárd forintra növekedett, míg az ATM-ből történő készpénzfelvétel értéke 2355 milliárd forint volt, amely érték az elmúlt évek viszonylatában kisebb ingadozásokkal stagnál.

Mindezek mellett 2020-ban még csak 435 milliárd forint értékben, 2024. negyedik negyedében pedig már 975 milliárd forint értékben került készpénz befizetési számlára ATM segítségével. Így az ATM-eknél megjelenő készpénzforgalom 29 százaléka már nem fizetési számláról történő készpénzfelvétel, hanem az elmúlt évek során jelentősen megnövekedett készpénzbefizetés volt. Ezen adatok önmagukban a költségmentes készpénzfelvétel összeghatárának emelését nem alapozzák meg.

De az ingyenes készpénzfelvétel lehetősége külön kezelendő attól, hogy magával az ATM-ből történő készpénzfelvétel lehetőségével minél több helyen lehessen élni. A megfelelő ATM-infrastruktúra megvalósítását követően mérlegelendő, hogy az ingyenes készpénzfelvételi limit módosításra kerüljön.

A banki költségeket illetően szükségesnek tartom jelezni, hogy a kormány által kezdeményezett egyeztetések eredményeként a közelmúltban a meghatározó bankok elfogadták, hogy 2025-ben a lakossági pénzforgalmi szolgáltatások terén ne történjenek díj-emelések. A megtörtént emeléseket kompenzálják azaz, hogy egyedileg meghatározott ütemezéssel, illetve módon vállalták a már megtett díjemelések visszavonását vagy kompenzálását. Köszönöm képviselő úr kérdésfelvetését és figyelmét. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a kérdések végére értünk. Most kérésre öt perc technikai szünetet tartunk.

(Szünet: 13.40-13.50)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: Földi László és Berki Sándor)

ELNÖK: Tisztelt Ház! Folytatjuk az ülést. Most az **azonnali kérdések órája** következik. Arató Gergely és Kálmán Olga, a DK képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Miért?” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a DK frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszádat kér, így a miniszterelnök úrnak távolléte miatt a második **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Most a DK-frakció soron következő kérdést feltenni kívánó képviselőjének a kérdése következik. Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az energiaügyi miniszternek: „**Miért?**” címmel. Tisztelt Képviselő Asszony! A miniszter úr távolléte miatt válaszádra Steiner Attila államtitkár urat jogosította fel. Tisztelettel kérem önt, hogy elfogadjá-e a válaszadó személyét.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Igen, köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Ennek megfelelően Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány döntése szerint 2023 júliusától a koncessziónyertes MOL Nyrt. felelős az évi 5 millió tonna települési szilárd hulladék begyűjtéséért és kezeléséért 35 évig. Azóta ömlenek a panaszok, sorjáznak a felháborítóbbnál felháborítóbb történetek a közszolgáltatás romlásáról.

Eddig az önkormányzatok jó része saját vagy más, általuk megpályáztatott cégekkel, sokszor társulás formájában látták el ezt a feladatot. Most csak néhány példa arra, hogy mit eredményezett a kormány einstandja, amikor átjatszotta a MOL-nak a teljes hulladékszállítást. Budapesten két órával később ürítik a kukákat, mint korábban. A hírek szerint az új gazda, a MOL MOHU utasítására csak a reggeli órákban kezdődhet a munka, hogy ne kelljen kifizetni a dolgozók éjszakai pótlékát, így a reggeli dugó garantált. A kukacsere, ami eddig ingyen volt, most fizetőssé lesz. Zöldhulladékszak? Nincs, mert a MOHU nem rendelt. Talán a nyáron lesz, addig heti egy darab jár azoknak, akik igazolják lakcímkártyájukkal, hogy egy adott területen laknak.

Vidéken állandóan változtatják a hulladékszállítás rendszerét. A jövő évi választások után pedig megszüntetik a lomtalanítás jelenlegi rendszerét, így az eddig a házak elől elvitt lomokat távoli gyűjtőpontra kell majd hurcolniuk a lakosoknak. Addig is a lomtalanítás utáni úgynevezett piperetakarításhoz az önkormányzatoknak kell kifizetniük súlyos tízmillió forintokat, ha nem akarják a területükön a koszt, a mocskot látni.

A pillepalackok és üvegek begyűjtése is akadozik, sok bosszúságot okozva az embereknek és a visszaváltókat üzemeltetőknek. Az meg különösen felháborító, hogy többféle PET-palack, üveg után kifizetjük a betéti díjat, de nem veszi vissza a MOL. Van olyan szörpös üveg, államtitkár úr, amelyért 173 forint betétdíjat fizetünk, de nem lehet leadni, nem veszik vissza.

Kérdezem tehát államtitkár urat, mit kíván azért tenni, hogy ez a közszolgáltatás legalább olyan színvonalon működjön, mint a magánosítás előtt. Köszönöm a válaszát. *(Taps a DK padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza megadom a szót Steiner Attila államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

STEINER ATTILA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az nagyon fontos, hogy milyen kiinduló állapotok voltak, mielőtt bevezették ezt a rendszert, és azt kell látni, hogy körülbelül 50-100 milliárd forintos éves mínuszt termelt ez a szektor.

Azzal, hogy ez az új koncessziós rendszer bevezetésre került, ettől az 50-100 milliárd forintos veszteségpótlástól kíméljük meg a magyar adófizetőket, ami, azt gondolom, nagyon-nagyon fontos előrelépés.

Miért is nem működött a korábbi rendszer? Azért, mert Magyarországon több mint 30-40 fajta standard alapján gyűjtötték be a hulladékot, és teljes káosz volt a tekintetben, hogy hol milyen mennyiségű és minőségű hulladékot kellene újrafeldolgozni. Úgyhogy emiatt a hazai újrafeldolgozó üzemek sem működtek teljes kapacitással, sőt még fél kapacitáson sem. Azt gondolom, hogy nagyon is indokolt volt ezen a rendszeren változtatni, és itt egy nyílt verseny, egy koncessziós pályázat keretein belül a MOL nyerte meg ezt a kiírást, és a MOL Nyrt. azóta rengeteg beruházást eszközölt annak érdekében, hogy ez a nagy, országos szintű rendszer, amely eddig az első ilyen nagy rendszerünk Magyarországon, megfelelően működjön.

Természetesen, mivel egy új rendszerről van szó, nem működik százszázalékosan, de folyamatosan azon vagyunk, hogy a szolgáltatás minősége minél jobb legyen. Én azt gondolom, óriási eredmény, hogy ennyi PET-palackot vissza tudunk váltani, ugyanis volt olyan nap, hogy több mint egymillió PET-palackot visszaváltottak a magyar lakosok. Korábban sokkal kevesebb mennyiséggel számoltunk, és alapvetően még magát a MOL-t is meglepte, hogy ilyen nagy érdeklődés van a PET-palackok visszaváltása iránt. Úgyhogy igen, vannak bizonyos elemei a rendszernek, amelyek még esetleg akadozhatnak, azonban folyamatosan azon vagyunk, hogy ez javuljon. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzválaszra Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr ezek szerint elismerte, hogy igazam van, a közszolgáltatás minősége romlott, főleg azokon a településeken, és így elsősorban Budapesten, ahol eddig ezt a Fővárosi Önkormányzat cége közmegelegedésre végezte.

Államtitkár úr, ez, amiről ön beszél, azt gondolom, hogy származhat mosakodás. Mi az, hogy meglepi a hulladékszállításért és a hulladékgazdálkodásért felelős állami szervet, kormányzati szervet az, hogy mennyi PET-palackot váltanak vissza az emberek? Azt gondolom, hogy ezt a koncessziós kiírást jobban elő kellett volna készíteni, sokkal keményebb feltételeket kellett volna ezen a nyílt pályáztatáson a MOL felé, illetve a pályázók felé tenni. Az ugyanis nem járja, államtitkár úr, hogy a Budapesten és más vidéki nagyvárosokban, ahol eddig saját céggel látták el ezt a közszolgáltatást, a lakosok rosszabb körülmények közé kerültek, illetve a kerületi önkormányzatok még

plusz ráfizetéssel sem tudják ugyanazt a hulladékszállítási színvonalat fenntartani, mint amit előtte a cégük közmegelegedésre ellátott.

Úgyhogy, államtitkár úr, kapják össze magukat, mert azt gondolom, hogy amihez önök hozzányúltak ebben az országban, az tulajdonképpen rosszabb színvonalon működik! Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a DK padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzásra Steiner Attila államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

STEINER ATTILA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Azért volt nagyon nehéz megtervezni, hogy milyen kapacitásokat telepítsen a MOL, ugyanis nem nagyon volt visszaváltás, ehhez képest most olyan helyzetben vagyunk, hogy ez naponta több mint egymillió palackot jelent. Én azt gondolom, ez egy óriási előrelépés, tekintettel arra, hogy ha körbetekintünk Európában és itt a régióban, akkor sajnos a visszaváltási arányok még elmaradnak a nyugati országoktól, és nem láttuk azt, hogy a meglévő struktúrák segítségével ezen érdeken tudnánk változtatni.

Most változtattunk, és igenis változott a helyzet. A korábbi, szinte mérhetetlenül alacsony visszaváltási ráta most olyan magasságokba emelkedett, hogy az egyes automaták sokszor már nem is tudják győzni a visszaváltás mennyiségét. Úgyhogy emiatt fejlesztünk folyamatosan, és azon vagyunk, hogy ez a szám még magasabb legyen. De azt gondolom, hogy itt egy nagyon jelentős minőségbeli *(Gy. Németh Erzsébet: Rablás, államtitkár úr!)* emelkedésnek lehetünk szemtanúi. *(Gy. Németh Erzsébet: Rablás!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Tóth Bertalan és Vajda Zoltán képviselő urak, az MSZP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökének: „Hol így, hol úgy?” címmel. Tisztelt Képviselő Urak! A Magyar Nemzeti Bank elnökének távolléte miatt válaszára Virág Barnabás alelnök urat jogosította fel. Tisztelettel kérdezem képviselő urakat, illetve Vajda Zoltán képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a Magyar Nemzeti Bank elnökétől személyesen kéri a választ.

(14.00)

VAJDA ZOLTÁN (MSZP): *(A képviselői helyén ülve maradvá:)* Egyrészt köszönöm, hogy Virág Barnabás ismét befáradt hozzánk. *(Zsigó Róbert: Állj fel nyugodtan!)*

ELNÖK: Képviselő úr, megkérném, hogy álljon föl!

VAJDA ZOLTÁN (MSZP): Megvárom most már a főnökét, Varga Mihályt.

ELNÖK: Képviselő úr, még egyszer megkérem, hogy álljon föl!

VAJDA ZOLTÁN (MSZP): Jaj, bocsánatot kérek, nem akartam. Szóval, köszönöm, hogy Virág Barnabás befáradt hozzánk, de Varga Mihályt, elnök urat megvárnám, hogy válaszoljon.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önt, képviselő úr, hogy a Magyar Nemzeti Bank elnökének a **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Vajda Zoltán, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Meddig húzza még a végjátékot?”** címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Fónagy János miniszterhelyettes urat jogosította föl. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ. *(Vajda Zoltán: Igen, köszönöm szépen.)* Köszönöm szépen. Vajda Zoltán képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

VAJDA ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Kiváló a cím, remélem, önök is úgy látják. Szóval, tisztelt miniszter úr, azt kell mondanom, hogy az ország befáradt az újabb és újabb meglepetéseibe, ami a költségvetési és gazdasági életet érinti. Egyre inkább nyilvánvalóvá válik, hogy mekkora bajban is van a magyar gazdaság és a költségvetés.

Az egyik ilyen meglepetés, hogy hónapról hónapra negatív rekordokat dönt a költségvetés hiánya, áprilisban már sikerült elérni az egész évre tervezett hiány 71 százalékát, ezzel pedig az utóbbi évek legrosszabb áprilisi hónapján vagyunk túl. A másik meglepetés, hogy elkezdődtek a csendes elbocsátások Magyarországon, a KSH adatai szerint ugyanis 35 ezer fővel csökkent a munkavállalók száma. A magyar gazdaság 2022 közepe óta tartó stagnálása tehát szépen lassan, de kezd begyűrűzni a munkaerőpiacra is. Újabb meglepetések, hogy tovább zuhantak a beruházások is. A kiigazított adatok szerint 12 százalékkal kevesebb beruházást hajtottak végre Magyarországon 2025 első negyedében, mint a megelőző év azonos időszakában. Ez már sorozatban a tizedik - mondom még egyszer, a tizedik - olyan negyedév, amikor csökkennek a beruházások hazánkban az előző negyedévihez viszonyítva.

Tudják, miért van ez? Miniszter úr, tudja, miért van ez? Mert a gazdaság szereplői már nem bíznak ebben a kormányban, nem bíznak benne, mert csak azt látják, hogy a gazdaság helyzete egyre siralmasabb. Ráadásul évek óta képtelenek hihetőnek tűnő költségvetést alkotni. Az, amit most művelnek, hogy megint tavasszal fogadnak el egy teljesen science fiction jellegű büdzsét, nem fog bizalmat építeni. Nyugodtan

fogadják el a végjátékok költségvetését, ez lesz ugyanis az utolsó, amit önök alkothatnak, többet nem lesz olyan, hogy 200 milliárdot égezzünk el a költségvetésből propagandára, miközben méltányossági nyugdíjakra alig 1-2 milliárd jut.

Szóval, miniszter úr, elég volt a meglepetéseiből, elég volt a gazdasági stagnálásból, elég volt a magas bolti árakból, elég volt a hozzá nem értéséből! Egyetlenegy meglepetést várunk már csak öntől: mikor várhatjuk végre a lemondását? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint említettem, Fónagy János miniszterhelyettes úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Költségvetési Bizottsági Elnök Úr! Amint ön is nagyon jól tudja, hiszen részt vett benne, a minisztériumban elkészítettük a költségvetést, az Országgyűlésnek benyújtottuk, múlt héten az Országgyűlés az ön közreműködésével a 2026-os költségvetés tárgyalását megkezdte, és ezen a héten folytatja.

A külső tényezők, mint a mérsékelt európai konjunktúra és a még mindig feszült geopolitikai helyzet ellenére a magyar gazdaság bővülése várhatóan gyorsul '26-ban. A makrogazdasági előrejelzés szerint a költségvetés 4,1 százalékos GDP-növekedésen és 3,6 százalékos infláción alapul '26-ra, amelyek támogatják a költségvetési célok, a 3,7 százalékos hiány és a 72,3 százalékos adósság elérését.

Amit ön konkrétan felvetett: tisztelt elnök úr, ön is pontosan tudja, hogy a 2025 első negyedévi valóban jelentős hiány, azok zömét azok az egyszeri kifizetések okozták, amelyeket ön pontosan ismer. Ilyen a 13. havi nyugdíj, ilyen a nagyon jelentős kamatkifizetések és más egyéb, az első negyedévet terhelő költség. Ami pedig az említett 32 ezer fős csökkentést illeti, az a 4,7 millió foglalkoztatotti létszámnak a 0,7 százaléka. Én úgy gondolom, hogy ez még az időszakos hullámban benne van.

A nyugdíjak 2010 óta több mint kétszeresére emelkedtek, vásárlóerejük 25 százalékkal javult. A nyugdíjakra és nyugdíjszerű ellátásokra fordított költségvetési források összege '25-ben több mint 7200 milliárd forint volt; a '26. évi költségvetésitörvény-javaslat alapján ez '26-ban 500 milliárd forinttal, tehát 7700 milliárd forinttal emelkedik. Ez a költségvetésnek egyébként a legnagyobb tétele. A továbbiakat majd az egy percben. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Egyperces viszonzásra Vajda Zoltán képviselő úr a szó. Parancsoljon!

VAJDA ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, én értem az ön válaszát. Ön egy nagyon

nehéz helyzetben van, mert egy olyan főnöke van Nagy Márton gazdaság-visszafejlesztési miniszter személyében, aki képtelen egy számot eltalálni, sőt időnként előjelet is téveszt. Azt szoktuk rá mondani, hogy ha egy vurstliban bekötött szemmel dobálna céltáblára, lehet, hogy nagyobb eséllyel találna el a számokat, és egy ilyen helyzetben nyújt be költségvetést, amelynél lehet látni, hogy semmi köze nem lesz a valósághoz.

De nekem az a meggyőződése, hogy nemcsak mi gondoljuk, nemcsak én mondom azt, hogy ez az önök végjátékának a költségvetése, hanem aki megalakította, az ön főnöke, az önök minisztériuma is azzal a tudattal alkotta meg, hogy már minden mindegy, ez a végjátékok költségvetése, és így is gondolom. Ez január 1-jén valószínűleg hatályba fog lépni, és akkor szeretett hazám polgárainak már csak néhány hónapot kell majd önökkel kibírni, és aztán egy új kormánynak komoly feladatai lesznek, hogy az önök által tönkretett gazdaságot rendbe hozza.

Annyi a tiszteletteljes kérésem önhöz, hogy tolmácsolja azt a kérést az ön főnöke felé, hogy mondjon le, mert teljesen alkalmatlan erre a pozícióra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra Fónagy János miniszterhelyettes úr a szó. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Én igyekeztem önt számokkal, adatokkal meggyőzni - úgy látom, nem sikerült. Ezért kénytelen vagyok jogásként folytatni a válaszomat. Magyarországon a kormány tagjait a miniszterelnök kéri fel. Amennyiben ebben változás lesz, ön lesz az első, akinek szólok. De egészen addig, amíg a jelenlegi rendszer áll fenn, kérem, hogy az ön által elmondottakat bízzuk Magyarország miniszterelnökére. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Brenner Koloman és Lukács László képviselő urak, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mit gondol erről, Miniszterelnök úr?” címmel. Tisztelt Képviselő Urak! Tájékoztatom önöket és a tisztelt Országgyűlést, hogy a Jobbik frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadást kér, így miniszterelnök úrnak távolléte miatt a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Most a Jobbik-frakció szoron következő kérdést feltenni kívánó képviselőjének a kérdése következik, azaz Lukács László György és Z. Kárpát Dániel képviselő urak, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökének: „Mit gondol erről, Elnök úr?” címmel. Tisztelt Képviselők Urak! A Magyar Nemzeti Bank elnökének távolléte

miatt válaszadásra Virág Barnabás alelnök urat jogosította fel. Tisztelettel kérdezem Z. Kárpát Dániel képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a Nemzeti Bank elnökétől kéri a választ.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Elnök úr, tisztelettel megvárnánk elnök urat a válaszadással.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önt, képviselő úr, hogy a Magyar Nemzeti Bank elnökének a második **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Ház! Bencze János képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Mennyit ér a gyerek, ha vidéki?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A miniszter úr távolléte miatt válaszadásra Rétvári Bence miniszterhelyettes urat jogosította föl. Tisztelettel kérdezem önt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ.

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Elfogadom a választadót.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Bencze János képviselő úr a szó. Parancsoljon!

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Egy olyan kérdést hoztam a Ház elé, amely helyi közösségeket érint, gyermekeket, pontosabban: iskolába járókat és iskolát. Nemrégiben kiderült, az idén tavasszal, tél végén, hogy a Pálfa Általános Iskola, ami a simontornyai általános iskolával volt együtt, eltérő tankerületben vannak, ezért különválasztják tőle.

(14.10)

Logikusan és történelmileg is Simontornyához tartoznak, csak 7 kilométer van köztünk, közösek a barátaink, családjaink, és valaki kitalálta, hogy hozzácsapják Nagydoroghoz, egy gyűjtőiskolához 22 kilométerre. Az iskola felelős vezetője a hivatalos e-mail-címéről megkereste az önkormányzat képviselőtársát, Süli Jánost, hogy segítsen, vagy legalábbis adjon tanácsot. Ezt tette ez év március 10-én, azóta sem kapott rá semmiféle választ. Én nem tudom, milyen képviselője van önkormányzatnak, de ez szégyen! A szülők aláírásgyűjtésbe fogtak, összegyűjtöttek - úgy, hogy a két településen, Sárszentlőrincen és Pálfa 2500-an élnek - 1300 aláírást. Annyit szeretnének elérni, hogy maradjon a régi rendszer.

És most jön a történetben a csavar, ami az önkormányzat szégyene: a Harcosok Klubjának delegált tagja megkereste ezeket a szülőket, hogy ő majd személyesen visz levelet Süli Jánosnak. A szülők átadták, elvitte, majd visszajött, és azt mondta, hogy majd a megyei közgyűlés alelnökének is visz egy levelet személyesen - mint a középkorban a levélhordó jobbágy.

Én megmondom őszintén, először nem tudtam, hogy ez vicc, a Gyalog galoppból egy jelenet, vagy önkormányzat közül valaki bohócot akar csinálni a pálfai és sárszentlőrinci szülőkből. Én annyit kérek csak, és a szülőknél is az a kérdésük, hogy megoldják-e a fejük fölött a problémát, és nem érdekli önkormányzatot, hogy mi ezeknek a gyerekeknek meg iskoláknak a sorsa, vagy érdemben szóba állnak velük. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr, oné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha itt volt a megelőző kérdések és felvetések kapcsán, tisztelt képviselő úr, találkozhatott olyan esetekkel, amelyek az évnek ebben a szakában mindig aktuálisak. Ez az az időszak, amikor döntenek az iskolaátstrukturizálásokról, a tankerületek felméri a helyzetet, konzultálnak azokkal, akikkel a jogszabály szerint konzultálniuk kell, és utána tesznek ezzel kapcsolatban egy javaslatot. Még a tanév vége előtt születik meg a végleges döntés, és utána az új döntés szerint vagy a fennmaradó állapotok szerint indulhat szeptembertől a tanév.

Ha itt volt és figyelt, akkor láthatta, hogy az egyeztetések eredményeképpen milyen szakértői vizsgálatok történtek, hol történt változás, hol nem történt, miben történt, miben nem történt. Ön nem jelezte előre, hogy melyik iskola ügyében fog felszólalni. Természetesen, ha benyújt egy írásbeli kérést, szívesen válaszolok írásban is a konkrétumokra, hogy milyen egyeztetések történtek, vagy mi várható. De általában mindig arra törekszünk, hogy a gyerekekhez a legközelebb legyen az iskola, mindenki helyben tudjon tanulni. A minimális osztálylétszámot is alacsonyabb szintre szállítottuk le az elmúlt években a korábbi időszakhoz képest, pontosan azért, hogy alsó tagozatban mindenképpen legyen lehetősége kinek-kinek helyben tanulni. Erre törekedtünk eddig is, erre törekszünk ezután is.

Talán ön is ismeri, tudja, hogy 1400 milliárd forintot költöttünk 5680 iskolai és óvodai fejlesztésre, ezeknek az elsőprő többsége nyilván vidéken van. A „Magyar falu” programban, minden másban is arra törekszünk, hogy helyben, a kistérségeken is biztosítsunk olyan jó közszolgáltatásokat, mint a nagyvárosban. Rengeteg bölcsődét építettünk, mégis csak több mint 30 ezer bölcsődési férőhelyet bővítettünk - inkább 35 ezret - az elmúlt években, tízezres nagyságrendben bővítettünk óvodai férőhelyeket is, hogy mindegyik helyben legyen biztosított. Ahogy mondtam önnek, az iskolák esetében is milliárdos nagyságrendben mérhető az az összeg, amit az iskolák helyben való fejlesztésére fordítottunk.

Úgyhogy, ha majd lesz olyan kedves, és máskor előre megnevezi a konkrét esetet, akkor nyilván én is igyekszem önnek segíteni. Ha itt volt, akkor láthatta, hogy az elmúlt hetekben más iskolák esetében hogyan alakult egy-egy ilyen ügy, azt hiszem, mindenki megelégedésére. Mi továbbra is nyitottak vagyunk. A tankerület az, amelyik nyilván fenntartóként elsősorban ezekről a kérdésekről egyeztet, de a végső döntés előtt még számtalan egyeztetésre nyílt és nyílik lehetőség. Végső döntés még egyik esetben sem született, így valószínűleg az ön által említett iskola esetében sem. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Egyperces viszonzulás illeti meg Bencze János képviselő urat. Parancsoljon!

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Köszönöm a választ. A szülők egy dologra kíváncsiak: önök támogatnák-e, hogy fennmaradjon a régi állapot, még ha nem ugyanabban a tankerületben vannak is, mert körbejárva mindenkit, igazgatót, tankerületvezetőt, ők is támogatnák ezt. Valószínűleg el is juttatták önhöz a kérdést, de a szülők nem kapnak választ, és ezen a harcosok klubjás levelezésen háborodott fel mindenki, ami az önök képviselőire ég rá, sajnos vagy nem sajnos, tehát mutatja egy rendszernek a működését.

Amit még hozzátennék: Nagydorog 22 kilométerre van Pálfától azokon a járhatatlan utakon, aki látta, ezekről én videót készítettem. Amelyek a paksi fejlesztés kapcsán elmaradtak, oda hál' istennek van ígéret, és úgy tudom, dolgoznak rajta, hogy megvalósuljon, de ebben és a jövő tanévben gyanúm szerint még nem fognak. Tehát 7 kilométer vagy 22 kilométer. Melyiket támogatják önök? És ez önökön fog múlni, ezt mindenki tudja. *(Szórványos taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzulásra Rétvári Bence miniszterhelyettes úré a szó, parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Felírtam, utána fogunk nézni annak, hogy pontosan melyik iskolára gondolt. Csak azt kérem, hogy ha érdemi választ szeretne, akkor jelezze, hogy a sok ezer iskola közül melyik ügyben szólal fel, mert abból, hogy mennyit ér a gyerek, ha vidéki, nem biztos, hogy ezt az iskolakérdést az ember egyből ki tudja találni.

De azért nyilván sosem szabad leegyszerűsíteni az oktatási kérdéseket egyetlenegy egyszerű eldöntendő kérdésre, hanem alaposan körbe kell járni, hogy mi a gyerekeknek az érdeke, mi az, amivel az iskolának egyre jobb tendenciája lehet. Ezért vannak a kompetenciamérések, hogy lássuk, hogy melyik iskola hogyan teljesít, miben tudnak segíteni a lemaradó gyerekeknek, hogyan

tudják a tehetséges gyerekeket tovább segíteni, hogy kibontakoztassák a tehetségüket. Ez egy összetett kérdés, ezért van itt egy hosszú határidő. Február elején indul ez a folyamat, és május végén ér véget, vagy június elején. Tehát hosszú idő van a konzultációra, egyeztetésre, hogy mindenképpen a gyerekek érdeke szerinti döntés születessen.

De a mi kormányzatunk arra törekedett az elmúlt években, hogy a kis iskolákat fenntartotta, a pedagógusok bérét radikális mértékben megemelte. A hátrányos helyzetű településeken 20 százalékos automatikus bértöbbletet is adunk a pedagógusoknak, pontosan azért, hogy mindenkinek helyben, a helyi közösségében legyen biztosított az oktatásnak a lehetősége. De, ahogy mondtam, sok szempontot kell mérlegelni, és úgy kell döntést hozni. De az a lényeg, hogy olyan döntés születessen, ahol látják a szülők is és a gyerekek is, hogy mi a döntésnek a célja, mi a gyerekeknek az érdeke. Ha a két fél leül, és beszél egymással, biztos vagyok abban, hogy előrébb fogunk jutni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Dúró Dóra képviselő asszony, a Mi Hazánk képviselője, az Országgyűlés alelnöke azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „A gyermekek digitális védelméről” címmel.

Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, tisztelt képviselőtársaim, hogy a Mi Hazánk frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadást kér, így a miniszterelnök úrnak a távolléte miatt a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia. Most a Mi Hazánk-frakció soron következő kérdést feltenni kívánó képviselőjének a kérdése következik.

Tisztelt Ház! Novák Előd képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Hajlandó-e hazánkat is kiléptetni a WHO-ból, vagy a Covid-diktatúrához hasonló korlátozásokra és kötelezésekre készülnek?” címmel.

Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, képviselőtársaim, hogy a Mi Hazánk frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadást kér, így a miniszterelnök úrnak a távolléte miatt a második soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia. Most a Mi Hazánk-frakció **szoron következő** kérdést feltenni kívánó képviselőjének a kérdése következik.

Novák Előd képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külügyminiszter úrnak: „Miért szorgalmazta Ön Ukrajna EU-csatlakozását a háborúban?” címmel.

Tisztelt Képviselő Úr! A miniszter úr távolléte miatt válaszadásra Magyar Levente miniszterhelyettes urat jogosította fel. Tisztelettel kérdezem, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm, elnök úr, de megadnám miniszter úrnak a személyes magyarázkodás lehetőségét.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Képviselő Úr! A miniszter úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Novák Előd képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Miért a rendpártiakat üldözi a rendőrség?**” címmel.

Tisztelt Képviselő Úr! A miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence miniszterhelyettes urat jogosította fel. Tisztelettel kérdezem önt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Novák Előd bólint.)* Köszönöm szépen, jelzi számomra, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Novák Előd képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, öné a szó.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A határt védő ástthalmi mezőőröket elítélik, a jogerősen elítélt embercsempészeket elengedik, a Bartal András vezette bűnvadászokat pedig rabosítják. De mindez önöknek nem elég. Miért indítottak fegyelmi eljárást a fényképe KDNP-s pártpolitikai célokra való felhasználását sérelmező rendőr ellen? Sőt, a serifprogramból is távoznia kell a rendőrnek, miután nem akart a KDNP reklámarca lenni.

Bizony, abszurd módon nem Rétvári Bence, hanem Laponyi Zsolt rendőr őrmester ellen indult fegyelmi eljárás, miután nyilvánosan tiltakozott amiatt, hogy egy róla készült fotót a megkérdezése nélkül pártpolitikai célokra, KDNP-s kampánygrafikaként használt fel ön, államtitkár úr.

(14.20)

Az őrmester, aki korábban több rendőrségi toborzóanyagban, videóban, előadásban is szerepelt, nem tett mást, csak kiállt a rendőrség politikai semlegessége mellett. Ahelyett, hogy a rendőrség elismerte volna Laponyi őrmester panaszát, felfüggesztették a szakmai és nyilvános szerepléseit, nem tarthatta meg az előadását, és az adyigeti Rendőrképző Akadémia tanulóit külön utasították arra, hogy ne osszák meg vagy támogassák a tiltakozó bejegyzését. Igaz ez, államtitkár úr? A képet, amelyen az őrmester szerepel, eredetileg egy rendőrségi toborzókampányhoz készítették, nem pedig pártpolitikai célokra. Eleve mi értelme van a nullaszázalékos KDNP-nek kampánygrafikát csinálni, hiszen ugyanúgy nem is indul önállóan a választásokon soha, mint például a parazita Párbeszéd. *(Rétvári Bence: Jól elvagytok így!)*

Ön szerint normális, hogy egy rendőr ellen azért indul fegyelmi eljárás, mert kiáll a rendőrség függetlensége mellett, és tiltakozik a képeinek pártpolitikai célú felhasználása ellen? Ön szerint jogszerű, hogy a

rendőrség politikai marketingeszközzé válik egy államtitkári bejegyzésben, és aki ezt szóvá teszi, azt elhallgattatják? Ki vállalja a felelősséget azért, hogy a rendőrség arculatát egy pártpolitikai kampányhoz kötötték, aláásva ezzel a szervezet függetlenségét? Hajlandók-e bocsánatot kérni Laponyi Zsolttól, és rehabilitálni őt? Várom érdemi válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon, öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ön ezt a kérdést fölvette írásban is - talán már le is járt a határideje ennek a kérdésnek -, arra is megkapta a választ, hiszen rendőrségi kérdésben a rendőrség kommunikál, és önnek is elküldte a tárcsa a rendőrségi témában kiadott választ. Ez továbbra is fennáll, továbbra is ez az irányadó az ön számára is és mindenki más számára is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Egyperces viszonzásra Novák Előd képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Államtitkár Úr! Önnek nem ez volt a legnagyobb bűne az elmúlt évtizedekben, de még ebben sem volt képes nemhogy bocsánatot kérni, még a hibáját beismerni sem. Ha ezt ön válasznak tekinti, pedig feketeöves mellébeszélőként képes lett volna ennél azért frappánsabb választ is adni, akkor azt mondom, hogy szégyellje magát! Álljon a sarkára, legyen férfi, és ismerje be, hogy nem cselekedett helyesen akkor sem, amikor kitette az őrmester megkérdezése nélkül az ő arcképét egy KDNP-s kampányanyagként, és akkor sem, amikor bosszúból fegyelmi eljárást indítanak ellene.

Nem kaptam önöktől semmilyen választ. Ezt ellenőrizheti a parlament.hu-n is, és ha kaptam is volna, itt ön most az egész ország nyilvánossága előtt válasszal tartozik a magyar embereknek és különösen a rendvédelmi dolgozóknak, hogy hogyan történhet meg ilyen, illetve ha megtörténik, akkor annak lesz-e következménye, vagy csak a különböző rendvédelmi dolgozók kell számítsanak akár a legapróbb hibájuk miatt is komoly következményekre. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg miniszterhelyettes urat is. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azért kevés ember képes ilyen gyorsan ekkora önellentmondásba keveredni,

mint ön, tisztelt képviselő úr. A Bünvadászok kapcsán támadja a rendőrséget, hogy a rendőrök a törvények megszegőivel szemben miért indítanak eljárásokat. Tisztelt Képviselő Úr! Mindenkinek be kell tartani a törvényeket; a rendőrségnek is be kell tartani a törvényeket, a rendőrség munkáját segítőknak is be kell tartani a törvényeket, meg a politikusoknak is be kell tartani a törvényeket, mindenkinek be kell tartani a jogszabályokat. *(Novák Előd: Tehát?)* De ön az első mondatában támadja a rendőröket, hogy miért lépnek fel a törvényesség érdekében, majd utána még ön akar a rendőrök védelmezőjeként mutatkozni a harmadik mondatában. Hát, ez egy akkora sasszé, tisztelt képviselő úr, hogy egy felszólaláson belül támadja is meg védi is ön egy személyben a rendőrséget!

Rádadásul ön beszél, aki biztosan ismer egy-két embert a kuruc.info szerkesztőségéből, ahol a - hogy is mondjam? - személyiségi jogok kezelésének a kultúrája nem teljes mértékben fedi le az európai általános szabályokat, hogy így fogalmazzak. Tehát az, hogy egy ilyen közösségből érkezik, ahol ezt ennyire lazán kezelik, és ön feláll, és ön beszél ezek után személyiségi és személyhez fűződő jogokról, tisztelt képviselő úr, pont akkora sasszé, mint az első három mondata közötti ellentmondás. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Novák Előd: És akkor halljuk a választ! - Zsigó Róbert: Olvasd el! - Az elnök cseppet.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Jámber András képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: **„Mi folyik itt?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A miniszter úr távolléte miatt válaszára Répássy Róbert miniszterhelyettes urat jogosította fel. Tisztelettel kérdezem önt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyes...

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Elfogadom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jelzi képviselő úr, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Jámber András képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót. Államtitkár úr! Önök a pár héttel ezelőtti európai uniós bírósági döntés, a devizahitelekkel kapcsolatos bírósági döntés után rendre azt kommunikálják és rendre azt mondják, hogy ezek egyedi bírósági döntések, és hogy itt nincsen dolga se a kormánzatnak, se semmilyen jogalkotó szervnek, hogy valamit ebben az ügyben tegyen.

Én ezzel nagyon nem értek egyet. Szerintem itt egy olyan helyzetben vagyunk, amikor vannak a bankok, van a magyar állam, és vannak azok az emberek, akiket érint ez az európai uniós bírósági döntés. Attól

függően, hogy nyilván minden bírósági döntés egyedi eset - attól függetlenül, hogy mi történik ebben a kérdéskörben az országban, mi történik ezekkel az emberekkel -, ez egy közösségnek a sorsa, egy olyan közösségnek, amely felé mi, parlamenti képviselők szolgálattal tartozunk; egy olyan közösségnek, amely az elmúlt 15 évben nem kapta meg azt a figyelmet és nem kapta meg azt a támogatást Magyarország Kormányától, amivel kimenekülhetett volna ebből a helyzetből.

Igen, ez az európai uniós bírósági döntés ezekre az emberekre vonatkozóan azt mondja ki, hogy vissza kell menni a kaptafához, és előlről kell számolni ezt a helyzetet. Illetve mi egy olyan javaslatot adtunk be, amely a folyamatban lévő, devizahiteles végrehajtásokat leállítaná, merthogy nagyon sok olyan ember van, akinél még mindig tartanak ezek a végrehajtások. A Blikkben jelent meg hétvégén egy cikk arról, hogy éppen egy, az ügyben érintett embernek a házáat árverezik el egy végrehajtási eljárás során, és hogy ezeknek az embereknek segítségre lenne szükségük.

A helyzet az, hogy lehet egyedi döntésekről beszélni, de amikor egy ilyen nagy horderejű helyzetről beszélünk, amikor arról beszélünk, hogy vannak a bankok, van a magyar állam, és vannak ezek az emberek, akkor nekünk, törvényhozóknak feladatunk az, hogy megpróbáljuk megoldani ezt a problémát. Nem hagyhatjuk azt, hogy azon múljon, hogy valaki az Európai Unió Bíróságának döntése után kap-e kártalanítást, hogy ő éppen tud-e erről a döntésről, hogy van-e jogász, akivel tud fordulni a bírósághoz, vagy nincs-e már elege ebből az egész eljárásból. Tehát nekünk az a feladatunk, hogy senki ne maradjon kártalanítás nélkül, aki egy ilyen esetben érintett.

Azt kérdezem államtitkár úrtól, hogy fog-e a magyar kormány valamit tenni azért, hogy ne maradjon ki egyetlenegy ember se az Európai Unió Bíróságának döntéséből. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Répássy Róbert miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ön ma a negyedik országgyűlési képviselő, aki fölteszi ezt a kérdést, úgyhogy kérem, az első három válaszat is majd tekintse válaszként az ön kérdésére. Most csak két percem van arra, hogy önnek válaszoljak, hiszen egy ilyen műfajban tette fel ezt a kérdést.

Szeretném önnek idézni a Magyar Nemzeti Bank május 6-ai nyilatkozatát, amely így szól: „A Magyar Nemzeti Bank tiszteletben tartja a hazai és nemzetközi bírósági ítéleteket, és nem kommentálja azokat. Az Európai Unió Bíróságának C-630/23. számú ítélete egy konkrét ügyben született a magyar Kúria előzetes döntéshozatal iránti kérelmére. A Kúria ennek figyelembevételével fogja meghozni az ítéletet. A hazai bíróságok

a kúriai döntés alapján alakíthatják majd ki megfelelő ítélkezési gyakorlatukat.” - áll a Magyar Nemzeti Bank nyilatkozatában. Én csak azért idéztem, hogy ha nekünk nem hisz, hátha hisz a Magyar Nemzeti Bank nyilatkozatának, hogy tudniillik ez egy egyedi ügyben született ítélet, amelyet a Kúria még értelmezni fog, és a Kúria dönti el, hogy a mintegy vagy talán több is mint 6 ezer devizahiteles perben hogyan kell alkalmazni ezt az ítéletet. Tehát körülbelül 6 ezer peres ügyet, 6 ezer devizahiteles szerződést érinthet közvetlenül ez az ítélet.

Elmondtam a korábbi felszólalásokban, hogy ehhez képest a kormány által javasolt és az Országgyűlés által elfogadott forintosítási törvény 500 ezer devizahiteles szerződést tudott átváltoztatni forinthitelre, tehát 500 ezer devizahiteles menekült meg a devizahiteles adósságtól a parlament döntése alapján. Most 6 ezer folyamatban lévő perről beszélünk, ez sem kevés, de azért az 500 ezerhez képest lényegesen kevesebb. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Egyperces viszonzulásra Jámbor András képviselő úré a szó. Parancsoljon!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Szerintem még négy-nél több kérdés is fog ebben a témában születni itt a parlamentben a következő időszakban, merthogy oké, 6 ezer eljárás van, csak hogy attól függetlenül, hogy 6 ezer futó eljárás van, sokkal több ügyre vonatkozhat ez a bírósági döntés, hiszen attól még, hogy valaki nem indított el egy pert, lehet, hogy az ő ügyében, ha elindítana pert, akkor érvényes lenne, vagyis hatással lenne rá ez az európai bírósági döntés.

(14.30)

Tehát pontosan az a kérdés, hogy azok az emberek, akiknek nincs pénzük, nincs energiájuk, nincs lehetőségük arra, hogy indítsanak pert, de érintené őket ez az európai uniós bírósági döntés, ezekkel az emberekkel mi lesz. Ne azon múljon az, hogy valaki kártérítést kap egy ilyen döntés után, vagy jobb helyzetbe kerül egy ilyen döntés után, hogy egyébként milyen kapcsolati hálójuk van, hogy milyen jogi ismeretei vannak, hogy milyen médiatermékeket fogyaszt, hogy jutnak el hozzá a hírek.

Én azt szeretném kérni, hogy tényleg ne ezen múljon ez a helyzet. Itt nagyon sok emberről van szó, és nagyon sok olyan folyamatban lévő eljárásról van szó, amelyek egyébként a Kúria döntése előtt, hogyha jogegységi döntést akar hozni a Kúria, le fognak zárulni, és ítéletet fognak hozni, vagyis döntést fognak hozni ezekben az ügyekben. Szerintem ezt jó lenne megakadályozni, hogy vonatkozzon az Európai Unió Bíróságának döntése is ezekre az ítéletekre, döntésekre. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzulásra Répássy Róbert miniszterhelyettes úré a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Egy perc nem elég ahhoz, hogy ezt a bonyolult polgári jogi kérdést megvitassuk. Annyit szeretnék az ön figyelmébe ajánlani, hogy ne is mondja senkinek, hogy kártérítést fognak kapni, mert a károkozás csak egy jogellenes magatartásnak a következménye lehet. Amennyiben ezt az ítéletet, ezt az európai bírósági ítéletet a folyamatban lévő ügyekben alkalmazni fogják, akkor itt elszámolási vita vagy elszámolási helyzet keletkezik, amelyben nem az a helyzet, hogy kártérítést fizet valaki a másoknak, hanem visszajárnak a szolgáltatások. Csak ez az elszámolási jogkövetkezmény odavezethet, hogy az eredeti állapotot kell helyreállítani. Ez pedig senkinek nem érdeke, mert az volt az eredeti állapot, hogy a banknak volt pénze, az adósnak meg nem volt lakása. Gondolom, ön nem akarja ezt, ugye? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Menczer Tamás képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az európai uniós ügyekért felelős miniszternek: **„Dobrev-Tisza-paktum Ukrajnáért”** címmel. Miniszter úr távolléte miatt, tisztelt képviselő úr, válaszára Zsigmond Barna Pál miniszterhelyettes urat jogosította fel. *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen, hogy jelzi számomra, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Menczer Tamás képviselő úré a szó. Parancsoljon!

MENCZER TAMÁS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Brüsszelben döntöttek, és azt a döntést hozták, hogy Ukrajnát gyors pályán behozzák az Európai Unióba, és emellett azt a döntést is meghozták, hogy minden lehetséges eszközzel támogatják Ukrajnát. Amit most Brüsszel csinál vagy csinálni akar, az az ukrán terv végrehajtása. Ugyanis Brüsszel úgy akarja segíteni Ukrajnát, hogy Európát elzárja, elvágja az orosz nyersanyagoktól, az orosz földgáztól és kőolajtól. Amennyiben ez sikerül, ha Brüsszel végre tudja hajtani az ukrán tervet, akkor a magyar villanyszámla megduplázódik, átlagosan 7 ezerről 14 ezer forintra, a gázszámla pedig háromszorosára vagy 3,5-szeresére nő, átlagosan 16 ezerről 54 ezer forintra, és ez felháborító.

Az is felháborító, hogy itt, Magyarországon is vannak olyan politikusok és pártok, akik Ukrajnát képviselik, az ukrán érdeket képviselik. Ilyen Dobrev Klára, és ilyen a TISZA Párt is. Ezt nem kell kitalálni, ezt ők maguk elmondták. Dobrev Klára elmondta, hogy be akarja hozni Ukrajnát az Európai Unióba, ott akarja látni Ukrajnát az Európai Unióban. A TISZA

Párt pedig csinált egy felmérést, és erre hivatkozva azt állítja a TISZA Párt és Magyar Péter, hogy a magyarok többsége, mintegy 60 százaléka, támogatja Ukrajna uniós tagságát. Megjegyzem, hogy erre a felmérésre és a TISZA Párt akciójára hivatkozik az ukrán elnök, Zelenszkij is, és ez önmagában rendkívül beszédes. Persze abban, amit Dobrev Klára és a TISZA Párt csinál, nincsen meglepő, hiszen a főnökök, a görék Brüsszelben már megállapodtak Ukrajna támogatásáról, és ezt hajtják végre itt, Magyarországon a bábfigurák.

Ezzel szemben a magyar kormány és a kormánypártok kizárólag a magyar érdeket tartják szem előtt, és a magyar érdeket képviselik, képviseljük. Ezért mondjuk azt, hogy mindenki vegyen részt a Voks 2025-ön, mondjunk nemet Ukrajna uniós tagságára, ma már, máttól online is lehet. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót. Zsigmond Barna Pál miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon, ön a szó.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, az Európai Uniós Ügyek Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, az Ukrajna-pszichózis Brüsszelben tovább tart. A magyar kormány mindent megtesz a magyar érdekek képviseletéért, ugyanakkor azt látjuk, hogy Ukrajna csatlakozása gyorsítópályán halad. Ukrajna nem felel meg semmilyen csatlakozási feltételnek, és nem érdeke a csatlakozás az európai embereknek és a magyar embereknek. Nem értelmezhető az, hogy pontosan mekkora a területe, hatalmas biztonsági kockázatot jelent, és jelentős károkat okozna a magyar családoknak, hiszen a csatlakozás 190 milliárd eurós extra kiadást jelentene, hogyha Ukrajna integrációját szeretnénk megvalósítani az Európai Unióhoz. Ez évente háztartásonként a magyar családoknak további 500 ezer forintos terhet jelentene.

Láthatjuk azt, hogy bizonyos számítások léteznek, a kohéziós és agrártámogatások jelentős mértékben csökkennének, gyakorlatilag Magyarország nem kapna a továbbiakban kohéziós pénzeket és agrártámogatásokat. Veszélybe kerülne az Európai Unió közös agrárpolitikája, tehát a magyar gazdák számára hatalmas fenyegetést jelenthet Ukrajna uniós csatlakozása. Eddig is jelentkeztek a csatlakozás, illetve az erőltetett támogatás veszteségei. Láthattuk az emelkedő gázárakat, a növekvő hitelkamatokat vagy éppen az elvesztett orosz exportpiacok miatt a hatásokat. Eddig is körülbelül 2,5 millió forintos anyagi terhet jelentett háztartásonként az Európai Unió támogatása Ukrajnának.

Ez az Ukrajna-pszichózis egy következő fázisba érkezett akkor, amikor az energiafronton indult be egy ideológiai gőzhenger. Brüsszel meg akarja szüntetni a rezsicsökkentést, hiszen azt kéri, hogy szüntessünk

meg, az európai országok szüntessenek meg minden orosz energiaimportot. Ezáltal Európa gazdasága jelentős mértékben gyengülne. A magyar emberek felismerték a veszélyt. Egyre többen szólnak meg arra vonatkozóan, hogy Ukrajna támogatása nem érdeke Magyarországnak. Ezért biztatunk mi is mindenkit, hogy vegyen részt a Voks 2025 szavazáson, és mondja el véleményét, mondjuk el, hogy nekünk nem érdekünk Ukrajna uniós csatlakozása. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Egyperces viszonzásról illeti meg Menczer Tamás képviselő urat. Parancsoljon!

MENCZER TAMÁS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezek után szeretném bejelenteni, hogy egyetérték Magyar Péterrel, ugyanis ez a brüsszeli bábfigura, Zelenszkij és Weber embere, ma - ha jól figyelem a híreket - azt mondta, hogy vannak történelmi pillanatok, amikor nem lehet félrenézni. Egyetérték Magyar Péterrel. Amikor a TISZA Párt összejátszik az ukrán titkoszolgálattal, és lejárató akciót, támadást indítanak Magyarország ellen közösen, akkor nem lehet félrenézni. Amikor Ruszin-Szendi Romulusz „Dicsőség Ukrajnának!” felkiáltással vett részt a NATO ülésén, Ukrajnát képviselte, és nem Magyarországot, akkor nem lehet félrenézni. Amikor Ruszin-Szendi Romulusz egy letartóztatott ukrán kémmeleggel, egy ukrán állampolgárral, Holló Istvánnal tartott és tart fenn a sajtóhírek szerint bizalmas kapcsolatot, akkor nem lehet félrenézni. Akkor sem lehet félrenézni, amikor Ruszin ukránokkal van kapcsolatban, és ukrán telefonszámokat hívogat.

Tehát azt szeretném üzeni Magyar Péternek és Ruszin-Szendi Romulusznak, hogy nem fogunk félrenézni, látjuk, mit csinálnak, és Magyarországot meg fogjuk védeni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásról Zsigmond Barna Pál képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, az Európai Uniós Ügyek Minisztériumának államtitkára: Valóban, tisztelt képviselő úr, azt látjuk, a TISZA Párt Magyarország ellen dolgozik minden eszközzel. Azt mondják, hogy minél rosszabb Magyarországnak, a magyaroknak, nekik annál jobb. Azért dolgoznak, hogy nekünk, magyaroknak, ne jöhessen a nekünk járó pénz Brüsszelszélből, és Ukrajna érdekében pedig minden alkura készek. A Brüsszel-TISZA-Dobrev-paktum Ukrajnának adná a magyarok pénzét.

Elárulták a kárpátaljai magyarokat is. Most éppen Erdélyben járt „Brüsszel” Péter, és ott azt mondta, hogy az RMDSZ kémkedik, tehát az erdélyi magyarokat is elárulná. A magyar érdekeket árulják el. Ők

azt szeretnék, hogy ha Magyarországon egy bábkormány lenne, egy olyan kormány, amelyik kiszolgálja Brüsszel érdekeit, amelyik hajbókolna Brüsszel előtt, és nem szeretnék a magyar érdekeket képviselni. Erre vannak ők kitalálva. Korábban is ez történt. Külföldről finanszírozzák őket, azért finanszírozzák őket, hogy mindent elkövessenek annak érdekében, hogy Brüsszel érdekeit képviseljék a magyar cégekkel szemben.

A Voks 2025 arra ad lehetőséget, hogy a magyar emberek elmondják a véleményüket, és kiálljunk közösen a magyar érdekek mellett. Arra biztatok mindenkit, vegyen részt a szavazáson. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Simicskó István képviselő úr, a KDNP frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a közigazgatási és területfejlesztési miniszternek: **„Mire számíthatunk még ezek után a fővárost csődbe juttató szivárványkoalíciótól?”** Tisztelt Frakcióvezető Úr! A miniszter úr távolléte miatt válaszára Latorcai Csaba miniszterhelyettes urat jelölte ki. *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen, hogy jelzi számomra, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Simicskó István frakcióvezető úré a szó. Parancsoljon!

(14.40)

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt héten tárgyaltuk e falak között az ország jövő évi költségvetését, azonban érdemes egy pillanatra megállnunk és kitekintést tennünk a Fővárosi Önkormányzat költségvetésének alakulásával kapcsolatosan is.

Tudniillik a Kúria döntése alapján a Fővárosi Önkormányzat költségvetése jogszabályellenes. Azért jogszabályellenes, mert a főpolgármester úr és a mögötte felsorakozó szivárványkoalíció nem tervezte be a költségvetésbe a szegényebb településeknek járó szolidaritási hozzájárulást. Ez az összeg mintegy 51 milliárd forint.

Emlékezzünk arra, tisztelt képviselőtársaim, hogy 2010-ben a hivatalba lépő Fidesz-KDNP-kormány átvállalta és rendezte számos önkormányzat, így a Fővárosi Önkormányzat előző balliberális vezetésének az adósságállományát, ez mintegy 280 milliárd forintot tett ki a főváros költségvetésében.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány az elmúlt években elképesztő összeget, több mint 4000 milliárd forintot fordított Budapest fejlesztésére. Sőt, emlékezzünk arra is, hogy 2019-ben Tarlós István 214 milliárd forintos megtakarítással adta át a főváros vezetését Karácsony Gergelynek. Jelenleg a főváros bankszámláján mínusz 41 milliárd forintnyi összeg szerepel, tehát tartozás szerepel. A városvezetés határozott

lépésekkel halad a csőd felé. Tisztelt képviselőtársaim, szomorú, hogy egykor Európa egyik leggazdagabb városa ilyen helyzetbe került, Karácsony Gergely és a TISZA Párt fővárosi képviselői csődbe taszítják az országot.

Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Azt kérdezem, hogy mire számíthatunk még ezek után a fővárost csődbe juttató szivárványkoalíciótól az elkövetkező időszakban. Köszönöm szépen válaszát előre is. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Ház! A válasza megadom a szót Latorcai Csaba miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Karácsony Gergely és baloldali koalíciója 2019-ben tulajdonképpen az ország egyik legkönnyebb állását vehették át, hiszen az őket megelőző, fejlődő és pénzügyileg stabil Budapestet hátrahagyó Tarlós István fémjelezte városvezetés után annyi lett volna a feladatuk, hogy az addigi eredményeket megőrizték, vagy legalábbis ne rontsanak a korábban elérteken. Karácsony Gergely bénázásának és a baloldali önös érdekeinek következtében azonban a fővárosi vezetés ezt a túlzónak egyáltalán nem nevezhető elvárást is képtelen volt megugrani.

Ahogy frakcióvezető úr rámutatott, a főpolgármester pénzügyi felelőtlenségének köszönhetően az a Budapest, amelyet a Tarlós-féle városvezetés több mint 214,2 milliárd forintos megtakarítással adott át, ma a csőd szélén táncol. Karácsony Gergelyék 2019 óta egyetlen ígéretüket sem voltak képesek érdemben bevaltani, főpolgármester úr pedig a saját alkalmatlanságából fakadó problémákat rendre a kormányra történő mutogatással és a budapestiek félrevezetésével igyekszik elkendőzni.

Emlékezzünk, Karácsony nem mondott igazat, és ritkította a BKV járatait, de nem mondott igazat a 3-as metró klimatizálásáról sem, nem mondott igazat a körülötte kialakult adománygyűjtő botrányról, és nem mondott igazat a Lánchíd-felújításról sem. A főpolgármester most éppen Budapest szolidaritási hozzájárulási kötelezettsége alól igyekszik kivonni magát, újra félrevezeti a budapestieket, és nem veszi tudomásul a Kúria ítéletét, amely kimondta, hogy alultervezett, jogszabályellenes, így végrehajthatatlan a főváros költségvetése.

A képmutatást és a cinizmust fokozza, hogy Karácsony Gergely folyamatosan a kormánytól várja egyébként a megoldásokat, így most a kormány fizeti ki a CAF-villamosokat a főváros helyett, a kormány újítja fel a HÉV-et, és a kormány további 50 milliárdból fejleszt a budapestiek közlekedését. En úgy gondolom, hogy nemhogy javulna a főváros helyzete, képviselő úr, hanem mindebből az látszik, hogy a főváros, mint egy

sebesvonalat, rohan a csőd felé. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Egyperces viszonzválaszra frakcióvezető úré a szó. Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a miniszterhelyettes úrnak a válaszát. Valóban azt láthattuk az elmúlt években, hogy volt itt már minden, csak tényleges fejlesztés nem a főváros részéről, a kormány részéről viszont igen. Méhlegelőket látunk, rovarhoteleket üzemeltek be, értelmetlen oszlopokat tettek le az utakra, balesetveszélyt okozva ezzel, és dugó hátán dugó a fővárosban, hiszen alig lehet közlekedni.

Azt hiszem, hogy a mostani dilettáns vezetés valóban a pénzügyi hozzá nem értéséről ismét tanúbizonyságot tett. Nem lesz egyszerű dolga Karácsony Gergelynek mikroadományokból 51 milliárd forintot ismét összegyűjteni, de üzenem, hogy érdemes elkezdni, hiszen ezt ki kell fizetnie minden önkormányzatnak, és igenis szolidárisnak kell lenni a szegényebb települések vezetőivel és az ott élő emberekkel is. A fővárosnak jelentős adóbevétele van, és jelentős támogatást kapott a kormányzattól, tehát itt az ideje, hogy felelősségteljesen gondolkodjanak. Köszönöm szépen a válaszát még egyszer.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Egyperces viszonzválasz illeti meg miniszterhelyettes urat is. Parancsoljon!

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! A Karácsony Gergely vezette TISZA-DK-szivárványkoalíció öncélú politikai játszmái és folyamatos bünbakkeresése ellenére a kormány jelenleg is elkötelezett a fejlődő és prosperáló Budapest, valamint a főváros lakóinak jóléte iránt.

Budapest hazánk egyik büszkesége, amelynek fejlődéséért akkor is meg kell tennünk minden tőlünk telhetőt, ha a regnáló főpolgármester ebben nem partner. Budapestnek jó gazdája ugyanakkor csakis a mindenkori városvezetés lehet. Amíg a TISZA-Karácsony-DK-hármas továbbra is önös pártpolitikai céljainak játszótéréként használja a fővárost, addig a kormány a legjobb szándékai ellenére sem tud érdemi változást elérni az eddig látottakban.

A főpolgármester úr talán jobban tenné, ha nem elhessegetné a problémát, hanem változtatna mind a hozzáállásán, mind pedig a főváros költségvetésén úgy, hogy az megfeleljen a jogszabályi követelményeknek, a Kúria-döntéseknek. Ha a főpolgármesternek fontos volna Budapest, és fontosak volnának a budapestiek, akkor végre elrántaná a

pénzügyi szakadék felé száguldó Budapest kormányát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Földi Judit képviselő asszony, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a kultúráért és innovációért felelős miniszternek: „**Miért?**” címmel. Tisztelt Képviselő Asszony! A miniszter úr távolléte miatt válaszadásra Zsigó Róbert miniszterhelyettes urat jogosította fel. *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen, hogy jelzi számomra, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Földi Judit képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

FÖLDI JUDIT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Meddig nézik még ezt csendben? Meddig maradhat következmények nélkül, ha valaki gyermekeket megaláz, zaklat, bántalmaz, pusztán csak azért, mert a megfelelő ember felesége?

Hónapok óta zajlik egy etikai vizsgálat egy sportági vezető, Deutsch-Lazsányi Erika ellen, aki történetesen a Fidesz európai parlamenti képviselőjének, Deutsch Tamásnak a felesége. A vádak súlyosak, és nem egy ember vádja ez. Tucatnyi tanú számolt be az edzésekről, ahol gyermekeket rángattak, földre nyomtak, leüvöltöttek, megszegyenítették évekig. És mi történt? A sportági vezetés hallgatott, a rendszer fedezte, a hatalom pedig aszisztált. Most, hogy már egy független nemzeti etikai szervezet is azonnali lépéseket sürget, a magyar sportvezetés még mindig menekülőutakat keres: a ritmikus gimnasztika szakág kiválik a Torna Szövetségből. Hogy elkerülje a felelősségre vonást? Hogy a lejáró mandátumukat újra kiossza? Ez nem reform, ez nem önállóság, ez trükközés és hatalommentés.

Mindeközben hol vannak a gyermekek? A gyermek, aki sírva könyörgött segítségért. A gyermek, aki megutálta a sportot, amit szeretett. A gyermek, akit cserben hagyott a felnőttek világa. Mert ami most zajlik, ez nem hiba. Ez rendszer, ez bűnrészesség.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem öntől, felállítanak-e vizsgálóbizottságot ebben az ügyben, amely világosan, nyilvánosan feltárja a felelősséget. Készül-e a kormány olyan szabályozásra, amely kimondja, hogy aki gyermeket bántalmaz akár fizikailag, akár lelkiileg, annak nincs helye semmilyen edzői vagy vezetői pozícióban? Beismeri-e a kormány, hogy a sport világában sem lehet kivételt tenni sem kapcsolatokról, sem nevekről, sem politikai hűség alapján? Várom a válaszát. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza megadom a szót Zsigó Róbert miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök

úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Meg kell jegyezni, hogy amikor önök gyermekvédelem ügyében próbálnak itt a parlamentben bennünket felelősségre vonni, az sok szempontból hiteltelen. Ön most azt kéri rajtam vagy rajtunk számon, hogy hajlandóak vagyunk-e komolyabb büntetést adni azoknak, akik gyermekeket bántalmaznak.

Tisztelt Képviselő Asszony! Az a helyzet, hogy önök szóban itt, az Országgyűlésben is, a közösségi médiában is úgy tüntetik fel magukat, mintha a gyermekvédelem mellett valóban kiállnának. De mondok néhány példát.

(14.50)

2012-ben a minden eddigénél szigorúbb, a gyermekek védelmét hangsúlyosan megjelenítő új büntető törvénykönyv bevezetését önök nem támogatták itt a parlamentben, nem szavazták meg. Ez azt jelenti, hogy így, ha a baloldalon múltna, ma nem védené a gyermekeket az Európai Unió legszigorúbb büntető törvénykönyve, amely nem a bűnöst, hanem az áldozatot védi. Ön most számonkér bennünket az ügyben, hogy miért nem büntetjük meg szigorúan azokat, akik gyermekeket bántalmaznak, de önök nem szavazták meg a parlamentben az erre irányuló, egyébként általunk támogatott törvényt. Mit tudok erre válaszolni, tisztelt képviselő asszony? *(Barkóczy Balázs közbeszól.)*

Az a helyzet, hogy az elmúlt években folyamatosan olyan döntéseket hoztunk, amelyeknek az volt a célja, hogy visszaszorítsuk a gyermekek bántalmazását. És önök mindig, minden egyes esetben csak szóban, csak politikai haszonszerzés érdekében támogatták a gyermekvédelmet; akkor, amikor tehettek volna, nem tettek semmit. A baloldal soha nem szavazott meg olyan törvényjavaslatot, törvényi szigorítást, amely a gyermekek védelme érdekében történt volna, amellettt hogy a gyermekvédelmi népszavazással és az ezzel kapcsolatos fontos nemzeti konzultációval kapcsolatban is arra biztatták az embereket, hogy ne vegyenek részt. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Tisztelt Képviselő Asszony! Ezzel nem tudok mit kezdeni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Egyperces viszonzulásra Földi Judit képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

FÖLDI JUDIT (DK): Köszönöm a szót. Államtitkár úr, nem válaszolt a kérdésemre. Három éve vagyok országgyűlési képviselő, és azt gondolom, hogy igenis szívemen viselem a gyermekvédelmet. Ez, amit ön most mondott, egy nagy blabla.

Ha ennyire komolyan vennék a gyermekvédelmi törvényeket, akkor bizony nem történt volna meg Bicske, és hadd ne soroljam, és nem történne meg ez

az eset sem. Nyilván pusztán azért nem válaszol a kérdésemre, mert az egyik európai parlamenti képviselőjük feleségéről van szó. Ez egy komoly, súlyos probléma. Anyaként és felelős képviselőként kimondom, hogy ez a kormány nem védi a gyermekeket, különben nem történnének meg ezek az esetek, és önök védik a saját kádereiket, a saját, lojalításra épülő rendszerüket. És ez bűn, államtitkár úr, ez egy komoly bűn! Köszönöm. *(Barkóczy Balázs tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzulásra Zsigó Róbert miniszterhelyettes úré a szó. Parancsoljon!

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Úgy beszél vagy úgy tünteti fel magát, mintha a gyermekvédelem élharcosa lenne. De még egyszer mondom: itt a parlamentben önök az elmúlt években nem támogatták, hogy szigorítsuk a gyermekvédelem tekintetében a büntető törvénykönyvet *(Barkóczy Balázs: Válaszoljon, államtitkár úr!)*; önök nem támogatták a kapcsolati erőszak mint bűncselekménytípus bevezetését, nemmel szavaztak; önök a titkos menedékházak létrehozására is, amely szintén fontos lépés, nemmel szavaztak; a pedofil-nyilvántartást létrehoztuk, önök nem támogatták, nemmel szavaztak *(Földi Judit közbeszól.)*; nem támogatták a gyermekpornográfia elkövetőivel szembeni súlyosabb szankciókat sem; és azt a javaslatot sem, hogy a gyermekek sérelmére elkövetett súlyos szexuális bűncselekmények ne évüljenek el. És most föláll ön, és bennünket kér számon a gyermekvédelem ügyében.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ez, hogy nagyon finoman fogalmazzak, arcpirító. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Brenner Koloman és Z. Kárpát Dániel képviselő urak, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mit gondol, erről, Miniszterelnök Úr?**” címmel.

Tekintettel arra, hogy a Jobbik frakcióvezetője ezen azonnali kérdésnél előzetesen nem nyilatkozott a személyes válaszadási kérelemről, ezért ezt a határozati házszabály alapján úgy kell tekinteni, hogy a kérdést feltevő képviselő személyes válaszadást nem kér. Ennek megfelelően Brenner Koloman képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Nagyon köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Repülőrajt után kényszerleszállást hajtott végre a hibás fideszes gazdaságpolitika miatt hazánk, és ezt sajnos a magyar polgárok a bőrükön érzik nap mint nap.

Az, hogy a kiemelkedően magas élelmiszer-inflációt a mai napig nem sikerült érdemben megfékezni

(Zsigó Róbert: *Dehogynem!*), az, hogy a gazdasági mutatók nap mint nap derülnek ki, és nap mint nap derül ki az, hogy az előttünk fekvő költségvetés számai azt a papírlapot nem érdemlik meg, amire azt az előterjesztők leírták, azt gondolom, mindenki számára egyre nyilvánvalóbbá válik.

Nagy kérdés számunkra az, hogy mikor vonják le azt a következtetést a jelenlegi fideszes kormány tagjai, hogy elhibázott gazdaságpolitikát folytattak az elmúlt években, amikor erőltetetten, ázsiai migráns munkásokra építve, akkumulátorgyárakra építve próbálták a külpolitikában is megjelenő keleti és ázsiai függést egyfajta gazdasági függéssé alakítani, ami biztos, hogy nem a magyar polgárok érdekében áll. Hiszen ezek az ázsiai migráns munkások igenis elveszik a magyarok munkáját, letörlik a magyar munkavállalók bérét, és hosszabb távon itt fognak maradni, megbontva ezzel hazánk kulturális egységét. Az is nagyon nagy veszély a mi véleményünk szerint, hogy a sajtóhírek szerint a jelenlegi fideszes kormány már elküldte a fürkéseket egy nagyobb összegű kínai hitel felvétele iránt. Na, ez igazán veszélyes, tisztelt képviselőtársaim.

Kérdezem tehát államtitkár urat: tervezi-e a jelenlegi fideszes kormány nagy összegű kínai hitel felvételét - amit majd unokáink is visszafizetnek - azért, hogy a jövő évi választások előtt osztogatásba foghaszanak? (*Szórványos taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Orbán Balázs úr, a miniszterelnök úr politikai igazgatója fogja megadni. Parancsoljon, igazgató úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnök politikai igazgatója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Hallgattam az ön felszólalását, és az volt az érzésem, hogy igazából csak kerülgeti a forró kását. Szerintem ne kerülgesük! Nézzük meg, hogy miért olyan a gazdasági helyzet az Európai Unió területén, amilyen.

A dolog a napnál is világosabb. Miközben a világ egyébként nincs recesszióban, a világgazdaság egyébként nem zsugorodik, hanem bővül, nagy erőközpontok vannak Keleten és Nyugaton, ahol a technológia, a tőke dolgozik, és mind a gazdasági növekedés irányában hat, közben mit tapasztalunk az Európai Unió területén az elmúlt években Brüsszel által hozott elhibázott politikai döntések következményeként, háború ügyében hozott elhibázott döntések következményeként - a szankciókra hadd utaljak ebben a körben -, migráció tekintetében meghozott döntések következményeként, zöldátállítás tekintetében meghozott döntések következményeként?

Azt látjuk, hogy Európát és különösen Európát nyugati felét nagyon súlyos társadalmi problémák sújtják, és nagyon súlyos gazdasági problémák sújtják. Ha megnézi a növekedési előrejelzéseket, azért ilyen nem gyakran láttunk, hogy például Németország

és Ausztria hosszú évek óta, most már 1-2-3 éve bizonyítottan recesszióban van vagy stagnál. Ebben a helyzetben Magyarország számára az a fontos, hogy mi megőrizzük a magyar gazdaság működőképességét biztosító motorokat, ne blokkosodásban gondolkodjunk, ami elvágja a technológiai együttműködést, a gazdasági együttműködést, a pénzügyi típusú együttműködés lehetőségeit, hanem ehelyett konnektivitásra és gazdasági semlegességre épüljön a magyar gazdaságpolitika, és annak eredményeképpen meg tudjuk valósítani azokat a célokat, amelyeket kitűztünk magunk elé. Magyarországon 150 új gyár épül; Európa legnagyobb családi adócsökkentési programját hajtjuk végre (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*); áttörés van az otthonteremtésben; és küzdünk az egész Európát sújtó infláció kezelésében is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, politikai igazgató úr. Egyperces viszonzulásra Brenner Koloman képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Politikai Igazgató Úr! Fejtegetéseinek egy részével akár egyet is tudok érteni, például azzal, hogy a migráció kapcsán nyugat-európai társadalmakban - akár Németországban, akár Ausztriában - nagyon komoly válságtünetek jelentek meg; ez ügyben nekünk semmilyen vitánk nincs szerintem. Éppen ezért is említettem a felszólalásomban az ázsiai migráns munkások beengedésének kérdését, ami igenis aggályos a Jobbik szerint.

Az pedig, hogy nem válaszolt a kérdésemre, tehát hogy tervezi-e a jelenlegi fideszes kormány a választásokig ismételt nagy összegű kínai hitel felvételét, azt gondolom, egyfajta beismerő vallomás, hiszen azt gondolom, hogy a jelenlegi nagyon-nagyon kifeszített gazdasági és egyben társadalmi válságban a magyar polgárok megérdemlik, hogy őszinte választ kapjanak. Mert ezek a kínai hitelek sokkal rosszabb kondíciójú hitelek, mint akár ha megkapnánk végre a magyar polgároknak járó (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) európai uniós forrásokat, amelyek a magyar polgároknak járnak. Köszönöm a választ. (*Szórványos taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzulás illeti meg politikai igazgató urat is. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnök politikai igazgatója: Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Ugye, itt a migrációt említette. Magyarországon van érvényben és hatályban Európa leghíresebb migrációs politikája. A magyar álláspont a napnál is világosabb: mi nemet mondunk a migrációra, és vendégmunkások

is csak akkor jöhetnek be az országba, ha olyan munkakörbe jönnek, rendkívül korlátozott mértékben, amit magyarok nem szeretnék ellátni.

(15.00)

A problémánk Brüsszel. Brüsszelben ugyanis folyamatos támadás alatt állunk, többek között az önök politikai szövetségei részéről, hogy hajtsuk végre azt a migrációs paktumot, ami valójában kinyitná a határokat, és beengedné az illegális migránsok tömegeit. Arra szeretném kérni, hogy ahelyett, hogy nálam meg Magyarország Kormányánál próbál ezzel kapcsolatban fellépni, inkább Brüsszelben lépjen fel, és támogassa a magyar kormány erőfeszítéseit annak érdekében, hogy meg tudjuk védeni Magyarországot, és biztosítani tudjuk, hogy Magyarország továbbra is migránsmentes ország maradjon. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, politikai igazgató úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Kósa Lajos képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Milyen kockázatot jelentenek az ellenzék ukrán kapcsolatai?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A miniszter úr távolléte miatt válaszádra Panyi Miklós miniszterhelyettes urat jogosította fel. Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elfogadom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kósa Lajos képviselő urat illeti a szó, én pedig megköszönöm jelenlétüket, és az elnökséget átadom Lezsák Sándor alelnök úrnak. Parancsoljon!

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

KÓSA LAJOS (Fidesz): Kérem, vegye figyelembe azt, hogy elindult az óra. Köszönöm szépen. Most tudom elkezdni a kérdésemet.

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nyugodtan mondhatom, hogy példátlan támadássorozat alatt áll Magyarország, mégpedig egy olyan ország részéről, amely éppen felvételét kéri abba a szövetségbe, amiben mi rendes tagok vagyunk: ez Ukrajna.

Az a kémügy és az a támadássorozat, amit Ukrajna Magyarország ellen indított és folytat, nyugodtan mondhatom, egy olyan ország részéről, ami inkább a jóindulatunkra pályázik, az példátlan. Ráadásul ezzel egy időben több olyan ügy is kiderült - gondolok itt a Ruzsin-Szendi Romulusz által megvalósított engedetlenségre -, amely elgondolkodtató abból a szempontból, hogy milyen mélyen van az ukrán propaganda és

az ukrán szolgálat beépülve a magyar politikai elitbe, különös tekintettel az ellenzéki politikai elitre.

Azért is teszem fel ezt a kérdést, mert muszáj tudnunk azt, hogy vajon a honvédelmi miniszter utasítását az egykori vezérkari főnök miért nem hajtotta végre. Milyen utasítás alapján járt el? Milyen meggyőződés alapján járt el? Hogyan értelmezzük azokat a közösségi médiában megjelent fotókat, amelyek nyilvánvalóan az azóta lebukott, Magyarországon dolgozó ukrán kémekkel ábrázolják őt? Hogyan kell érteni azokat a politikai támadásokat, amelyek nyilvánvalóan össze vannak hangolva az ukrán szolgálatokkal és az ukrán propagandával, amit Magyarországon folytatnak.

Jó ezt tudnunk, mielőtt a magyar választók döntést hoznak arról, hogy igazából támogatják-e vagy sem a véleménynyilvánító népszavazáson az ukrán támogatási kérelmet és a felvételi kérelmet az Európai Unióba. Köszönöm szépen. Várom válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kósa Lajos bizottsági elnök úr. Megadom a válasza a lehetőséget Panyi Miklós miniszterhelyettes úrnak.

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Brüsszel megkezdte Ukrajna gyorsított uniós felvételi eljárását, amelyet 2030-ig be is akar fejezni. Erről beszélnek az európai vezetők nap mint nap, és ezért dolgozik - bevallásuk szerint - már most ezer brüsszeli bürokrata. Brüsszel előbb a háborút, a fegyverszállításokat, a saját gazdaságát lábon lövő, elhibázott szankciókat támogatta, most pedig Ukrajna felvételét tűzte zászlajára. Teljesen világos, hogy ez a politika hibás, észszerőtlen, és romba dönti Európa és az Ukrajnához legközelebbi tagállamok gazdaságát.

Magyarország súlyos árat fizetett már eddig is az elhúzódozó háborúért: több mint 20 milliárd euró, 8000 milliárd forint az az összeg, amelybe a háború a magyar gazdaságnak került; de Ukrajna uniós csatlakozása esetén a hazánkra háruló pénzügyi terhek még magasabbak lennének, a mezőgazdaságunk pedig csődbe menne.

Ma is elhangzott a vitában, ha az újabb brüsszeli tervek megvalósulnak, akkor csak az energiabeszerezésekre évente több mint 800 milliárd forintot kellene költenie Magyarországnak. Ez pedig a rezsicsökkenés végét jelentené. Világos, hogy fel kell lépni ezért ezen brüsszeli tervek ellen, és ezen álláspont megerősítése érdekében kérjük ki a magyar választópolgárok véleményét is. Zajlik a Voks 2025 szavazás.

A magyar nemzeti érdekek és a józan ész melletti kiállás miatt viszont Brüsszel most újra a magyar kormányt támadja, amihez csatlakoztak hazai szövetségei is, a külföldről finanszírozott háborús, ukránpárti propaganda és álcivil hálózat, valamint az Európai

Néppárt hazai intéző pártja, a TISZA Párt is. Mind-
közben, ahogy képviselő úr is említette, új szintre
emelkedett az Ukrajnából Magyarország ellen indított
dezinformációs kampány és titkosszolgálati akciók is.
A cél nem más, mint Magyarország lejáratása és annak
kikényszerítése, hogy Magyarországon egy Ukrajnát
támogató álláspont nyerjen teret. Ezért van szükség a
jól szervezett álcivil és médiahálózatra és egy olyan po-
litikai pártra is, amely hatalomra kerülése esetén hozza
a magyar támogatást, a magyarok pénzét pedig Ukraj-
nára költi.

Ez elfogadhatatlan, ez ellen fel kell lépni, és a vi-
szonválaszban még a további kérdésekre is fogok vá-
laszolni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Panyi Miklós mi-
niszterhelyettes úr. És akkor a viszonzásra adom
meg a lehetőséget Kósa Lajos képviselő úrnak, a Hon-
védelmi Bizottság elnökének.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen, állam-
titkár úr. A magyar modern történelemben példátlan
az az eset, amit Ruszin-Szendi Romulusz megtett.
Egész egyszerűen nem hajtotta végre a honvédelmi
miniszter utasítását, és a NATO vezérkari főnöki gyű-
lésén más álláspontot képviselt, mint amit a magyar
kormány neki utasításba a honvédelmi miniszteren
keresztül elküldött, ráadásul az erről szóló jelentését
meghamisította. Volt ehhez hasonló helyzet Werth
Henrik esetében. Ott is egyébként az akkor leváltott
vezérkari főnök a háború felé rángatta Magyarorszá-
got. Ruszin-Szendi Romulusz is ezt tette.

A személyes véleményét kérdezem. Mennyi a va-
lószerűsége annak, hogy ezt pillanatnyi elmezavar mi-
att tette a honvédelmi miniszter (*sic!*), vagy mennyi
annak a valószínűsége, hogy igazából valamilyen uk-
rán befolyás alatt cselekedett a honvédelmi miniszter
(*sic!*), és hányt fittyet a magyar kormány véleményé-
nek. Kérem, válaszoljon.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzás meg-
illeti az államtitkár urat is.

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség állam-
titkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt
Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Fogalmazhatnánk úgy is,
hogy nem vagyunk meglepődve. Miért nem vagyunk
meglepődve? Hiszen a TISZA Párt születésének meg-
határozó eleme az árulás és mások lehallgatása volt.
És ebbe a sorba jól illeszkedik Kollár Kinga és Ruszin-
Szendy Romulusz munkássága is. Annak a Ruszin-
Szendy Romulusznak a munkássága, akiről, ahogy
képvisező úr is mondta, bebizonyosodott, hogy nem a
magyar, hanem az ukrán álláspontot képviselte ma-
gas szintű katonai fórumokon; aki azzal dicsekszik,
hogy számos ukrán katonai vezetőt ismer, és rengeteg
ukrán telefonszámmal rendelkezik, akikkel bármikor
kapcsolatba léphet.

Ezt tetőzi, ezeket a tényeket, hogy Magyar Péter
ukrajnai programját egy ukrán titkosszolgálati sze-
mély, Tseber Roland Ivanovics szervezte, ahogyan az
is, azok a világos összefüggések, hogy a TISZA hang-
felvételét, a Magyar Honvédséget lejáratni megkísé-
relt hangfelvételt követően, másnap az ukrán titkos-
szolgálatok akcióba lendültek. Azt gondolom, ez fel-
háborító, ez elfogadhatatlan, és a TISZA Pártnak tisz-
táznia kell magát. Köszönöm szépen. (*Taps a kor-
mánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Panyi Miklós állam-
titkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pont-
jaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** követ-
keznek. Elsőként megadom a szót Balassa Péter füg-
getlen képviselő úrnak: „Aktuális ügyek” címmel.

BALASSA PÉTER (független): Köszönöm a szót,
elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Meghívott
Vendégek! Az Európai Ügyészséghez való csatlako-
zásról szeretnék néhány gondolatot mondani. De en-
gedje meg, elnök úr, hogy előtte egy kicsit formabontó
legyek!

A politikai igazgató úrnak a kijelentése eléggé
megdöbbentő volt számomra, ugyanis Marika nénit és
Pista bácsit nem nagyon érdekli, hogy Németország-
ban és Ausztriában milyen problémák vannak, hanem
őket az érdekli, hogy Magyarországon menjenek rend-
ben a dolgok, és Magyarországon legyen olyan élet,
amit a magyar emberek megérdemelnek. Ezt csak azért
mondom, mert a magyar emberek kétharmada úgy
gondolja és úgy érzi - minden egyes felmérés alapján -,
hogy nem jó irányba mennek a dolgok.

De térjünk a napirendre, és térjünk a tárgyra,
amiről szeretnék beszélni. Az Európai Ügyek Bizott-
sága holnap fogja tárgyalni a határozati javaslatomat,
hogy Magyarországnak csatlakoznia kell az Európai
Ügyészséghez. Számos alkalommal ezt már megtet-
tem, és soha nem vették tárgysorozatba. Holnap újra
megpróbálkozom ezzel.

(15.10)

S hogy mennyire aktuális a politikai éle, azt gon-
dolom, hogy mi sem mutatja jobban: a múlt heti elég
parázs viták. Önök mindig az átláthatóságról beszél-
nek, és arról beszélnek, hogy akkor egy olyan törvény-
tervezetet fognak benyújtani, ami önök szerint semmi
problémát nem okoz. Hát, akkor itt a válasz: tessék
csatlakozni az Európai Ügyészséghez! Ha nincs mit
titkolni, akkor nincs mitől félni. Ezt nem azért mon-
dom, mert rengeteg képviselőtársam már beadta, te-
hát nem én vagyok az egyetlen, aki ezt beadta, hogy
csatlakozzunk az Európai Ügyészséghez. Ez nem egy
politikai divat vagy egy külső nyomás, hanem azt gon-
dolom, a magyar kormánynak ez egy belső meggyőző-
dése kellene hogy legyen. És itt megint egy felmérésre

szeretnék hivatkozni, hogy a fideszes szavazók 68 százaléka is támogatja azt, hogy csatlakozzunk az Európai Ügyészséghez. Megint egy érdekes adat, hogy a 2004-es csatlakozásunk óta az összes tagország már csatlakozott az Európai Ügyészséghez, kivéve Magyarországot, ami egészen érthetetlen és egészen döbbenetes, főleg annak tudatában, hogy igazából ők csak a csalásokat és a sundám-bundám dolgokat figyelik, és a magyar szuverenitásba és a magyar igazságszolgáltatásba nem szólnak bele. De hát, ha önök mindig erre hivatkoznak, és még egyszer mondom, ha nem lenne mitől félni, akkor azt gondolom, hogy már rég megtették volna a csatlakozást.

De nézzük is, hogy milyen ügyek voltak itt! Elég sokat felírtam magamnak: Völner-Schadl-ügy, Elios-ügy, Gruevszki-ügy; a Rogán-féle letelepedési kötvények, nemzeti konzultációk és kormányzati propagandapénzek dolga; a Mészáros-vagyon gyarapodása; vagy hogy egy aktuális témát mondjak megint: az MNB-alapítványok ügye, ami eléggé borzolja a magyar társadalom kedélyeit. Tehát sok-sok olyan ügy van, ami, azt gondolom, hogy nagyon is érdekli a magyar embereket, Pista bácsit és Marika nénit is, és nem az, hogy Németországban meg Ausztriában milyen gondok vannak.

Nézzünk meg egy OLAF-jelentést! A 2022-es OLAF-jelentés mutatja és bizonyítja, hogy Magyarországon volt az egyik legmagasabb arányban a javasolt visszafizetés és az uniós támogatások visszatartása, valamint több milliárd forintról beszélünk, amit a magyar állam kénytelen volt visszafizetni, vagy meg sem próbált még lehívni, vagy nem tudta. Ilyenkor tegyük fel a kérdést: ha ez nem korrupció esete, akkor mégis mi lenne az?

A kormány sokat beszél arról, hogy Brüsszel tartja vissza a pénzt, de ne feledjük, az Unió nemcsak pénzt ad, hanem elvárásokat is támaszt. Például ilyen a jogállamiság, átláthatóság, de az elszámoltathatóságot is cserébe kéri ezért. A magyar embereknek, meggyőződésem, hogy joguk van tudni, hogy a nekik járó uniós forrásokat ki és hogyan használja fel. Joguk van tudni, miért csúsznak az egészségügyi fejlesztések, az iskolafelújítások vagy a vidéki önkormányzatok támogatásai. Ezért felszólítom a kormányt, hogy haladéktalanul hozza nyilvánosságra az OLAF-jelentések teljes tartalmát; az OLAF-ajánlások alapján független hatóság vizsgálja ki a korrupciós ügyeket; legyen végre valós, átlátható közbeszerzési rendszer, amely nem a kiváltságos kevesek játszótere.

Meggyőződésem, hogy nem pártpolitikai, hanem nemzeti érdek az, amiről beszélek. A korrupció ára nem egy OLAF-jelentés, hanem a leszakadó kistelepülés, a bezárt háziorvosi rendelő, a működésképtelen iskola. Ha komolyan vesszük hazánk jövőjét az Európai Unióban, akkor nem eltitkolni kell ezeket a vizsgálatokat, hanem levonni belőlük a következtetéseket. Ezért kérem önöket, támogassák határozati javaslatomat Magyarország csatlakozásáról az Európai

Ügyészséghez. Tegyük közösen egy világos lépést afelé, hogy a közpénzek felhasználása átláthatóbb, a jogérvényesítés hatékonyabb, a magyar demokrácia pedig hitelesebb legyen! Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Balassa Péter képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bencze János képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Mi történik itt?” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Mi történik itt? Mondhatom ezt gazdálkodóként, túrázó emberként, vidéket járó emberként: ha elhagyjuk a kistelepüléseket vagy nagyobb településeket, kiérünk a határba, a földes utakra, nem aranyos kis állatokat látunk megbújni a bokrok tövében, hanem szeméthalmazokat. Olyan szeméthalmazokat, amiket az ott lakók hordanak oda, vagy valaki odaszállítja még autóval is. És miért mondom, hogy mi történik itt?

Magyarországon egy teljesen nonszensz, abnormális jogi szabályozás van, ugyanis ha a gazdálkodó időben nem veszi észre a területére lerakott szemetet, őt büntetik meg, őt hurcolják meg, nem azt, aki odapakolta. Ez olyan, mintha valakihez betörnének, megbüntetnék, hogy miért engedte be a betörőt; vagy akinek a háza előtt történik a gyorsajtás, megbüntetnék a lakót is. Józan paraszti ésszel, ha önök ennyire a vidék kormánya, ismerik a vidéket, akkor tudják, hogy a gazdálkodók képtelenek arra, hogy napi szinten járőrözzenek a kisebb-nagyobb földdarabjaik mellett - és nem a több ezer hektárról beszélek -, benézzenek minden bokor alá, minden vízműsásba, hátha valaki odadobott egy hűtőszekrényt, egy tévét, komplett kanapét vagy egy nappalibútort. Ezt nem tudjuk megtenni, és nem is tartjuk jogosnak ezt a szabályozást, hogy minket büntetnek meg érte. Legyen arra lehetőség, hogy ne a gazdálkodót büntessék meg, még ha időben nem is jelenti be! Nagyon jó ez a bejelentő applikáció, hogy be lehet jelenteni az illegális hulladéklerakókat, de ez nagyon sok gazdátársunknak a megbüntetését eredményezte. Hiába jelenti be jó szándékkal a turista, nem az történik, amire számítottunk.

Itt van az önök új óriás szörnye, a MOHU. Hát, legyen a MOHU-nak a dolga! Valaki befizette ezt a hulladékdíjat, szállítsák el! De van egy jó javaslat: nem kell a MOHU-nak a határból elszállítania, ki se kerüljön a határba. Legyen lehetősége minden településnek arra, hogy egy bekerített betonplaccon, egy depózóba bárki lerakhassa a hulladékát. Akkor nem jut ki a határba, nem kell összegyűjteni, megspóroltunk egy csomó időt, munkát, pénzt. Onnét pedig a MOHU szépen szállítsa el, hiszen a termékben, a termékdíjban ott van a MOHU-nak a díja. Ne legyen ebből extorprofít! Ezt kérik önöktől a vidéki emberek, polgármesterek és gazdálkodók, mert egy kistelepülésnek is nagyon-nagyon fájó pont ez, ha nekik kell kifizetni, és

a jó szándékú szemétszedési akciók édeskevése ennek a megoldására.

A magyar vidéknek van egy olyan fontos problémája, amit önök propagandával megoldottak, és a Jó-istenre bízta a jórészt, és néhány helyi lelkes gazdálkodóra. Ez a vízmegtartás a tájban. Nemcsak az Alföld szárad ki, hanem az egész ország és szűkebb szülőhá- zám, a Dunántúli-dombság is. Két folyó folyik át ná- lunk, a Kapos és a Sió, amelyekre önök - valamilyen fura ötletnél fogva - vízkivételi engedélyeket adtak ki, és mutogatják, hogy persze, megvalósult az öntözés - de a másik felét teljesen elhagyták! Nincsenek beduz- zasztva, nincs duzzasztómű a Kaposon, nincs komoly duzzasztómű a Sió felső szakaszán, és lassan a semmit fogják elöntözni. Kapunk még egy aszályos nyarat, tönkre fog menni a folyók élővilága. Önök a rossz ren- deletekkel megcsinálják azt nagyban, amit annak ide- jén Eger mellett megcsináltak kicsiben, hogy leszi- vattyúztak egy folyót. Nem szeretnénk, hogy ez le- gyen. Javasoltuk már a költségvetésnél is, hogy legyen ennek külön sora, oldják meg valahogy. Önöknél van a kétharmad, önöknél van a kasszakulcs, és önöknél vannak a jogszabályok is. Egyik napról a másikra meg tudják oldani. Mindenki jól járna, jól járna a magyar vidék, jól járna a magyar táj, és jól járnának a magyar gazdálkodók is. Könnyebb lenne termelni, normáli- san, és ha nem is teljesen, de visszaállna a hazai táj természetes állapota részben, újra víz lenne a holt- ágakban, a laposokban, és a kapilláris hatás révén a szántóföldek is nedvesebbek lennének, sokkal jobb terméseredményt hoznának.

Ezt kéri önöktől a magyar gazdálkodók, a vidé- ken élők, hogy ne csak beszéljenek, adjanak mellé pénzt, és szervezzenek rá egy külön programot, hogy ezeket a vízfolyásokat, folyókat, patakokat úgy be le- hessen duzzasztani, hogy a tájban maradjon a víz. Kö- szönöm. (Z. Kárpát Dániel tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bencze János kép- viselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője: „Meddig még?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Számptalan irányból próbáltam ma kihúzni a kormányból a devizahiteles-álláspontját, illetve azt, hogy nyitott-e a rendezés érdekében. Je- gyezzük meg, hogy a Fidesz-KDNP-t régen láttuk ennyire bátortalanak egy kérdésben, mint amilyen a devizahitelezése. Rendre a Kúriára mutogat a kor- mány, miszerint szerint meg kell őt várni, és majd utána lehet tárgyalni bármifajta komolyabb rende- zésről.

Mi viszont úgy látjuk, hogy ez nincs így. Most is lenne cselekvési tér, és holnap egy történelmi lehetőség előtt áll a kormány, hiszen nemcsak a kilakoltatási és végrehajtási tilalomról szavazhat az Igazságügyi Bi- zottságban, amit a jobbikosok terjesztettek be először,

hanem a lex Marcingósról is szavazhat, harmadsor- ban pedig arról a vizsgálóbizottsági kezdeményezésről, amely szintén a devizahitelezés lehetséges megoldásait vizsgálná meg.

A kormány másik magyarázati szintje a korábbi kísérleteinek a felsorolása volt, és mivel nagyon rövid időkeret állt rendelkezésre mind a szóbeli kérdések, mind a napirend előtti tekintetében, azért szánjunk néhány percet arra, hogy végigszaladunk ezeken.

(15.20)

A kormány részéről az árfolyamgát annak idején egy tüneti kezelés volt. Nem azt akarom mondani, hogy aszpirin a haldoklónak, de mindenképpen tü- neti kezelés, mert gyakorlatilag a továbbterhelés egy részét csillapította egy átmeneti időszakra. Ezt ter- mészetesen támogattuk akkor, de már abban az idő- szakban elmondtuk, hogy ezeknél a szerződések- nél a felvétel napjának árfolyamán kellene és lehetne ér- telmezni az egész történetet, és akkor - idézőjel- ben - a „pénzügyi szemét” áthárítását megakadályoz- hattuk volna.

A Nemzeti Eszközkezelő volt még talán a legin- kább sikeresként bemutatott kormányzati projekt. Itt viszont az alapfilozófiával van gondunk: adott egy, a polgárokat kifosztó, a bankokkal, közjegyzőkkel és az érintett végrehajtókkal összejátszó rendszer, amely kétségkívül nagyon nagy ingatlanvagyon is elvett az emberektől, és a Nemzeti Eszközkezelőbe belépőktől szintén elvették az ingatlanvagyon, és a korábbi saját otthonukat bérelhették vissza. Jegyezzük meg a kor- mány javára, hogy itt legalább a legvégén nyomott és töredék áron visszavásárolhatta a saját ingatlanát az ember. De hát, milyen dolog az, hogy vissza kell ezt vásárolni? Ezt a koncepciót is alapjaiban lehetne és kellene felülvizsgálni.

Itt jutottunk el oda, hogy mi van azokkal, akik mondjuk, a Nemzeti Eszközkezelővel végezték a dol- got, vagy már rég lezárult a szerződés. A mi értelme- zésünk szerint egy igazságtételi csomagnak akkor van értelme, ha mindenkire vonatkozik. Mindenki- nél, ha úgy tetszik, egy új könyvelésre van szükség, és arra, hogy a tőkén felüli rész visszajárjon az érin- tett polgároknak. Hozzáteszem, a legtöbben ebből nem jachtot fognak vásárolni, nem világ körüli útra indulnak, hanem próbálják helyreállítani az eredeti életüket, vagy valami ahhoz közelit elérni, és itt, a magyar nemzetgazdaságban fogják felhasználni eze- ket az összegeket. Ez még nemzetgazdasági szem- pontból is jó lehet.

Menjünk tovább! A kilakoltatási moratóriumot hosszú éveken keresztül erőltették, miközben a kor- mány az ellenkezőjét csinálta: megállapodott a vég- rehajtókkal, hogy negyedévente hány embert lehet kitenni a lakásából. És ezek a negyedéves kvóták borzolták a kedélyeket nagyon sokáig. Végül, amikor már nemcsak a Jobbik mondta, hanem civilek és

más politikai szereplők is mondták, akkor az együttes hangerővel sikerült elérni, hogy legalább a '22-es választás előtt másfél évig kilakoltatási moratórium volt.

És hát, eljutottunk oda, a legdurvább folyamat-hoz, a forintosításhoz, amelyre ma is hivatkozott a kormány. Ez az egyik legcinikusabb érvelés, hiszen azt mondják, hogy miért állítom én azt, hogy több százezer devizahiteles szerződés érintett a tömeges lehúzásban, miközben ők átváltották ezt forintra, és nézzünk körül, már csak 6 ezer darab devizahiteles per van, alig van itt valami látnivaló. A helyzet az, hogy mi logikusan gondolkodunk: ha valakinek a korábbi, brutálisan lehúzó, kizsigerelő devizahitelét forinthitelre váltották, de ugyanolyan kedvezőtlen feltételek mellett, és ez az ember ugyanúgy forintban nyögi a terheket, mint amikor ezt még devizahitelnek hívták a papíron és a könyvelésben, a mi szemünkben egy ugyanúgy megsegítendő állampolgárról van szó. Igenis, itt van velünk a devizahitelezés, akár több százezer átváltott, áthangszerelt, átkonstruált szerződésben, és mi azt mondjuk, hogy mindenkinek jár az igazságtétel.

A kormány lepaktált a bankokkal, a kormány azt az utat választotta, hogy piaci áron forintosít a felvételtől helyett. A szerencsésebbeknek kedvezményes árfolyamon lehetett végtörleszteni, de a többségre rászakadt a kormány bankokkal kötött paktuma. Éppen ezért a holnapi napon próbálunk fordítani a történelmen, és Marczingós Lászlóval együtt megpróbáljuk a parlamentben rendbe tenni ezt a dolgot (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogy a kedvező európai döntés a magyar dimenzióban is érvényesülhessen. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Berki Sándor képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, jegyző úr: „Mi a baj van?” címmel.

BERKI SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársak! A címben is benne van a kérdés: mi a baj van? Miért engednek a félelemnek? Honnan tudom, hogy önök félnek? Ez nyilvánvaló, látható azokról a törvényekről, amelyeket önök vagy beterveztettek, vagy már el is fogadtak. Gondolok itt a gyülekezési jog módosítására, a helyi önkormányzatok védelméről szóló törvény bizonyos részeire és a veszélyhelyzet meghosszabbítására.

Önök, akik most már évtizedek óta ülnek itt a parlamentben, érzik, hogy baj van, érzik a veszteséget. Jogosan. De szerencsére önök erre is rásegítenek. De ez nekünk szerencsétlenség. De valahogy kibírjuk még ezt az egy évet, valahogy kihúzzuk még, és megpróbáljuk átvészelni ezeket a törvényeket és ezeknek a törvényeknek az eredményeit, hogy jövőre majd megváltassuk.

Önök ahelyett, hogy ebben az egy évben bizonyítanák azt, hogy nem érdemtelenül ülnek a parlamentben,

és például odaállnának a devizások mellé, és visszaadnák nekik azt, ami jogosan megilleti őket, a gyülekezési jogot módosítják. Miközben megy az MNB-botrány, ahol már vagy tudjuk követni, vagy nem, hogy ennyi vagy annyi milliárd tűnt el, amelyből mondjuk, kárpótolni lehetne a devizásokat, önök a helyi önkormányzatok védelméről szóló törvényt terjesztik elő. Miközben arról beszélnek, hogy minden gyermek fontos Magyarországon, és hoznak egy részben jó javaslatot, ez például az adó-visszatérítés, aközben elfelejtik azokat az embereket is bevonni ebbe a rendszerbe, ahol egy szülő neveli - itt az apákra is gondolok -, vagy egy gyerek van, tehát az egygyermekes családokra. Őket szépen kihagyják ebből a csomagból. Valójában a szülőknek fizetnek a gyermek neveléséért, ahelyett, hogy a gyermekeket támogatnák. Mert ha a gyermekeket támogatnák, akkor a családi pótlékot növelték volna. Ez egy egyértelmű tény.

Sokszor elmondtuk, önök pedig sokszor elmondják, hogy ezt unják. De az igazságot nem lehet megenni. Lehet kedvezményeket adni, és lehet megpróbálni önök mellé állítani embereket, de ez most már nem fog sikerülni. Mindenki látja, hogy a király meztelen. Ez az igazság.

Veszélyhelyzet meghosszabbítása. Önök folyamatosan arról beszélnek, hogy háború van mellettünk és Ukrajna, megtalálták az új ellenséget. De mindenképpen önök nem Ukrajna, nem az Unió és mások ellen, hanem a magyar emberek ellen harcolnak; a magyar emberek ellen harcolnak, akik önöket hatalomra juttatták. Nem értem, hogy miért. Nem értem, hogyan adhatják a nevüket ezekhez a törvényekhez, ezekhez a javaslatokhoz. Nem értem, hogy öt, hat, hét ciklus után, amikor azt gondolom, hogy ezekben az évtizedekben önök akár jó dolgokat is tettek, és valahol igazolták, hogy részben alkalmasak voltak országgyűlési képviselőnek is, és valójában ezért az országért és a magyar emberekért tudtak tenni, nagy tervekkel indultak neki az életnek, ma önök mindent lerombolnak.

Jön a változás, ez tény, de ez a helyes. Ettől nem kell félniük, nem kell megijedni, letelt az idejük. Ennyi volt! Jön az új váltás, jön az új generáció. De erre szükség is van, mert nekem senki ne mondja, hogy valaki, aki hat ciklus óta ül a parlamentben, ő még érti a mai Magyarországot, a mai magyar embert, a fiatalokat, az ő elképzeléseiket. Nem értik. Ragaszkodnak foggal-körömmel a hatalomhoz, ezek a törvények is ezt mutatják. De ez rossz. Ne engedjenek a félelemnek, vagy legalábbis, ha félnek, ne mutassák ki, és fejezzék be tisztességesen az itt töltött idejüket. És a munkájukat is zárják le tisztességgel, békességgel, úgy, hogy szépen köszönnek el a magyar emberektől, hogy ne az legyen, hogy ezek miatt a törvények miatt és a sok-hiba miatt emlékeznek majd önmagukra.

Én azt tudom önöknek tanácsolni, hogy dolgozzanak azért, ami a feladatuk, ez pedig ez az ország, Magyarország és a magyar emberek érdeke. És van

kin segíteni, van min változtatni, van min javítani, és van még egy kis idejük. Úgyhogy bízom benne, hogy talán felébred a lelkiismeretük. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Berki Sándor képviselő úr, jegyző úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bodó Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselője: „Pozitív a fogadtatása a Versenyképes Járások Programnak Hajdú-Bihar megye 5. számú választókerületében” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban így van, ahogy a címben is szerepel, pozitívak az első fogadtatások a „Versenyképes Járások” programmal kapcsolatosan a települési önkormányzatok és hiszem, hogy a település lakói részéről is.

(15.30)

Lassan új mozaikszót kell megtanulnunk, de nem esik nehezünkre, hiszen a települések fejlesztése kapcsán az elmúlt időszakban, az elmúlt években akár a TOP, a TOP Plusz, a VP, a „Magyar falu” mind-mind olyan kedvező rövidítésként is megjelent az életünkben, amelynek kimondása kapcsán abszolút láttuk mögötte a tartalmat. Láttuk, hogy mit jelent a „Magyar falu” program a legkisebb településeken, láttuk, hogy mit jelent a vidékfejlesztési program akár a külterti utak megvalósítása kapcsán, és a TOP-nak, illetve a TOP Plusznak is abszolút pozitív hozadéka van.

Természetesen vannak nehézségei, ezeket látjuk, tudjuk, de felénk, a Hajdú-Bihar megyei 5. számú választókerületben nem a nehézségeket soroljuk, hanem a megoldásokra törekszünk. Amikor pedig olyan kormányzati lehetőség mutatkozott, hogy a versenyképes járások kapcsán lehetőség van a közös gondolkodásra, egyértelműen azt tudom mondani, hogy a települések vezetői, képviselő-testületei mögé álltak a dolognak.

Persze lemondással is jár, hiszen látható, hogy néhány település inkább szívesebben választott volna egyéni utat, de némi közös tanácskozás, mérlegelés után bizony rájöttek, hogy együtt többre juthatnak. Így van ez az élet minden területén, a közös munkának mindig hatékonyabb lehet az eredménye, és hogy konkrét példát is soroljak: ha egy egészségügyi fejlesztés, mondjuk, egy olyan gép-, eszközbeszerzés valósulhat meg, ami nemcsak egy városnak, hanem egy térségnek, egy járásnak is lehetőséget, segítséget nyújt, annak minden településen, faluban, városban örülnek.

De így van ez esetenként gépek, eszközök beszerzése kapcsán is, hiszen lássuk be, hogy nem minden településen indokolt minden egyes gépet, eszközt megvásárolni annak érdekében, hogy a település üzemeltetése elfogadható legyen. Vagyis a közös gondolkodásnak vannak előnyei, vannak lehetőségei, de ennek a

szabályait, a paramétereit nagyon is ki kell munkálni. Ez a kimunkálás kezdődött meg a magyar kormány segítségével, és úgy tűnik, hogy a járási konzorciumi együttműködések nyitottak erre a partnerségre.

Látszik, hogy járásonként megalakultak azok a konzorciumok, amelyek zászlójukra tűzték az adott 3-5 településen, hogy melyek is a legfontosabb feladatok, és megoldási javaslatot is kínálnak akár ingatlanvásárlás, akár ingatlanfelújítás, akár eszközbeszerzés, akár esetenként programok kapcsán. Az együttműködésnek egy fontos szereplője kell és lesz is a Magyar Államkincstár, hiszen el kell mondani, hogy ezek a források magyar kormányzati forrásból, magyar adófizetői pénzből állnak rendelkezésre, és a kifizetéseket is előleg formájában kapják meg az önkormányzatok. Nem kell mondani, hogy ez mekkora segítség esetenként egy-egy kisebb településnek, de nyilvánvalóan a nagyobbaknak is.

A közös gondolkodásnak látható eredményei vannak tehát a Hajdú-Bihar megyei 5. számú választókerületben, és ennek részleteiről néhány gondolat, hogy mit és hogyan gondolnak a településvezetők. Választókerületünkben három járás van. Teljességgel lefedett a Hajdúszoboszlói járás, Hajdúszoboszló, Nádudvar, Ebes, Nagyhegyes és Hajdúszovát önkormányzata, akik alapvetően egészségügyi eszközbeszerzésben, a szociális infrastruktúra fejlesztésében, a közbiztonságot szolgáló fejlesztésekben és településüzemeltetésben gondolkodnak, vagyis olyan közös feladatokat sorolnak, amelyek az életből jött példákon alapulnak, mindenképpen támogatandó.

A következő járásunk a Püspökladányi járás, amely részben választókerületünkhöz tartozik, de mivel a Sárrét egy egységes térséget alkot, ezért a közös gondolkodás itt sem volt nehéz. Azt tudom mondani, hogy itt is sport-, rekreációs fejlesztések, településüzemeltetési fejlesztések, egészségügyi ellátások szerepelnek a prioritásban, vagyis olyan dolog, amit említettem talán a korábbiakban is, amit az ott élők hálaosan fogadnak.

A Balmazújvárosi járásból Egyek, Hortobágy, Tiszacsege szerepel választókerületünkben, és nagy öröm számomra, hogy az együttműködés itt is zavartalan, és akár olyan különleges feladatokat is tudnak közösen ellátni, mint egy ebrendészeti telep működése, ami bizony vidéken kihívás és feladat. De mondhatnám azt is, hogy a tűzoltóság fejlesztése vagy a térségi humánszolgáltató fejlesztése szintén bőven illeszkedik ebbe a sorba. Vagyis elsőként azt tudom mondani, hogy mindenképpen pozitív a fogadtatás, és a településvezetők kérését tudom tolmácsolni: a programnak legyen folytatása. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bodó Sándor képviselő úr. Most megadom a szót a napirend utáni felszólalásra jelentkezett Barkóczi Balázs képviselő úrnak, a DK képviselőjének: „A szurkoló nem bűnöző” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Bár a nemzeti bajnokság csak ezen a hétvégén ért véget, mégis egy nem könnyű témát szeretnék most ide, a Ház nyilvánossága elé hozni, mégpedig a magyar labdarúgás és a szurkolói kultúra között egyre súlyosbodó feszültséget. Olyan feszültségről van szó, amelyről hajlamosak vagyunk hallgatni, vagy ha beszélünk is róla, csak leegyszerűsítve és ítélkezve tesszük, pedig ez a kérdés több annál. Ez a kérdés közösségről szól, bizalomról és felelősségről szól mind a két oldalon. A közbeszédben ugyanakkor egyre gyakrabban jelenik meg az a kép, hogy a szurkoló nem több tulajdonképpen, mint veszélyforrás, egy potenciális rendbontó, és ezzel a képpel csak egy baj van, hogy ez a kép nem igaz, és mégis, ez az előítélet egyre mélyebben beleivódik a rendszerbe.

Az elmúlt években a stadionokon belüli rendbontások száma elenyésző, a legtöbb esetben a rend fenntartása zavartalan. A beléptetéshez érvényes jegy, személyes adatok és többszintű ruházátvizsgálás szükséges. Ezek azonban a vendégszurkolók esetében sokszor annyira bonyolult és hosszadalmas procedúrát jelentenek, hogy a legtöbbször ez tartja vissza a családokat a mérkőzések látogatásától. A stadionok kamerákkal vannak tele, és a biztonsági szolgálatok gyakran percekben belül beazonosítanak egy-egy szabálysértőt.

De itt álljunk is meg egy pillanatra! Tisztelt Képviselőtársaim! A technika ma már arra is képes, hogy bárkit, bármilyen mozdulata miatt azonosítson, de amikor a kamerafelvételek alapján azonnali ítélet, megbélyegzés, sőt - volt már rá precedens - peres eljárás indul, ott nem a rend, hanem a bizalom sérül. Mert ez a rendszer ma nemcsak az erőszakot szűri ki, hanem meggyőződésem, hogy a szabadságot is, ez pedig nem járható út. A megfigyelés eszköz lehet a biztonságra, de nem válhat soha eszközzé a megfélemlítésre.

Tisztelt Ház! A magyar szurkolói közeg nem homogén, nem fekete-fehér. Igen, voltak felelőtlen szurkolói megnyilvánulások, igen, pirotechnikai eszközök használata is történt, és igen, ezek veszélyesek lehetnek, erről talán nem kell vitatkoznunk, de ezekből az esetekből nem lehet kollektív bűnösséget gyártani, nem lehet minden szurkolót gyanúsnak tekinteni csak azért, mert ott van a lelátón, és ma mégis ez történik.

A Magyar Labdarúgó Szövetség beperelte saját szurkolóit. A vendégszurkolóknak kötelezően biztosítandó jegyek számát egyik napról a másikra megfelezte, egyeztetés nélkül és párbeszéd nélkül tette mindezt, és a pontrendszer, ami alapján előnyt lehet szerezni válogatott meccseknél a jegyvásárlásban, a szurkolói érdekekkel teljesen ellentétes, és ez így nem sportirányítás, meggyőződésem szerint ez így uralkodás. Pedig a futball közösség és a stadion közösségi tér. Jól tudják ezt önök is, hiszen a kormánypárt a

nagyszámú és sokszor indokolatlan stadionépítések-nél anno pont erre hivatkozott. A szurkoló pedig nem ellenség, nem bűnöző, de csak akkor lehet partner, ha annak is tekintik.

Ezért én itt ma egyetlen dolgot kérek: álljon helyre a párbeszéd. A szövetség, a klubok, a szervezők üljenek le a szurkolókkal, és kezdjenek érdemi, kölcsönös tiszteleten alapuló egyeztetést, ne csak közleményekben kommunikáljanak, ne csak szankciókban gondolkodjanak, hanem emberekben. A probléma ugyanis valós, de a megoldás nem lehet az elhallgatás vagy a megbélyegzés. A megoldás minden esetben, meggyőződésem szerint, a párbeszéd. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Barkóczy képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A következő napirend utáni felszólalásra jelentkező képviselő és az azt követő képviselő sincs jelen, ezért megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, a DK képviselőjének: „Mi történik Debrecenben?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nos, a hazájáért, országáért, városáért, gyermekei jövőjéért jogosan aggódó apaként, nagyszülőként is szólok, és csodálkozom azon, hogy Tiszán innen és Tiszán túl is leginkább olyan politikai szervezetek, politikai pártok, közösségek, sőt politikusok vannak, különösen Debrecenben - és ez az egyik legnagyobb sajnálatom -, akikből egyszerűen elillant a politikai bátorság, de nemcsak a politikai bátorság, hanem a realitás, sőt a szolidaritás iránti hajlam is, ha az Orbán-klán jövőnket mérgező bizniszéről, az akkugyárakról beszélünk.

(15.40)

Hát, kérem szépen, valami dermesztő maszatolás folyik akár ellenzéki oldalon is, ha az épülő akkugyárak jövőbeli léte kerül szóba. Tudják, az egyrészt-másrészt félrebeszélések, a semmitmondások, a kétértelmű motyogások kora. Pedig a helyzet egyértelmű: egy tipikusan vízhiányos, mára európai nagyvárossá fejlődni akaró és képes településre, Debrecenre - ahol, ami eddig volt víz, az is eltűnt az elmúlt 20 évben - egy újabb csapást mérnek, ahol még az ezredfordulón is kedvelt, kirándulóhelyként szeretett, horgásziparadicsomként is ismert, környékbeli hatalmas vízfelülettel rendelkező tavaink mindegyike kiszáradt mára; ahol a földrajzi adottságok, az, hogy Debrecen még az alföldi viszonylathoz képest is mélyen fekszik, és ismert debreceni mondás, legendárium az, ami különben maga a szomorú valóság is, hogy a várostól alig 20 kilométerre lévő Látóképi csárda padozata pontosan egy szintben van a Nagytemplom tornyán a szélkakas tetejével, és ennek okán az uralkodó széljárások sem tudják frissíteni a város levegőjét, nos, hát itt télen-nyáron megül a por, a

szmog, és így a levegő minősége bizony már most is a kínai iparvárosok mérgező levegőjének szintjével vetekszik.

A kedvelt Nagyerdő - tudják, biztosan önök is ismerik, képviselőtársaim, sokan már járhattak is ott, ami a kiszáradt tavaink után az utolsó kirándulóhelyek egyike, az utolsó zöld sziget a debreceni városiakok számára - szintén a kiszáradással küzd, és hát, szomorú szívvel jelzem, hogy a harcot valójában már el is bukta, hiszen a talajvíz szintje csak az elmúlt évtizedben legalább 4 méterrel csökkent. Ennek okán bizony, amiről beszéltem, a méltán híres nagyerdei kocsányos tölgyesek bizony állva halnak és haltak meg.

Üzemszerű öntözés nincs a környéken - amúgy az ország legjobb termőföldjeiről beszélünk most -, és miből is lenne öntözés, ha egyáltalán nincs is víz a városban? Az ígélet, hogy majd az amúgy már az 1970-es években is szükségesnek tartott és a tervek szintjén már akkor is létező sürgős vízutánpótlás megoldódik, de az úgynevezett Civaqua-program az elmúlt években is csak azért lett leporolva és az első üteme végrehajtva - azért épült meg a három ütemből egy ütem -, hogy az Orbán-klán mocskos bizniszének, a kínai akkumulátorgyáraknak tudjanak vizet biztosítani. A második és a harmadik ütem leállt, el sem kezdték még a tervezését sem. Azt mondják, nincs rá pénz. Honnan is lenne?

Ezek után politikus számára nem lehet az akkugyárak jövőjével kapcsolatosan más emberi, normális és politikai ambíció, mint az enyém: az, hogy azért küzd, hogy az akkugyárakra, amiket most Debrecenre oktrojáltak rá, egy hatalmas nagy lakat kerüljön.

Ezzel ellentétben a debreceni ellenzéki politikai szervezetek jó része, sőt az ellenzéki politikusok szinte többsége is azt fújja, amit a kormánypártiak: a bezárás helyett a hatósági ellenőrzések szigorításában látják a jövőt, ezt skandalizálják. De hát, hölgyeim és uraim, ez nem más, mint a debreceniek, Debrecen városának, a magyar embereknek az elárulása! Ez a Fidesz és az Orbán-klán narratívája amúgy, hiszen a határértékek szigorú betartása mellett is bizony négypercenként fog eldübörögni Debrecen határában, sőt időnként Debrecen belvárosában is éjjel-nappal, télen-nyáron, 0-24 órában egy-egy méreggel megrakott 30 tonnás kamion; tízezertonna-szám fogják szállítani, deponálni és feldolgozni a rákkeltő anyagokat Debrecenben. A szén-dioxid és más aeroszolok száz tonnái kerülnek az amúgy is fullasztó debreceni levegőbe. Ömlik majd a nehézfémekkel szennyezett víz a csatornáinkba.

Rajtam és a DK-n kívül talán egyetlen józan gondolkodású politikus és politikai párt sincs, aki vagy amelyik lakatot rakna a jövőnket feléző és megmérgező gyárakra. Szomorúan állapítom meg, hogy Debrecenben mi maradtunk, én maradtam egyedül, de küzdeni fogok, amíg csak tudok. Ezeket a gyárakat be kell zárni! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga Zoltán képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kánász-Nagy Máté képviselő úr: „Aktuális ügyeinkről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miközben az ország - nagyon helyesen - sokat beszél a kormányzati körök luxizásáról, luxuskiadásairól, luxuséletmódjáról, sajnos keveset beszélünk egy másik problématerületről, ez a közsféra és a közsféra helyzete, a közsférában dolgozók megbecsülése, az ő bérhelyzetük. Egyáltalán nem lenne luxus az ő helyzetük javítása, a közsféra forrásainak az emelése, de erre sajnos a mai napig nem került sor. És ha megnézzük például a jövő évi költségvetés számait, akkor szintén nem látjuk azokat az emeléseket, forrásbővítéseket, amelyekre egyébként szükség lenne.

Erről szeretnék ma beszélni, de előbb nézzük meg röviden, mi az oka annak, hogy nem kezelik megfelelően a közsférát, illetve hogyan is kezeli a kormány a közsférát: úgy kezeli, hogy használja, illetve kihasználja. Láthatjuk egyrészt azt, hogy a kormányzati akaratot milyen módszerekkel, milyen módokon keresztül verik át a közsférán is, hogyan hajtják végre a kormányzati akaratot, de ennek a használásnak és kihasználásnak a másik formája tehát, hogy nem adják meg azokat a forrásokat, amikre szüksége lenne a közsférának. Tulajdonképpen ez is egyfajta megszorítás, ez is egyfajta pénzelvonás, amire azt gondolja a kormány, hogy a közsféra alkalmas, hiszen el lehet vonni a forrásait, vagy nem odaadni azokat a pénzeket, amikre szükség lenne.

Hogy miből táplálkozik ez a gondolat, ennek is több forrása lehet. Lehet, hogy ott van az a neoliberális szemlélet, ami azt mondja, hogy egyébként nincs szükség egy erős közsférára, nincs szükség erős közszolgáltatásokra. Az emberek, a családok, a közösségek vegyék meg saját maguknak magánzsebből, magánforrásokból azokat a szolgáltatásokat, amikre szükségük van. De emellett persze azt is látjuk, hogy ott van az elhibázott kormányzati gazdaságpolitika, például túl sokat költenek, mondjuk, atomerőmű-bővítésekre vagy akkumulátorgyárak támogatásaira, és emiatt sem jut pénz - az akarat hiánya mellett - a közsférában dolgozók megbecsülésére.

Én egy példát szeretnék most ismét hozni, ők a szociális dolgozók, és közel százezren vannak, a közsférában dolgoznak. Nézzük meg az ő helyzetüket! Tulajdonképpen azt látjuk, hogy az ő bruttó átlagkeresetük alig éri el a nemzetgazdasági bruttó átlagkeresetnek - ami jelenleg bruttó 730 ezer forint körül van - a kétharmadát, tehát jelentősen elmaradnak a szociális dolgozók fizetései a nemzetgazdasági átlagtól. És egyébként azt látjuk, hogy a közsférán belül ők a legkevésbé megbecsült kollégák, szakemberek. És még egyszer: tehát közel százezer kollégáról beszélünk.

Éppen ezért volt nagyon fontos az a kormányzati kijelentés, ami magától a miniszterelnöktől érkezett.

Egyébként tavaly év végén mondta Orbán Viktor miniszterelnök, hogy jelentős béremelésre készülnek az ő esetükben, ez 2026-tól várható. Ahogy ő fogalmazott: értékelhető, áttörő erejű béremelés lesz a szociális dolgozóknál, ez várható. És én emlékszem arra is, amikor nem is olyan régen, még húsvét előtt miniszterelnök úr adott egy interjút, egy ominózus interjút Hont Andrásnak, ahol szintén arról beszélt, hogy egy kormányzati egyeztetésről érkezik, ahol a bérhelyzetet tekintették át, és számos ágazatban, számos esetben várható ezzel kapcsolatban előrelépés a jövő évben.

Sajnos viszont, ha megnézzük a beterjesztett költségvetési javaslat számait, akkor a szociális dolgozók megbecsülése, béremelése teljes mértékben hiányzik ebből a javaslatból. Hiába tett tehát maga a miniszterelnök is többször erre vonatkozó ígéretet vagy pozitív kijelentéseket a béremelésükkel kapcsolatban, ez tehát nem várható jövőre sem.

Én a magam részéről ezért adtam be költségvetési módosító javaslatot, nemcsak a szociális szféra esetében, hanem egyébként az oktatási szféra esetében, ahol bár folytatódik a pedagógusok valamilyen mértékű - szerintem alacsony és kismértékű - béremelése, de az ő béremelésük mellett a nevelést-oktatást közvetlenül segítő munkatársak béremeléséről

egyáltalán nincsen szó, és szintén nincsen szó a jövő évi költségvetésben sem.

Én azt gondolom, hogy mindkét munkavállalói csoport esetében - az egyik esetben tehát 100 ezer emberről beszélünk, a nevelést-oktatást közvetlenül segítő kollégák esetében 44 ezer emberről beszélünk - nem látjuk a béremelést. Szerintem szükség lenne legalább egy 50 százalékos azonnali béremelésre.

Én remélem azt, hogy a költségvetés további vitájában, illetve szakaszaiban érkeznek majd kormánypárti módosító javaslatok is, vagy támogatnak olyan ellenzéki javaslatokat, akár az enyémet, amikkel lehet orvosolni ezt a kérdést. *(Az elnök jelzi az időkeret lejártát.)* Ezt megígérték, és ezek a szférák, ezek az ágazatok is várják a béremelést jövőre. Köszönöm szépen a türelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kanász-Nagy Máté képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a napirend utáni felszólalások végére értünk.

Tájékoztatom önöket, hogy a tavaszi ülészaká következő ülésére várhatóan június 10-én kerül sor.

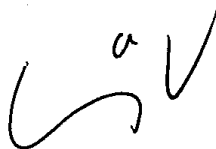
Megköszönöm a munkájukat. Nyugodalmass jó napot! Az **ülést bezárom**.

(Az ülés 15 óra 50 perckor ért véget.)

Berki Sándor s. k.
jegyző

Földi László s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)